

Бейнсà Дунò

ВЗЕМАНЕ

И

ДАВАНЕ

Хелиопол

Настоящата книга е съставителство въз основа на онова, което може да се нарече Школа на учителя Беинсà Дунò (Петър Дънов) – Българският Учител – и представлява българско национално наследство.

Книгата се посвещава на всички, които жадуват да прекратят прага на Новата Епоха, за да се укрепят силите им в преодоляването на тъмните прегради по Пътя към Светлината.

Из школата на учителя Беинсà Дунò

ВЗЕМАНЕ И ДАВАНЕ

Първо издание

© Културна асоциация Петър Дънов – Беинсà Дунò

© Хелиопол, 2021

Стефан Калайджиев – съставител

ISBN: 978-954-578-430-9

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор от съставителя.....	5
Първа част – Слово на Учителя – Беседи.....	9
Вземане и даване, от Извора на Доброто, записал Боян Боев.....	11
Даване, вземане и прилагане – 34 лекция от МОК, 7 юли 1939 год.	13
Даване и вземане, Утринни слова, беседа от 16 окт. 1932 год, Изгрев.....	26
Вземане и даване, Неделна беседа от 6 май 1917 год. София.....	49
Втора част – Тематично съставителство – Живеене на земята (Из Словото на Учителя).....	73
Библиография.....	229

ПРЕДГОВОР

Отношение към материалния свят, парите, десетъка, богатството и бедността, излишъка и благотворителността

Темата бе поставена, когато един приятел влезна в книжарницата и каза: Аз искам да покажа на тези хора как да живеят, как да се научат на онова, на което Учителя говори. Затуй искам да направя това съставителство поне за тези, които търсят.

И после продължи в разговора, който водихме: Кои са най-важните неща в живота, за които можем да направим това съставителство и с него да помогнем на хората да разберат **КАК ДА ЖИВЕЯТ! КАК ДА СПАЗВАТ ЗАКОНА, КАК ДА СПАЗВАТ Т.НАР. ДЕСЕТ БОЖИ ЗАПОВЕДИ, КАК ДА ИЗПЪЛНЯВАТ ВСЕЛЕНСКИЯ МОРАЛЕН ЗАКОН.**

Цялото Учение на Петър Дънов, известен с името Учителя, е именно за това! Затова е дадено това Учение, не само на българите, а и на тези народи, на които българите трябва да го разнесат и предадат.

Кои са тези най-важни неща?

Животът и смъртта, безспорно. Пред тях всеки млъква. Темата за прераждането, защото човек подсъзнателно усеща, че има нещо, което е постоянно и преливащо и за което спорят, има ли го – няма ли го. Но явно прераждането е важна тема, прераждането на душата. Законът за причината и последстви-

ето, под името закон на карма. Каквото посееш, това и ще пожънеш.

Темата обаче за постоянните ни отношения помежду ни, на вземане и даване, на даване и вземане, на получаване и отдаване, тази тема ни пронизва като същества с материални тела, от сутрин до вечер. Ние влизаме в постоянни взаимоотношения по това постоянно действие – на вземане и даване. Въпреки че като човечество ние все още не осъзнаваме, че в последните векове и даже хилядолетия, повече вземаме, и какво ли всъщност даваме?

Една от най-скритите теми, прикривани по изкуствен начин, това е темата за собствеността, частната собственост и по-специално отношенията на вземане и даване.

Защо не се осветлява тази тема ли!

Защо се поставя на последно място темата за това, което е говорил Петър Дънов за частната собственост в средите на неговите последователи?

Може би защото така е по-удобно на Статуквото, което не иска промяна и по един абсурден начин е впримчило Учението в мизерното състояние да бъде приковано като вероизповедание. Може би защото Статуквото не иска да осъзнае дълбоката същност на това Всемирно Учение за еволюцията на човека. В еволюцията на човека има два непрекъснати процеса – **ВЗЕМАНЕ И ДАВАНЕ! ВДИШВАНЕ И ИЗДИШВАНЕ! ПРИЕМАНЕ И БЛАГОДАРНОСТ!**

Нека се замислим!

Хиляди пъти на ден ние правим едно и също нещо – ние вземаме и ние даваме! Как го правим това! Ние даже и не се замисляме, че точно тази тема е най-неосветлена в световната история и литература. А тя е така актуална!

Може би след темата за живота и смъртта, тя би могла да ни накара да се замислим, искаме ли да подобрим нашите човешки взаимоотношения в това важно поле на вземането и даването.

А тези две неща – вземане и даване, присъстват във всеки един миг на нашият живот. В дишането, в енергийната обмяна, в секса, в финансовите и бизнес взаимоотношения, в обработката на земята, в нашето отношение към Природата и животните. В нашите човешки отношения, на усмивки и радости, на тъга и разочарования, навсякъде.

Българите повтарят често приказката за мишката и сиренцето, и това как се залагат капаните по пътя на наивниците и ленивите безмисловни същества.

Ако някой ви даде нещо, какво бихте направили! Един милион ако е, бихте ли го взели! Защо ви се дава! Защо Учителя, известен ви като Петър Дънов е бил така строг за лъжицата мед, взета от общия съд, и защо толкова много е настоявал да се спазват правилата на правилното даване и вземане.

Когато едно нещо се дава като дарение, то би трябвало да се упомене за какво ще се използва и също така да се размисли, защо се дава от дарителят – безкористно ли е или просто така с пресметливост и корист.

Всички тези въпроси ни накараха да направим това съставителство, като в него влагаме две основни беседи на Учи-

теля, изнесени от него в два различни периода – първата от Утринните слова и втората от Неделните беседи.

Как да живеем всъщност когато можем да се опитаме за разберем, че в Живота има определени правила, които следват моралният закон на Вселената. Тоест Над тях седят Закони и Принципи от един по Висш Свят.

Темата за вземането и даването по правилен начин, ако се разпространи сред българският народ, ще помогне на хиляди хора, да прекратят советите неразумни постъпки и да започнат да се опитват да мислят.

И още нещо:

ПОДЗАГЛАВИЕТО НА ТАЗИ КНИГА БИ ТРЯБВАЛО ДА БЪДЕ: ИЗМЪЧЕНОТО ЧОВЕЧЕСТВО И ТЕМАТА ЗА ВЗЕМАНЕТО И ДАВАНЕТО, ЗАЩОТО ЧРЕЗ ТЕЗИ ДВА ПРОЦЕСА ТО Е БИЛО ПОСТАВЕНО В ТОВА СЪСТОЯНИЕ НА ИЗМЪЧЕНОСТ – ОТ СТРАНА НА КОГО ЛИ?

От страна на същият този, който има интерес да държи хората в невежество и да ги поставя в условия на зависимости, с неправилното си поведение във Вземането и Даването. Хората не знаят как да вземат и как да дават.

Всеки път, когато някой влиза в отношение на вземане и даване, той попада в състоянието на дълг. И тогава се започва работата по невежеството на човека. Защото той не познава правилото за окултният дълг. Когато дължиш на даден човек, ти си задължен. За – дължен. За-Хванат за дълга! Ако искаш някой да го привържеш и подчиниш на себе си, постави го в състояние на дълг и вина към тебе. Да ти бъде задължен! Да усеща, че зависи от тебе! А това поведение дали е по Бога!

ПЪРВА ЧАСТ
СЛОВО НА УЧИТЕЛЯ –
БЕСЕДИ

Вземане и даване (от “Изворът на Доброто”)

”При една сутринна разходка Учителят каза:”

– Има два закона, на които е подчинен човешкият Живот: вземане и даване. Човек взема и дава. В Природата трябва да има обмяна – ще вземаш и ще даваш. Ние искаме да задържим нещата за себе си. Може ли да задържиш въздуха? Ще вдишваш и ще го издишаш. Както вдишваш и издишваш въздуха, също така трябва да дадеш, след като си взел. Вземането е вдишване, а даването е издишване. Ако не издишваш, нямаш възможност да възприемаш чистия въздух. Като дадеш, имаш възможност да възприемаш.

В момента, когато човек почне да възприема повече, отколкото дава, идва страданието. Плодните дървета всичко дават на хората. Човек трябва да се учи от тях на щедрост. Ще бъдеш щедър, ще даваш изобилно.

Човек трябва да счита себе си като раздавач. Когато дава нещо, той само раздава писмата. Ще раздаваш писмата както трябва и ще ти платят за това. Ако не ги раздаваш, ще те държат отговорен. Ще те питат: “Къде са писмата?” Ние сме само

пощальони, защото всичко в света е на Бога – светлината, въздуха, водата, дрехите, всичко.

Божествените блага, които минават през вас, ще задържите временно в себе си и след това ще ги раздадете. Не задържайте в себе си нищо, освен което ви е нужно. А останалото – пуснете го, дайте го на другите.

В Природата има една законосъобразност. Идва някой при мен, аз имам само една ябълка. Казвам си: “Я аз съм я изял, я той.” Давам му ябълката. След малко, гледам, идва друг човек и ми носи две ябълки. Законосъобразността на Природата седи в следното: каквото мисля, почувствам и правя за другите, същото става и за мене. Съгласно този закон, колкото и да даваш, все ще се запълни даденото.

Откъс от “Изворът на Доброто” – записал Словото (на Учителя Беинса Дуно) Боян Боев, съставителство Борис Николов.

Даване, вземане и прилагане

Добрата молитва.

Имате ли зададена тема? – /Имаме./

/Прочете се темата: „Ползата от служенето“./

Пишете върху темата: „Качества върху противоположностите“.

Вие не сте изучавали закона. Защо човек трябва да има самообладание или трябва да бъде господар на себе си? Трябва да бъде богат, трябва да бъде учен. Но какво значи да има човек **самообладание? Какво значи човек да е господар на себе си?** Най-първо човек, за да има една правилна стойка, вие не може да си представите какви усилия е вложила природата, за да научи човек прав да стои. Някои седите със свити рамене, някои не знаете да седите. Според както седиш, такъв е и живота, който ще проявиш. Мислиш за Бога, но като дойдеш до практическия живот, не можеш да приложиш каквото мислиш. То е само идейно. Идейно можеш да говориш за Бога, в приложението ще направиш това, което земята изисква. **Три неща се изискват, за да може човек да има един отличен**

живот: Да знае как да взема, да знае как да дава и да знае как да прилага. Казват някои: „В какво седи философията на живота?“ – **Да знаеш как да даваш, кога и как;** да знаеш как да говориш, кога и как да говориш.

Служенето сега. Колко елемента има служенето? „С“-то е един елемент. „С“ какво означава? Вторият елемент е „Л“. Третият елемент е „У“. „Ж“ е четвъртият елемент. „С Л У Ж Е Н И Е“. В дадения случай първият елемент на служенето дава безграничност на понятието. Ще служиш специфично, не на един човек, но някой път (на) едно бръмбарче. На един лист ще послужиш, паднал някъде, пет пари не струва, ще се наведеш да го вдигнеш. Колко енергия ще изхарчиш за този лист? Този лист не плаща твоята енергия, която изхарчваш. После ти не знаеш къде може да го туриш. После ще изхарчиш една твоя мисъл, ще иждивиш част от времето си. Още първият елемент, какъв е той? Първият елемент, „С“-то, показва, че имаш достойнство, искаш да послужиш на един лист. Какво означава падналият лист? Всеки един човек, който не служи на Бога както трябва, той е паднал лист, който се търкаля из калта. Този стъпи отгоре му, онзи стъпи отгоре му, този го побутне, вятърът го дигне, обръща го. Ти го срещнеш и кажеш: „Какво да ти направя?“ Вземеш го този лист, поставиш го някъде и си заминеш. Каква услуга може да направите на един лист? Да му помогнеш в страданието е невъзможно, понеже той сам в себе си няма никакъв център, който съдържа. Той няма смисъл в живота. В дадения случай той съзнава своето страдание. Каквото да му кажеш, ще ви каже: „Не знаеш ли, че аз страдам?“ Няма изходен път страданието. Вие никога не може да се избавите от едно страдание, ако нямате един център, за който да се държите. Страданието произтича, то е пър-

вият акт, когато скъсаме връзките. Да се помъчим да ги скъсаме, те не се късат. Когато скъсаме ония връзки, с които любовта иде, тогава иде страданието. Всякога страдаме за онова, което сме изгубили. Ти страдаш за нещо, което си изгубил. Ти искаш да бъдеш богат и си изгубил своето богатство. Искаш да спечелиш, че си изгубил. Ти си бил богат. Богатството за тебе не е нещо ново. Да допуснем, че си изгубил здравето. Ти вече съжالياваш, страдаш. За какво? За изгубеното здраве. Какво нещо е здравето? Тъй, както се пише, З Д Р А В Е, „З“-то е първият елемент. В какво седи здравето? Да кажем, вие мислите, че идеята сама по себе си е ясна. Щом речеш да изясниш своята идея, тя става тъмна. Представете си, че аз ви завеждам в една стая. Вие сте учен човек, музикант сте, знаете да пеете хубаво. Вечерно време загасвам всичките лампи, казвам: Я ми пейте! Но ви дам една нова песен. Ако ви дам една песен, която вие сте изучили, все таки вие имате. Давам ви една нова песен, вие не може да я пеете. Ако дойде светлината, вие започвате да пеете. Щом изгася светлината, вие не можете да пеете. А за да заслужите, какво ви трябва? Ти можеш да служиш само на великото в света. На дребни работи не се служи, то е невъзможно. Единственото нещо, на което ние можем да служим, то е само Бог. Извън Бога никому не можем да служим. Невъзможно е да служиш тъй, аз както говоря, невъзможно е да служиш заради следните съображения. Ти не можеш да вземеш с ръката си една дребна пращинка, не можеш да я видиш. Как ще вземеш това, което не виждаш, как ще го хванеш? Да служиш някому, значи да го обхванеш, да го видиш. Може ли да служиш на това, което не виждаш? Ти на един лист не можеш да служиш. На една капка вода не можеш да служиш. Слуга можеш ли да станеш на листа? Значи, само

на великото в света, само на Бога може да служиш. Бог е една дума непонятна. Може да служиш на онова, което ти е дало живота. Можеш да служиш на онова, което ти е дало ума. Можеш да служиш на онова, което ти е дало сърцето. Можеш да служиш на онова, което ти е дало тялото, в което сега живееш. Можеш да служиш на онова, което те е оградило с всички блага в света. Защото в момента, в който ти се поколебаеш да му служиш, ще дойдат всичките страдания върху тебе. При най-малкото колебание да му служиш, ще дойдат всичките страдания или съвсем ще изчезнеш от света. Няма да те има никъде. Да изпъдим от един клас едного, значи, че той няма да съществува отвън. Той отвън може да съществува, но тия блага в класа ще изчезнат заради него. Ти ще изчезнеш за онзи порядък, който Бог е създал, ти ще излезеш извън него. Щом излезеш извън порядъка, който Бог е създал, ще дойдат всичките страдания. Щом вие страдате, значи вие сте извън Божествения порядък. Защо страдаме? За своето непослушание. Всеки човек, който страда, показва, че той е непослушен. „Много страдаме.“ – Увеличило се непослушанието. – „Страдам.“ – Не си много разумен. Защото ако беше разумен, веднага щеше да се изправи. Поканили го на гости, нагостили го хубаво, сутринта го боли коремът, страда. Кой му е крив? Не знаел как да яде.

Как се яде? За да ядеш правилно, ти трябва с хляба да се разговаряш, да го питаш откъде е дошъл и тогава ще го възприемеш. Казваш: „Заповядай!“ След като се запознаеш, като се обичате, ще кажеш: „Заповядай в моя дом“, ще отвориш главната врата, порта. Тогава тридесет и двама професори, облечени в белите си дрехи, изправени като войници ще се отворят, казват: „Добре дошли.“ Той ще влезе, ще го приемат.

Че то е един свещен акт. Вие казвате: „То ще се яде, няма какво да се прави.“ Но то е един процес отрицателен. Ако човек види една чорба и си помисли: „Ядене ли е това, то не е ядене. Картошки супа, разбъркани, смачкани.“ В яденето трябва да имаш какво да ядеш, да има с какво да се запознаеш. Как ще се запознаеш с водата, например, по кой начин ще се запознаеш? Кой е езикът на водата? Най-после кой е езикът на вашето страдание? Коя е първата дума, с която ще започнеш да се разговаряш със страданието? Страданието е много учено, на земята по-учено от страданието няма. Сега питате: „Защо човек трябва да страда?“ – За да станете учени. Човек, който не страда, учен не може да стане. Който не страда, и добър не може да стане, той не може да употребява и доброто. Защото доброто, то е услугата да те извадят от страданието. Страданието е велика задача, с която трябва да се справиш. Друг един възглед има за живота. Всички страдания са задачи, които трябва да разрешите. След всяко страдание, ако правилно го разрешите, иде нова светлина, иде нова придобивка, облагородява се умът, облагородява се сърцето, облагородява се сърцето, облагородява се тялото на този, който страда.

Запример, вие искате да дадете някому един поглед. Как ще го дадете? Какво ще го направите? Да кажем сега: Вземете един тон на щастието. Кой е тонът на щастието? Не тонът на самото щастие, тонът на дрехата. Най-първо щастието си има една горна дреха, която носи. Това е сол. Не че е сол българска, но сол, с която посоляват нещата. Солта ни избавя от едно зло. Българите обичат много сол. Северните и западните народи много малко ядат сол. Много малко сол трябва на човека, микроскопическо, не с пилюлки. Сол ще вземеш с върха на една игла. Имаш чорба, колко сол трябва да туриш? Аз ако

бих бил готвач, ще извадя иглата, ще бодна на върха и ще туря в яденето. Колкото се закачи на върха на иглата, това е солта. Често някои думи във вас са много осолени, не са безсолни. Всичките хора страдат от осолените думи. Много сол изсушава. Всички от вас, които съхнете, имате много сол. Онези от вас, които задебелявате, имате много вода излишна. Да имаш много вода, не е хубаво. Аз някъде колко вода бих турил? Пак с иглата. Казвате: „Колко вода?“ – Колкото се закачи на върха на иглата, толкоз ще туриш в яденето. Ако ви готвя ядене, ще туря една бодка от сол, една бодка от вода, ще туря после и една бодка от сладкото – три елемента. Как ще се освободите от водата? Има само един начин, чрез изпарение. Значи, ако в някоя долина няма излаз, една река, която тече, набира се и се образува едно езеро. Щом се образува езеро, ще дойдат много животни да живеят там. Помнете сега правилото: Да дадеш, трябва да знаеш как да дадеш. Да вземеш, трябва да знаеш как да вземеш. Трябва и да знаеш как да прилагаш. Всички имате правото в себе си. Вие сте го занемарили. Някой път кажете една дума, вас ви стане мъчно, казвате: „Туй нещо не трябваше да го кажа.“ Направиш някое движение, кажеш: „Това не трябваше да го направя, така аз не трябваше да постъпя.“ Или някой път ви се дава едно вътрешно наставление, усещате едно вътрешно нарушение. След малко вие се оправдавате. Че в дадения случай вие ще изхарчите повече енергия, отколкото трябва. Знаете ли колко мъчно е да се събира енергията? В света има две неща, с които човек трябва да се справи. Някъде имаме повече време, по-малко енергия – енергията трябва да се пести. За да спестим енергията, тогава трябва да употребим повече време. А някой път искате да съкратим времето, тогава харчим повече енергия. Не съкращавайте времето. Ня-

маш право да съкращаваш времето. Вие съкращавате дробите. По кой начин се съкращават дробите? Вие съкращавате излишното. Никога ти не може да съкратиш времето. Че как ще го съкратиш? Те са философски въпроси, да ги изоставим.

За всички неща има време. Ти можеш да бъдеш добър само за времето, което е определено за доброто. Ти можеш да любиш само за времето, което е определено за любовта. Ти можеш да учиш във времето, когато е определено за учене. Ти ако всякога учиш, ще ти побелее главата. Пък ако всякога учиш, косми ще ти израстнат навсякъде по тялото. Ти ще станеш като животно. Че на тези животни от много учене им израстнаха тия косми. Сега като ви привеждам този пример, казвате: „Как може от учене да израстнат косми?“ Онези, които отиват на северния полюс, си турят шуба, голяма мечка кожа. Защо туря този човек шуба? Много учен е. Дълго време мисли как да се справи със студа. Намира, че дебелите дрехи, мечките кожи ще му помогнат. Не е глупав човек. Един ескимос знае да се справя със студа. Но ако дойде в топлите места, той знае как да се справя със студа, но в топлите места със своите дебели дрехи как ще се справи? В него ще се зароди желание да се освободи от дрехите. Тогава онзи стих, който тълкуват в Писанието: Да се отрече човек от себе си, от своите мечки кожи на северния полюс. Щом си дошъл на топлите места, ще се отречеш от своите мечки кожи, от дебелите си дрехи ще се отречеш и ще се облечеш с тънки дрехи. Ще облечеш тънки дрехи, само от платно, леки. Дебелата дреха може да е била 15–20 кила, като идеш в топлите места, ще останеш само с няколко кила върху себе си. Какво ще стане? Мечката кожа ще иде при мечките. Вълната ще иде при овцете. Като се откажеш от себе си, всяко нещо, което си заробил, то ще иде при своите си,

ще се радва. Да се отречеш от себе си, ще изпратиш всичките слуги да идат при баща си и при майка си, ще им дадеш отпуск, ти ще станеш господар, да служиш само на себе си. Това значи да служиш на себе си, да дадеш отпуск на всички слуги. Да дадеш свобода на своя ум. Вие карате някой път ума си за вас да мисли само. Умът и за себе си трябва да мисли. Какво значи умът да мисли за себе си? По този начин, по който сега мислите, въпросите не могат да се разрешат, нищо не може да се разреши. Относително нещата ще ги имаш. Ти и при сегашните условия на живота ще бъдеш един. Как се казват тия хора, които наемат стаи? – Кираджии. Наемеш стая за една година, ще те изпъдят. Защото ако влезеш в един апартамент, голям наем искат хората, не можеш да плащаш сумата, ще излезеш. Ако влезеш в един апартамент, който е неудобен, ще се яви недоволството, ще търсиш друг апартамент. В дадения случай ще излезеш, че не може да плащаш, в другия случай ще излезеш, че няма удобства, няма баня, искаш да се къпеш, няма хубава кухня, в апартамента няма асансьор да излезеш навън. Ще кажеш: „Асансьор ми трябва.“ Защото в един автомобил нямаш. Щом имаш един апартамент в природата, тия автомобили са асансьори, качиш се, хвъркнеш надалече, спестиш времето. Каква е разликата между ходенето и асансьора? Когато сам се движиш, господар си на себе си. Щом влезе в един автомобил, не съм господар, друг ме кара, където иска. Може да станат много аварииите с мене. Или качиш се на един параход, ти вече не си свободен. Щом започнеш да мислиш с мисълта на другите хора, ти вече имаш автомобил, вземаш чужди мисли, ти си в автомобил, автомобилите ходят, където искат. Ако е някой умен човек, ще се изкара.

Преди няколко дни наши приятели отидоха на Рила, но трябваше да спрат на пътя. На пътя намерили четирима души,

изскочили от един автомобил, който се блъснал в един стълб и четиримата убити. Те трябвало да се спрат и да отидат да обадят на властта, че има убити на еди-кое си място. Ти мислеха да тръгнат и да вървят. Често вие тръгвате и виждате, някой се ударил в стълба на електричеството, станало е някаква авария. Често стават тия сблъсквания във вас. Вие се спирате.

Питате: „Какво нещо е любовта?“ Любовта е да знаеш как да я възприемаш, да знаеш как да я даваш и да знаеш как да я прилагаш. Ако не знаеш как да приемеш любовта, ако не знаеш как да даваш любовта, ако не знаеш как да прилагаш любовта, ти не можеш да знаеш какво нещо е любовта. Единственото нещо, което не се знае и никога няма да се знае, то е любовта. Защото не можеш да я разделиш и да я видиш, тя е толкова обширна, че никъде граници не можеш да видиш. Представете си сега за любовта, че е слънцето. Ако го разглеждаш като твое тяло, че искаш отвън и отвътре да е увито с една диамантена кожа, гладко едно кълбо, което има един милион километра в диаметър. Но живеят същества разумни, всички облечени в твоята дреха, какво ще знаят те за слънцето? Ако обикалят, какво ще научат? Представете си, че туй слънце свети. Защо свети туй слънце? – Защото ви обича. Като идете при него, то ще загасне и вие ще бъдете в тъмнина. Нали сега има противоречие? Ако слънцето изгрее, ти ще си затвориш очите. Нали е опасно слънцето? Докато ти обичаш слънцето, то ще те гледа; щом престане то да те гледа, ти не го обичаш. То е вече тъмно.

Сега аз ви навождам на една мисъл: Правилно да даваш. Онова, което Бог ти е дал, трябва да го дадеш. Трябва ти да го дадеш някому, не го задържай за себе си. Служенето седи в това: Бог ти дава нещо, да идеш да го дадеш някъде, да изпъл-

ниш Неговата воля. Ако ти дадеш това нещо, както Бог изиска, ти ще почувствуваш една вътрешна радост. Когато дойде някой, който носи Божието благословение, да го възприемеш, да го оцениш, пак ще се зарадваш. Тогава имате следния процес: От взимането и от даването изваждаш третото правило – прилагането.

Сега нека да попеем, остават още няколко минути. Този часовник избързал. Някой път тоновете пристигат по-рано, някой път закъсняват. За да не закъснее, ускорява хода, пък за да не отиде по-рано, забавя го. Някой път не се позволява да дойдеш по-рано, позволява се да закъснееш. Друг път не са позволява да закъснееш, позволява се да дойдеш по-рано. В природата не се позволява да идеш по-рано, нито да закъсняваш. Няма да закъснееш и няма да идеш по-рано. Ще идеш точно навреме, като англичанин. Няма да закъснееш нито една минута.

Вземете сега „сол“ от първата степен. /Пеем „сол“./ На „сол“ му липсват няколко трептения. Отде започва „Давай, давай“? – От „ла“. Значи кой може да дава? Плодът. „Давай“ от „ла“ започва, понеже плодът дава. Дадеш откъснат цвят, правилно ли е това даване? Тогава, щом аз давам откъснат цвят, казвам: Ти можеш ли да го възкресиш? Можеш ли да дадеш живот на този цвят? Учен ли си да знаеш как да го възкресиш? Щом ви се дават цветя, можеш ли да ги възкресиш? На младите моми, които се женят, тази задача им дават. Все с откъснати цветя ги окичват, венци им правят от тях. Казват им: „Тия откъснати цветя тя може ли да ги възкреси, да ги оживите?“ Тя казва: „Мога, мога!“ Като започне да ги възкресява, тя започне да страда, понеже всички цветя, които са на главата,

трябва да ги оживи. Всяка една мисъл, която не се прилага, тя е откъснат цвят. Трябва да обмислиш.

Някой ти казва: „Служи!“ Ако ти не знаеш, ти вече имаш откъснат цвят. – „Как да служа?“ – Учен човек си. Как трябва да служи човек? Богатите хора са намерили средството, понеже имат пари. Дойде някой, казва му: „Искаш ли да ми служиш? Давам ти един лев.“ Той не се съгласява. Дава два, не се съгласява, три, пак не се съгласява, четири, пет, десет, като дойде четири английски лири на ден, съгласява се, казва: „Ще служа.“ Четири лири по 500 лева. Курсът на лирата варира, ако стане война, лирата изгубва своята цена. Ако се подобрява положението на Англия, лирата се подига. Та ние, които имаме лири, ще зависи, ако е добре на Англия, и на лирата е добре, ако не е добре на Англия, и на лирата не е добре. На лирата е зле, пък и на нас е зле. Лирата може да се котира с 500, 400, 350.

Изпейте сега „Давай, давай“. Вие като пеете, много тщеславно пеете. Силното пеене е тщеславно. Тщеславието не че е лошо, но харчи се много енергия, повече енергия отива. „Давай, давай“, но не можеш да дадеш както трябва, повече енергия харчиш. „Давай, давай“, тихо като пеете. /Показва Учителят./ Кое по-хубаво? По-малко енергия, повече мисъл ще турите. Много енергия харчите, ще обеднеете. Точно да бъде, да няма нищо излишно. „Давай, давай“ любовта, както Бог ти я дал, така да я дадеш на другите. Изпейте „Давай, давай“ и хванете средния пръст на лявата ръка с дясната си ръка. Човек трябва да мисли, ако иска да пее. Един певец, който се учи, трябва да тури ръката си на челото, на разсъдителните способности, когато пее „Давай, давай“. При „всичко давай“,

показалецът отстрани на челото. При „чисто семе пшеничено“, пръстът на устата. Защото от устата излиза плюнката. Плюнката оцапва всичко. Като говорите, излиза плюнка, оцапва човека. Като говорите, нищо да не излиза, нито една плюнка. После ти като говориш, въздуха го изкарваш толкова силно, че едно същество от невидимия свят, тъй като говорите, то може да изхвъркне като бомба. Като говорите, тъй тихо да говорите, че това, което излиза от устата, да падне като някой нектар и да дойде, и да поглади ухото. Всеки звук трябва да образува едно трептение, като достига до ухото, да усеща една приятност. Когато и другите говорят, да усещаш една вътрешна приятност. Като произнесеш една дума и като чуеш една дума, да ти е приятно. Много добре трябва да се учи човек да говори. Когато говорите, трябва да знаете, че има ангели, които ви слушат. Някой път има някой приятел, не само приятели ви слушат, но има най-малко трима души, които ви слушат. Един професор от невидимия свят, един от духовния свят и един от физическия свят, трима души приятели, които вие обичате. Вие като говорите, те ви турят бележка, вие държите изпит. Може да ви турят две. Казвам: Когато говорите, когато мислите, знайте, че пред вас има същества, които ви наблюдават от трите свята и вашите мисли наблюдават, не критически. Те са невъзмутими, тихо и спокойно ви наблюдават. След като ви турят двойка, ще дойдат да ви потупат по рамото, казват: „Гледай да учиш по-добре.“ Казват: „Ние трябва да бъдем справедливи.“ После, ако ти турят по-голяма бележка, отколкото трябва, то е лъжа. Пък лъжа не трябва. Значи онова, което заслужаваш, трябва те да ти го дадат. Двете не е лошо, с два вола се оре. Единицата, и то е хубаво. На един кон се язди. Щом ти турят единица, да се качиш на еди-

ницата. Който има две, да впрегне двата вола вече на нивата. Като ти турят три, нали има кола с три колелета, на колата ще се качиш. Нали има такива мотоциклети с две колела, отзад едно и отпред едно. Колко души може да се возят на един мотоциклет?

Казвам: Давайте хубава преценка за нещата, които мислите. Давайте си преценка, да имате уважение и почитание към себе си. Когато говориш, има един разумен свят, който преценява твоите постъпки. Не да се страхуваш. Имайте желание всяка постъпка да е на място. Онова, което вземаш, да е на място. Онова, което прилагаш, да е на място. Всичко да е на място.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.
В Истината е скрит животът!

XVIII година.

34 лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 7 юли 1939 г., петък, 5 ч. с.
София – Изгрев.

Бележка /на стенографа/: На 30 юни т.г. Учителят не държа лекция.

Бележка /от координатора Вергилий Кръстев/: На 14 юли 1939 г. по каталога на Елена Андреева няма беседа.

Даване и вземане

Най-често използвани думи в беседата: *свят, живот, човек, духовния, земя, физическия, има, всички, може, хора, божествен, бог, аз, себе, дава, влезе, ден,*

Утрини Слова, София, 16 Октомври 1932г., (Неделя) 5:00ч.

ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЕСЕДА

Размишление.

Духовният свят е странен, неразбран за човека. Който влезе в него, той е изложен на проветряване. На физическия свят, човек може да затвори вратата и прозорците на стаята си, отникъде да не духа. Така той се чувства защитен. Това му дава една самоувереност, и той си мисли, че е запазен от зло. Забелязано е тъкмо обратното: хора, които живеят затворени в стаята, по-рано умират от онези, които са изложени на проветряване. Като влезе в духовния свят, човек се чувства,

като че ли е оставен на произвола на съдбата. Той прилича на малко дете, излязло само навън в бурно време, настръхнало от страх. Той казва: Духовният свят не е за всички хора. Така е, духовният свят не е за всички хора. Той е само за онези, които са готови да излязат вън от физическия свят. Докато не излезеш от къщата си, ти не можеш да станеш духовен човек. С други думи казано: Докато стоиш в стаята си и дишаш нечист въздух, ти не можеш да издържиш чистия, планински въздух. За да отидеш на планината, трябва да имаш здрави крака. Но това не е нещо непостижимо. Да се качиш на планината е толкова постижимо, колкото да се качваш по стъпала. Каквато е опасността да паднеш от планината, такава е и да паднеш от стълбите на къщата. Има случаи, когато при падане, от стълбите някой си е счупвал крака. Мъчнотията е докато се качиш и слезеш от планината. На върха ти си изложен на бури и ветрове, на слънчевата топлина и светлина, на всички промени, които стават в природата. Това, именно, внася в човека страх и безпокойство. Това е една от причините за противоречията в живота. Това показва, че духовният живот не е за всички хора.

Казвам: Физическият и духовният свят коренно се различават. Ако живееш само на физическия свят, ще те товарят като кон. Цял живот ще те товарят, ще пренасяш товара от едно място на друго. И ако не разбираш законите на този свят, считаш се нещастен. Като свършиш работата, ще ти дадат малко вода, зоб и ще те вкарат в обора, постлан със слама, да си починеш. Като задоволят нуждите ти, казваш: Има нещо хубаво в този свят. – Да, има нещо хубаво и за кираджийския кон. Не се минава много време, един ден те уволнят от служба. Всич-

ки плачат за тебе, че изгубили един добър работник. – Добър работник беше, защото пренасяше товара. Кой господар не плаче за своя добър кон? Той е готов и паметник да му направи. Духовният свят, в сравнение с физическия, представя свят на произвол. Ако влезеш там, никой няма да те пита, защо си дошъл, какво искаш. Там никой никого не товари. Всеки е свободен да прави, каквото иска. Гледаш над себе си слънце, въздух, простор, но хора няма. Доволен си от свободата си, но искаш да видиш поне един човек. Докато се нагодиш на новите условия, ти ще изпаднеш в голямо заблуждение. На земята си трупал богатства, уреждал си къщата си – и сам си се товарили, и други са те товарили. Изведнъж се виждаш в духовния свят без къща, на открито, изложен на слънчевата светлина и топлина, без товар на гърба си. – Не може ли в духовния свят да се живее като на земята? – Не може. На земята ти си в долина, а в духовния свят – на планина. Следователно, като отиваш на планината, ще вземеш само толкова товар, колкото можеш да носиш. Щом отиваш на планината, ще оголееш. Из пътя ще се изпотииш и ще започнеш да сваляш. На този ще дадеш един килограм, на онзи още един, докато олекнеш. Като се върнеш вечерта, ще видиш, че си изгубил два килограма от теглото си. Ако отидеш на планината десет пъти наред, ще изгубиш 20 кг. от теглото си. Тежал си 60 кг., а след това тежиш 40 кг. – Не искам да бъда духовен човек, щом трябва да изгубя 20 кг. от теглото си. – Какво особено си изгубил? Все едно, че си разтоварил колата си. Това е излишна материя, от която трябва да се освободиш.

И до днес още хората се товарят с непотребен материал. Това внася голямо противоречие в човешкия живот, което и

напредналите хора не могат да разрешат. – Щом разликата между духовния и физическия живот е голяма, не ни трябва никакъв духовен свят. – Вие още не сте живели там, не знаете, какво представлява той. Вие сте били само на разходка в духовния свят – отиване и връщане, като екскурзианти, не го познавате. Щом вятърът на планината ви подуха, и слънцето ви попече, вие се уплашите и бързате по-скоро да се върнете на земята. Там няма кой да ви пази. Всъщност, това не е духовният свят. Вие едва сте надзърнали в онзи свят.

И тъй, който влезе в духовния свят, трябва да е готов да се подчини на неговите закони. Още на вратата започват да го събличат: свалят дрехите му една след друга, окъпват го и го обличат в нова дреха. Значи, минаването от физическия свят в духовния не е нищо друго, освен събличане на старите дрехи и обличане на нови. Това е само приготвяне, подготовка за духовния свят. Като не разбираш това, ти оставащ недоволен от онзи свят. От физическия свят доволен ли си? Докато си бил на земята, само са те товарили. Цял живот си ял, но и от яденето не си бил доволен. Обличал си се, пак си бил недоволен. Имал си къща, удобства – също не си бил доволен. Малко хора са останали доволни от живота си на земята – повечето са били недоволни. Питам едного: Нали имаш хубава къща, защо си недоволен? – Хубава е къщата ми, но е на улицата, голям шум се вдига. Нямам градина, нямам цветя и плодни дървета, от които да се ползвам. – Мъчно е да удовлетвориш човека. Каквото и да му дадеш, все недоволен ще бъде.

Като изучавам хората, виждам, че светските и духовните хора си приличат в едно отношение: и едните, и другите са

недоволни от живота си. Светските хора живеят на земята, мислят, че разбират физическия живот. Всъщност, не го разбират. Духовните хора мислят, че разбират духовния свят, но и те се заблуждават – не го разбират. Казваш: Щом съм на земята, ще ме товарят. – Това не е физически живот. Духовният пък казва: Щом съм в духовния свят, ще бъда свободен, само ще се събличам и обличам. – Това не е духовен живот. Да се събличаш и обличаш и да си свободен от физически грижи, това не е свобода. Бил си болен и си оздравял – това не е свобода. Това не е духовен живот. Ако си в болницата, и здрав да си, пак не си свободен. И това не е духовен живот. Духовният живот се отличава с особени качества.

И тъй, за да разбира човек същината, т. е. съдържанието на духовния живот, той трябва да се освободи от много лъжливи понятия, които са напълнили неговия ум. Първо, човек търси начин да бъде щастлив, но не знае, в какво седи щастието. Той може да мисли, че щастието е в яденето, но за всяко ядене, се плаща. В физическия свят има спане, но и за спането се плаща. Човек е странник, който пътува по земята. Спрял се в един хотел. Хотелджията му дава хубаво легло, ядене и пиене, но на сутринта, като си отива, той му казва: Плащай сега! Хубаво е всичко това, но скъпо се плаща. Хотелджията те моли внимателно, да си запишеш името в адресната книга. Казва: Искам да си оставиш името в моята книга за спомен. Като престоиш няколко дена в хотела и се готвиш да си заминеш, хотелджията ще ти каже: Сега ще си платиш за дните, прекарани в моя хотел. Какво ще правиш, ако си в един лондонски хотел, дето за вечер се плаща по десет долара? Отде ще взе-

меш пари, ако трябва да прекараш десет дена в този хотел? Питам: Какво щастие е това, да дохожда хотелджията всеки ден при тебе, да ти иска по десет долара на вечер? Първо, той те записва в книгата си, като виден човек, и започва да те дои всеки ден, като крава. Като се върнеш в отечеството си, казваш: Бях в Лондон, в един голям хотел, но там ме издоиха хубаво. Какво благо си придобил от пребиваването си в хотела? Чистият юрган, чистите покривки не са били само за тебе, мнозина се ползвали от същите блага.

Често се говори за щастие. Това е хубаво. Щастието е идея, вложена в човешката душа. За всеки човек е определен специфичен път, в който се развиват неговите дарби и способности. В този път, той се натъква и на доброто, и на злото. За да ги използва разумно, той трябва да мисли. Има една страна на злото и една страна на доброто, които всякога трябва да имате предвид. Не мислете, че като вършите зло, то само по себе си е зло. То е зло само в една страна на неговото проявление. Влизаш в една стая и виждаш на масата сложено хубаво ядене. Гладен си, сядаш и изяждаш яденето. Казваш: Отлично е това ядене. Бих желал и втори път да имам такова ядене. – Да, но това ядене не е приготвено за тебе. Ето де се явява злото. Като дойде онзи, за когото било приготвено яденето, пита: Кой ми изяде яденето? – Каква разлика има в това, че ти си изял яденето, а не онзи, за когото било приготвено? Значи, злото представя отношения между хората. Ти си взел това, което не е било приготвено за тебе. Ще кажеш, че Господ е наредил така. – Не, в този случай, Бог не е наредил това.

Човешкият и Божественият свят съществено се различават. Всеки човек трябва да знае, кога е в човешкия свят и кога – в Божествения. В човешкия свят, т. е. във физическия, каквото да направиш или получиш, трябва да платиш. Ако ядеш, веднага ще дойде някой да те пита: Доволен ли си от яденето? – Доволен съм. – Тогава, плащай! Ако си купиш обувки, дрехи, трябва да платиш. Ако не платиш, злото се явява в своята пълнота. В човешкия свят, каквото бутнеш, трябва да платиш. Там за всичко се плаща. Нещастията във вашия живот се дължат на това, че всичко бутате и после трябва да плащате. Така аз си обяснявам причината за негодите в живота, дето често се изменят условията. Оплакваш се, че животът ти е тежък. Трябва да знаеш причината за това. Например, ядеш повече, отколкото трябва, и ти стане тежко. Носиш тежест повече, отколкото можеш, и ти става тежко. Не лягаш навреме, пак ти е тежко. Следователно, физическият живот е свързан с известни ограничения, каквито в духовния живот няма.

Същественото във физическия свят е това, че каквото търсиш, ще го намериш. Дето и да е – в бакалница, в магазин, в градина, непременно ще го намериш, но ти трябва да го търсиш. И в духовния свят е същото: каквото ти потрябва, ще го намериш. Разликата е само в това, че без да го очакваш, ще го намериш – то ще те търси. На физическия свят ти търсиш, каквото ти е нужно, а в духовния свят нещата сами те намират. С други думи казано: На физическия свят човек сам търси благата, а в духовния свят благата сами идат при него. Физическият свят е подобен на хотел; там влиза всеки, който търси подслон. Като прекара известно време в хотела, един ден той

го напуска, но плаща за прекараното време. Така постъпва и въздухът. Той влиза през носа на човека, напълва дробовете му и, като си свърши работата, излиза навън, като оставя нещо от себе си. Той знае закона, че на физическия свят се плаща за всичко. Въздухът представя същество от духовния свят. Той влиза и излиза от човека, без да го очакват. Като остави благо, което носи, сам излиза навън. Щом отвориш очите си, светлината влиза вътре и оставя част от благо, което носи. В това отношение, въздухът и светлината са слуги на Бога, чрез които Той изпраща подаръците си на всички живи същества на земята. Можеш ли да бъдеш недоволен от тези подаръци? Ето защо, влезе ли човек в духовния свят, той трябва да благодари за всичко, което му е дадено даром. Там ще намериш водата, въздуха, светлината и топлината – великите блага на живота. На физическия свят човек още търси водата, но в духовния свят, достатъчно е само да отвори очите, носа и устата си, за да получи всичко наготово. Ето защо, в духовния свят съществата не мислят за нищо друго, освен за едно – как да предадат Божията Любов на земята, как да убедят хората, че вън от физическия свят, съществува един прекрасен, светъл свят. В духовния свят няма страдания, няма болести, няма смърт. Духовният и физическият свят са свързани помежду си, както е свързана планината с долината. Под „духовен свят“, в широк смисъл, разбирам Божествения свят.

Казано е в Писанието, че богатият няма да влезе в Царството Божие. Под „Царство Божие“ разбирам Божествения свят, към който всеки се стреми. Значи, и богатият иска да влезе в Божествения свят. Имате ли представа, кой човек е богат? –

Защо богатият не може да влезе в Царството Божие? – По единствената причина, че няма хотел, в който да влезе неговото тяло. В хотела няма обор за конете на богатия, няма склад за стоката му. А както знаете, когато богатият тръгне на път, той трябва да има на разположение цял керван камили. В Царството Божие не се приемат багажи; не се приемат животни, които ще оставят своите извержения. Който иска да влезе в духовния свят, ще остави всичкото си богатство навън. Ако му се хареса там, може да остане; ако не му се хареса, ще слезе пак на земята и ще си вземе богатството, което го чака вън. Под „богат“ не разбирам само онзи, който има пари и говеда; богат е онзи, който има пороци и слабости: гордост, тщеславие, алчност и др. Такъв богат не може да влезе в Царството Божие. Той е богат със съмнение, с подозрителност, със скържавост и др.

Има хора материално богати и материално бедни; обаче, има и духовно богати, и духовно бедни хора. Не е важно, какво богатство имаш; важно е, да си готов да оставиш богатството си вън и така да влезеш в Царството Божие. Защото е казано: „По-скоро камила ще влезе през иглени уши, нежели богатият в Царството Божие.“ Кой богат е готов да даде богатството си за Господа? Христос не се спира тук, но продължава: „Който не се отрече от майка си и баща си, от брата си и сестра си, от приятелите си, най-последно и от себе си, той не може да бъде мой ученик.“ – Какво ще остане от човека, като се отрече от всичко? – Душата му ще остане свободна, и той ще разбере, какво представлява Божественият свят. Преди да се отрече, човек носи баща си и майка си, брата си и сестра си,

приятелите си, понеже всички те са инвалиди. – Докога ще ги носиш? Не стига, че ги носиш, но още те морализират, че не си ги носел, както трябва. Казваш: Любовта изисква да ги нося. – Не, любовта е разумна, тя не изисква това. – Страхувам се да ги сваля на земята, да не им причиня болка. – Не се страхувай. Баща ти, майка ти, жена ти искат цял живот да ги носиш на гърба си, а за тебе не мислят. Срещнеш на пътя си един болен, беден човек, искаш да му дадеш малка помощ и се спреш да извадиш кесията си. Веднага жена ти казва: Не се спирай, продължавай пътя си! Не знаеш ли, че всяко твое спиране ми причинява болка? За да не причиниш болка на жена си, ти продължаваш пътя си и отминаваш бедния. Някога и жената носи своя инвалид-мъж на гърба си. Питам: Каква любов, какви отношения могат да съществуват между инвалиди? Някой е осъден цял живот да носи на гърба си майка си или баща си, жена си или приятеля си. Ще ги носи до известно място, докато един ден се освободи от тях. Ще ги изтърси на пътя и ще се освободи от робството. Това означава стихът, който някога Христос е казал: „Ако не се отречеш от майка си и баща си, от брата си и сестра си, от приятелите си и от себе си, не можеш да бъдеш мой ученик.“

Казвате: Не е дошло още времето за отричането. – За онези, които още не са носили товара на гърба си, времето не е дошло. Но за онези, които са го носили, времето е вече дошло. Който е носил товара си цели 60 години, най-после ще каже: Докога ще нося аз този товар? Стига вече! Не искам повече да го нося; не искам да бъда роб на другите. И наистина, съвременните хора са роби едни на други. – Какво ще кажат хората,

като се отречем? – Ако харчиш много, ще осиромашееш, и хората ще те питат, защо осиромаша? Къде останаха парите ти? Ако се разболееш, ще те питат, защо боледуваш. – Боледуването е разтоварване. Питат коня: Защо те разтовариха? – Защото господарят продаде стоката си. И човек, като заболее, губи от теглото си 10-20 кг. Казваме, че той се е разтоварил. Други казват, че е отслабнал много. Не е отслабнал, но се е освободил от ненужния товар. В това отношение, болестите са благословение. Когато Бог иска да събуди съзнанието на човека, изпраща му някаква болест. Като оздравее, той е вече готов за работа. – Искам да стана духовен. – Не е лошо желанието ти, но искаш да станеш духовен, без да разбираш живота.

Мнозина искат да бъдат духовни, без да разбират, какво иска духовният свят от тях. Да бъдеш духовен, значи, да разбираш духовете, да знаеш техния език. Онези, които се занимават със спиритизъм, често си служат с пишещи медиуми. Като дойде духът, вземе перото и дълго време го движи върху хартията: пише кръгове, спирали, линии. Чрез тези знаци, той предава нещо, но окръжаващите не го разбират. Той изпише няколко листа, докато започне да пише думи и цели изречения. Като гледат тези знаци, присъстващите казват: Учен е този дух, но не можем да разгадаем неговите знаци. – Учен е той, колкото са учени и малките деца. Учени са духовете, изучавали са Божествената азбука, но малцина от тях могат да съчетават буквите в срички, и думите в изречения. Малцина могат да предадат нещо цялостно. Започват с Божествената азбука, но става някакво прекъсване, и те престават да пишат.

В някои спиритически сеанси, казват за някого, че е добър човек, че ще стане учен или музикант. Някога предсказанието им се сбъдва, а някога не се сбъдва. Следователно, ако влезеш в духовния свят и не можеш да съпоставяш нещата, ти не си попаднал на място, т. е. съзнанието ти е още на физическия свят. Ако си готов за духовния свят, ти ще знаеш, как да съчетаваш буквите, да образуваш от тях разумна мисъл. И тогава, каквото напишеш, ще можеш да го направиш. В духовния свят процесите са завършени. Там, каквото мислиш, става. Ако имаш къща в духовния свят и не си доволен от нея, тя веднага се стопява. На земята, ако не си доволен от къщата си, ще купиш материали – тухли, цимент, вар, пясък и ще повикаш работници, да я поправят. В духовния свят, обаче, къщите изчезват една след друга и отново се явяват, докато ви задоволят. Там не се търпи никакъв дефект.

Човек може да живее едновременно и във физическия, и в духовния свят. Докато е млад, той е идеалист; иска да приложи идеалите на духовния свят в своя личен живот. Колкото старее, човек забравя идеалите си. И да иска да ги приложи, той няма вече сили. Значи, докато е млад, човек има сили да обработва градината си: носи вода, полива цветята, плодните дървета, но не знае, как да ги обработва. Като минават годините, той се научил вече да обработва градината, но водата е далеч, не може да я носи – вътрешни условия няма. Питам: Какъв смисъл има твоето знание, щом не можеш да го приложиш? То е все едно, да имаш градивен материал, а да не знаеш да градиш. Какъв смисъл има твоята медицина, ако няма болни, които да лекуваш? Каква полза, че си учител, ако няма ко-

го да учиш? Знанията трябва да се прилагат. Ако не могат да се приложат, явяват се ред противоречия между физическия и духовния живот на човека.

Човешкият живот е преходен; в него няма нищо постоянно. Единственото постоянно нещо, това е придобитото от човека. Според мене, физическият свят е изложба на всичко придобито в живота. Тази изложба трае няколко хиляди години. Там се изнасят всички къщи, учебни заведения, обществени и частни сгради. Както някога са представляли пирамидите, така днес се излагат всички човешки произведения. Къде са днес пирамидите? Духовният свят е установен, там не стават промени, както на земята. Ето защо, който иска да изучава духовния свят, трябва да го разглежда от друго становище, а не както днес го изучават. Нужно е да се отрече човек от всички удоволствия и удобства на земята. Само така той ще влезе в Божествения свят. Как ще влезеш в този свят, ако умът ти е зает с неща, които го отвличат и заличават знанието ти? Така не можеш да влезеш в Божествения свят. Не можеш да учиш, ако на ръката си имаш цирей. За човешкия ум, циреят е препятствие, което трябва да се премахне. Всяка материална мисъл в твоя ум трябва да се изхвърли. Ако не я изхвърлиш, тя ще ти причини такава болка, която ще отклони вниманието ти от духовния свят. Следователно, ако искаш да изучаваш Божествения свят, трябва да освободиш съзнанието си от всички странични мисли. Те са товар за твоето съзнание. И тогава не ти остава нищо друго, освен да възприемеш най-хубавото нещо на земята – любовта. Защо съвременните хора не се обичат? От практическо гледище, те знаят, че като залюбят някого, той

веднага ще иска да ги ограничи. Той има желание да ги използва, като кираджийски коне. Такова нещо е човешката любов. Тя постоянно взима: от този взима, от онзи взима, а нищо не дава. Онзи, който знае този закон, казва: Не си струва човек да обича, нито да го обичат. Това е криво разбиране на закона.

Отличително качество на Божествения свят е даването. Бог дава и на богати, и на бедни, на учени и на прости – на всички дава. Ето защо, който отива при Бога, трябва да е готов, правилно да възприема Божественото и разумно да го използва. Ако не използваш разумно даденото от Бога, ти сам ще си създадеш нещастия и страдания. Ако влезеш готов, с будно съзнание, в Божествения свят, ще придобиеш изобилно блага. Обаче, на физическия свят не е така: Там всички искат, а никой не дава. Там привидно дават. Докато ти дадат нещо, веднага си го вземат. Така дава бакалинът: даде ти нещо, срещу което взима повече. Казвате: Такива са времената. Това не ви оправдава. Ще продадеш едно яйце за 20 лв. Колко трябва на получава човек, за да плати 20 лв. за едно яйце?

Като ме слушате да говоря така, вие казвате: Човек да си поживее, както разбира, че каквото даде Бог. – Това е криво разбиране. Ами ако се намерите в особено положение, като очаквате само на Бога? Каква философия има в думите „каквото Бог даде“? Живееш известно време на земята, ядеш и пиеш, работиш, спиш, ставаш пак да работиш, докато един ден заминеш за другия свят. Около тебе се съберат роднини и приятели, които плачат и скърбят. След това те вдигнат на

колесница, занесат те на гробищата, дето държат надгробни речи. Турят цветя и венци върху тебе, и най-после те спусчат в гроба. Тук започва угощение на малките братя – червеите. Всички се разотиват по домовете си и казват: На добър час! Питам: Защо заровиха този човек? Нали го обичаха? Защо не го задържаха вкъщи? Каква е тяхната любов?

Казвам: Така постъпват хората и със своето щастие. Едва го придобият и го зароят в земята. И като погребат човека, започват да ви убеждават, че след време той ще възкръсне. Това е друго заблуждение. Горко на онзи, който очаква да възкръсне от гроба! Има смисъл да възкръснеш, но докато си още в тялото, със своите мисли и чувства, със знанието, което имаш. Да възкръснеш, но коренно да измениш живота си. Цял живот си бил неспокоен, недоволен, че това, онова нямаш, и в един момент да стане преврат в твоя живот, да заживееш в радост и веселие, в доволство и светлина. Това наричам възкресение. А тъй, цял живот ще бъдеш недоволен и ще почнат да те убеждават в прераждането. Ще дойдеш втори път на земята, със същото съзнание, да направиш същите грешки. Значи, ако си женена, и мъжът ти те бие по няколко пъти на ден, като се преродиш отново на земята, пак да се ожениш и пак мъжът ти да те бие. Благодарим за такова прераждане! Прераждането има съвсем друго значение. Питате, като се преродите, дали ще се познавате. – Да се познавате като стражари, съдии, бакали, познаване ли е това? Да познаваш Бога, това е живот вечен. Да познаваш Онзи, Който дава живот, а не онзи, който взима живот.

Като изнасям тези неща, аз нямам предвид да ви обезсърчавам. Обаче, казвам, че вие криво разбирате физическия живот. Той има своите добри страни. Вие не разбирате правилно нито физическия живот, нито Божествения. Вие живеете в един свят, който не разбирате. Всеки си е създал свой живот, който се отличава по това, че е сянка на Битието, а не негова реалност. Докато уповавате на човешкото, един ден вие напълно ще се разочаровате. В този свят всичко ще премине така, както снегът се стопява. Следователно, не уповавай на този свят, който изчезва като снега през пролетта. Смешна е, именно, тази несъобразност. Снегът трябва да се стопи, за да израснат тревите и цветята. Ако снегът на физическия свят не се стопи, хубавото в човека няма да израсте, т. е. Божественият живот – цветята и плодовете няма да дойдат. Божествено то иде от цветята и плодовете. Като знаете това, не гледайте на външните несгоди. Несъобразността в човешкия живот се дължи на вашите криви разбирания. Това показва, че вашите разбирания са станали крайно материалистични. Тази е причината, че съществуват противоречията. Какво е тяхното предназначение? Казваш, че трябва да се живее с вяра. – Кой живее днес с вяра? Да живееш с вяра, това значи, като нямаш къща, имоти и пари, да не губиш своя вътрешен мир. – Уповавам на Господа. – Всъщност, ти уповаваш на къщата и на имотите. Ако хората живееха с вяра, те щяха да съзнават, че са части от едно велико Цяло. И като части от Цялото, те щяха да имат еднакво отношение към Него. Това значи, да живееш с вяра. Така ще разбереш, че благата, дадени от Бога, трябва да се разпределят правилно. А тъй, да живее всеки за себе си, както днес се живее, това е индивидуален живот. Казвате: Да си уредим работите. Всички уреждат работите си, но

като отидат на гробищата, виждат, как майка им и баща им са уредили работите си. Казваш: Те умряха, и аз един ден ще умра. – Ако един ден заминеш за другия свят, без да си уредил сметките си, ти нищо не си постигнал. Тази мисъл, взета буквално, става много тежка, мъчно се носи.

Един милионер, американец, попаднал в едно молитвено събрание, дето проповедникът говорел за даването. Присъстващите били все бедни хора. Като говорел за даването, проповедникът имал предвид богатите хора. Слушателите му насочили погледа си към милионера, единственият богат човек между тях, с което искали да му кажат: Чуваш ли, какво се проповядва? Готов ли си да даваш? Милионерът се намерил в трудно положение, едва издържал края на проповедта. Той си мислел: Дано по-скоро се свърши проповедта, да изляза оттук! Втори път няма да стъпя в това събрание. Такова е положението на всеки човек, който е преял. За да се облекчи, той трябва да вземе очистително. Като знаете това, никога не преяждайте! Никога не употребявайте храни, които разстройват стомаха и отравят кръвта. Освободете се от всички мисли, чувства и желания, които тровят организма. Тази е задачата на духовния човек. Той сам трябва да се пази, сам да се чисти, да стане господар на себе си.

Следователно, да бъдеш господар на себе си, това значи, да живееш в Божествения свят, дето няма кражби, дето няма никакви престъпления. Кой може да открадне водата, въздуха и светлината? Веднъж запалена свещта ти от Божествената

светлина, никой не може да я изгаси. Тази е разликата между физическата и Божествената светлина. Физическата светлина се явява и изчезва, светва и загасна, а Божествената е вечна, никога не изгасва. Всяко чувство, което се явява и изчезва, е човешко. Всяка любов, която ту се явява, ту изчезва, е човешка. Как може да разчитате на такава любов? Проникне ли Божията Любов в човешкото сърце, никой не може да я изгаси. Тя вечно свети и грее. Затова казваме, че Божественото слънце грее и свети на всички. То еднакво дава своята светлина и топлина на всички живи същества. Ако си на физическия свят, и твоята свещ изгори, ще отидеш в някоя бакалница и ще си купиш нова. Ще дадеш пари, ще си вземеш свещ. В Божествения свят, обаче, ако искаш повече светлина, ще си направиш по-големи прозорци. Там светлината се дава даром. Колкото по-големи са прозорците, толкова повече светлина ще приемеш.

Работете върху себе си, да се убедите в силата на Божествената светлина. Тогава, при каквито изпитания и да се намерите, лесно ще се справите с тях. Казваш: Ако не мога да се справя с изпитанията си, ще замина за другия свят. – Важно е, как ще заминеш: ще възкръснеш, или ще останеш в гроба. Който е ликвидирал със своите земни желания, лесно умира. Той лесно се освобождава от тялото си. Душата му хвърква в Божествения свят, дето продължава да живее. Обаче, онзи, който е свързан за земята, мъчно умира. Той се държи за тялото си в гроба и чака да дойде някой да го освободи. Ако погледнете с очите на ясновидеца, ще видите, как умрелите се държат за телата си, не могат да се отделят от гроба си. Ето

защо, докато си на земята още, стреми се да се освободиш от всички земни, материални връзки, та като влезеш в Божествения свят, да паднеш като зрял плод. Не мислете, че можете да живеете самостоятелно, свободно на земята. Вие сте плод, който всеки може да откъсне. Важно е, да ви откъснат навреме, като узрял плод, а не преждевременно. И в царска дреха да си облечен, един ден ще те откъснат, както ти късаш ябълките и крушите от дървото. – Какво ще стане тогава с мен? – Ще те изядат. Да те изядат, това е привилегия за тебе, не е нещастие. После, ти ще кажеш: Само едно нещо искам – да посеете семката ми отново в земята.

Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, той има живот в себе си.“ Какво разбирате вие под „изяждане“? Ще кажете: Учителят ни говори за изяждането: всеки от нас трябва да бъде изяден. – Право е това, но как ще ви изядат? Като ви турят на ръжена да ви опекаат, тогава ли ще ви ядат? Аз не разглеждам яденето в такъв смисъл, да те опекаат и изядат. Има смисъл да те изядат, но тогава, когато ти считаеш това за привилегия. Както въздухът и светлината влизат и излизат от човека, така и той трябва да бъде изяден. Като влизат в човека, въздухът и светлината оставят нещо от себе си и пак излизат навън и продължават своя път. Губят ли нещо с това? Нищо не губят. Така и човек трябва да бъде изяден. Като плод ще влезеш в своя ближен, ще оставиш нещо от себе си и ще продължиш своя път. Който яде така човека, той всякога печели. Изядеш една круша и казваш: Колко хубава беше крушата! Ще посадя семките ѝ. Ти спечели нещо от крушата, но и тя остана доволна от тебе – посади семките ѝ в земята.

И тъй, ако не сте готови да пожертвате своите мисли, чувства и постъпки за Божественото, вие не можете да влезете в Царството Божие. Човек може да се жертва по закона на любовта, а не по закона на насилието. Само любовта освобождава. Същото се отнася и до мисълта. Всяка мисъл, която не освобождава човека, е робска, т. е. човешка. Всяко чувство, което не освобождава човека, също е робско. То стяга, ограничава човека. И обратно, всяка мисъл, всяко чувство, които освобождават човека, са Божествени. Те носят благата на живота. Задача на човека е да бъде проводник на Божественото.

Мнозина от вас, от сутрин до вечер, са заети с това, което става около вас. Ако се чуе някаква новина на Изгрева, тя веднага се разнася от единия до другия край. Някога цяла беседа се разваля за един спор между вас. Ако изнеса в беседата си известна погрешка, този, за когото се отнася тя, казва: Аз ли съм най-големият грешник? – Аз не се занимавам нито с праведните, нито с грешните. Не се интересувам от това, кой знае повече и кой – по-малко. Ще дойдеш да ми се оплакваш, че си сгрешил. – Аз не се интересувам от твоите грехове. Друг ще се оплаква, че имал големи дългове. – И това не ме интересува. Щом имаш дългове, трябва да ги платиш. Ако се интересувам от вашите грехове и дългове, ще постъпя като съдия и ще кажа: Плащай сега! В едновременните турски съдилища лесно решавали делата. Пострадалият се оплаква. Съдията го изслушва и вика обвиняемия: Иване, дължиш ли на този човек? – Дължа. – Плащай тогава! Той изважда кесията, преброява парите и плаща. С това всичко се свършва. Какво ста-

ва сега в съдилищата? Дават някого под съд и завеждат дело против него. Насрочват деня за разглеждане на делото. Викат свидетели. Ако един от тях не се яви, делото се отлага. Месеци и години минават, докато се реши едно дело. Най-после, делото се решава, но и парите се свършват. За предпочитане е да се разглеждат делата по турската процедура, отколкото по новия начин, дето има и апелация, и касация. Ако и в тези инстанции не се реши делото, отправят го на онзи свят, там да се реши.

Сега искам да остане у вас следната съществена мисъл: Възлюбени на Бога са онези, които носят Неговите мисли. Всяка Божествена мисъл носи живот. Ако спреш Божествените мисли, ти спиращ живота си, както и живота на другите хора. Ако умъртвиш една Божествена мисъл в себе си, ти умъртвяваш и своя живот. За да живееш, внасяй в ума си, както и в ума на окръжаващите, Божествени мисли. Питате: Влязъл ли съм в духовния живот, напреднал ли съм? Аз пък искам да зная, носител ли си на Божествения живот и на Божествените мисли. – Как да позная това? – Ако ти още не си узнал това, много си закъснял. Аз считам, че вие трябва да знаете това, да не изпадате в положението на онези български чорбаджии от турско време, които заравяли парите си в земята и не казвали, де са ги заровили. Като дохождали разбойници да ги обират, искали им парите, а те отговаряли, че нямат. – Къде ги заровихте? – Не знаем. Обаче, като им туряли нагорещено желязо на врата, веднага си спомняли, де са ги заровили. Та вие не очаквайте да дойдат разбойници с нагорещени жезла, но доброволно дайте всичко за Бога. Един ден ще дойде при

вас цяла тайфа от разбойници, ще похлопа на вратата ви и не само че ще ви обере, но отгоре на това и ще ви убие. Майка ви и баща ви не са ли убити по този начин? Или ще кажете, че ангел Господен дошъл да ги вземе. Съгласен съм с това. Всички разбойници са все ангели, пратени от Бога.

Като говоря по този начин, губи се свещеното в думите. Казваш: Как така се убива човек? – Не убиха ли Христа? Мислите ли, че това, което Христос преживя, беше съгласно с Божията воля? Не, това имаше съвсем друг смисъл. Римските войници не убиха ли Христа? Обаче, Той не умря. Онези, които Го обичаха, Му дадоха нов живот. Това стана, за да се опита Любовта на Бога. Хората умъртвяват, а Бог възкресява. Човешкото умъртвява, а Божественото възкресява. Дето няма щастие, е човешко; дето има щастие, е Божествено. Дойдете ли до любовта, вие сте в Божественото. Всички добродетели – любов, кротост, въздържание, вяра, са присъщи на Божествения свят. Следователно, човешкият свят се отличава с отрицателни качества. Единственото нещо, което прави човешкия свят приятен, е Божественото. То остава за късо време у нас. Затова, докато Божията Любов живее у нас, и ние приличаме малко на Бога. Обаче, Бог не прилича на нас. Това значи: в Бога няма нищо отрицателно, както у хората. Това е изнесено в 4 гл. от Матей.

Вашият хотел е пълен с гости, които ви казват: Не слушайте, какво ви се говори. Ако слушате Учителя си, той ще ви обърка. Къде ще отиде животът ви? – Не, ако ме слушате, ни

най-малко няма да пострадате. Бог казва: „Слушай ме, Израилю, за да не пострадаш.“ Под „слушай“ аз разбирам: Вземи това, което Бог ти праща. Не казвам да слушате моите думи, но да слушате Бога и да вземете това, което Той ви дава. Да слушам светлината, аз разбирам, да взема онова, което тя ми дава. Обработвайте Божественото и не се влюбвайте в това, което може да ви заблуди. Нека всеки от вас си изработи мироглед, който да е в хармония с Бога и с небето. Това е човекът. Като вървите по този път, слушайте Божия глас и знайте, че Той ви говори, както говори на Адама в райската градина. Като дойде Бог, трябва ли да се криете от Него, като Адама?

Мнозина от вас, като чуят гласа на Бога, се скриват и после се питат: Дали беше Бог, или не? Когато греши, човек не познава вече Господа. Тогава Бог става страшен за човека. Той казва: „Чух, Господи, гласа Ти, но се убоях.“ – За кого се отнася това? – За болните, за фалиралите. Аз говоря за здравите, за онези, които искат да следват правия път.

4. Утринно Слово от Учителя, държано на 16 октомври, 1932 г. София. – Изгрев.

Вземане и даване

Най-често използвани думи в беседата: човек, има, логика, всички, хора, един, бог, живот, казва, може, аз, христос, сега, себе, говори ,

Неделни беседи, София, 6 Май 1917г., (Неделя) 10:00ч.

ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЕСЕДА

Беседа от Учителя, държана на 6 май, 1917 г. София.

„Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби; аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно.“

(Йоана 10:10)

Думата „крадец“ е обикновена и общопозната. Кое дете не е пооткраждало по една-две бучки захар от кутията? Кое дете не е бъркало без позволение в гърнето с меда? Кое дете не е

пипало кесията на баща си без негово разрешение? Кое дете не се е качвало по чуждите дървета да си къса ябълки и круши без позволение? Обаче, Христос не говори за този род крадци, но за онези, които се проявяват тройко. Те идат да откраднат, да заколят и да погубят. Интересно е да се знае, как се е създавало желанието у човека да краде. Забелязано е, че детето се ражда със затворени, със стиснати на юмрук ръце; човек умира, обаче, с отворени ръце. Какво означава юмрукът? Не е все едно, дали възрастен човек отправя към вас юмука си, или новороденото дете.

Думата „крадец“ е обикновена, общо позната, но и съдържателна. Коренът й – сог, се крие в санскритски език. Той означава причини и последствия, тъмнина, дисхармония. И в турски език думата „крадец“ има същия корен – карас, който прилича на индуската дума „карма“ – съдба. Понятията „причина и последствия“ имат по-дълбок смисъл, отколкото този, който се крие в думата „съдба“. Светлината и тъмнината, като прояви на природата, съдържат в себе си различни качества. Светлината е носител и на топлина, когато тъмнината, т.е. крадецът, в широк смисъл на думата, отнема топлината. Тази е причината, дето вечер, след залязване на слънцето, се усеща хладина. Значи, тъмнината поглъща топлината, в която е скрит елементът на живота. При охлаждане на въздуха, и растенията губят част от топлината си; за да я запазят, те възприемат част от топлината на земята, поради което тя изстива. В резултат на общото понижаване на температурата, се явяват различни атмосферни течения. Нощта се различава от деня по намаляване на топлината и светлината.

Като разглеждат проявите на своя живот, хората казват: Това е култура. – Култура е, но култура на тъмнината, т.е. механическа култура. Всяка механическа култура е преходна, несъществуваща. Тя взема повече, дава по-малко. В широк смисъл на думата, ние наричаме тази култура „култура на крадци“. И прасето е опитало тази култура. Докато се угои и стане голяма свиня, господарят го обикаля по няколко пъти на ден, дава му изобилно храна. Щом затлъстее и порасне, той взема ножа, туря го на врата ѝ, и докато свинята извика няколко пъти, всичко се свършва с нея. Тя е опитала на гърба си културата на своя господар. Докато стане свиня, прасето представя фабрика за господаря си: събира материал на гърба си. Господарят пък е крадецът, който иде с ножа си да обере материалите, които работникът е придобил. От Божествено гледище, крадецът представя човек, който се отдалечава от Бога. В процеса на отдалечаването си от Бога, човек проявява егоизма си, понеже е изгубил своята вътрешна светлина и топлина. Христос определя качествата на крадеца като човек, който краде, коли и погубва. Срещне ли те такъв човек, първо ще те погуби, ще отнеме живота ти, и след това ще те обере. Различаваме три вида крадци: крадци във физическия свят, които обират касите и кесите на хората; в духовния свят, които обират сърцата и чувствата на хората и в умствения свят, които обират човешките мисли.

Когато се разглежда известен въпрос, както ние разглеждаме въпроса за крадеца, хората се спират върху логиката и търсят, има ли такава в мисълта, или няма. Важно е, каква логика

търсят. Има три вида логика: на формите, на съдържанието и на смисъла. Логиката на формите е механически процес. Например, казваме: Човек е двукрако същество; и кокошката е двукрако. Следователно, кокошката е човек. Религиозните пък казват: Кръвта Христова спасява. Човек се умил с тази кръв, следователно, той е спасен.

Питам: Кръвта, в която човек се умил, принадлежи ли, наистина, на Христа? Това е логична мисъл, вярна по съдържание, но не и по смисъл. Човек трябва да знае изкуството да превръща кръвта в енергия, в сила. Религиозният трябва да изучава духовния език. Кръвта е червена. Какво означава червеният цвят? В духовно отношение червеният цвят е носител на живота. Дето има живот, там има и топлина. Значи, Христовият живот спасява хората, а не Неговата кръв. Това е логика по смисъл. Кръвта е символ, форма на нещо, а животът, облъчен в символа на червения цвят, носи спасението на човека. Като живее по законите на любовта, т.е. по Христовото учение, човек може да се спаси. Това е дълбокият смисъл на Христовата кръв.

„Крадецът не иде, освен да открадне.“ Кражбата влиза в културата на ленивия, на мързеливия човек. Който не обича да работи, той се ползува от труда на другите. Понеже не може доброволно да получи това, което му е нужно, той прилага кражбата, като насилие. Ще кажете, че това е строго казано. – Не е строго, но е по логиката на формите, на съдържанието и на смисъла. Понеже говоря истината, прилагам и трите вида

логика. Тук логиката на смисъла има предимство над другите две. Освен трите вида логика, има още четири, за които днес няма да говоря. Изобщо, една мисъл е вярна, когато включва трите вида логика. Тъй щото, понятието „крадец”, за което говори Христос, е вярно, защото крадецът се проявява и в трите свята, като отнема формата, съдържанието и смисъла на човека. Той отнема също и живота, чувствата и мислите му. Ако разчитате само на физическата логика, по форма, вие непременно ще се излъжете. Например, виждате, че някой човек плаче, и вие мислите, че страда. Обаче, сълзите не подразбират всякога страдание.

Един селянин много обичал печени яйца, но жена му не позволявала да яде яйцата; искала да ги продава, да спечели повече пари. Случило се, че тя заболяла тежко и умряла. Селянинът си отдъхнал спокойно и си казал: Сега вече ще ям печени яйца до насита. Едва се върнал от погребението на жена си, той взел няколко яйца, турил ги в жаравата и предвкушал удоволствието, което ще изпита, когато седне да ги яде, несмуцаван вече от жена си. В този момент няколко съседки дошли да изкажат съболезнованието си за голямото нещастие, което го постигнало. Понеже бил напласен от жена си, той забравил, че тя не е вече между живите, набързо извадил яйцата от огъня и ги турил в пазвата си. Горещите яйца така го парели, че започнали да му текат сълзи. Като гледали, как очите му се пълнели със сълзи, съседките казали: Е, братко, голям огън те сполетя. – Голям е този огън, но по-голям е в пазвата ми – отговорил селянинът. Това изречение е вярно по форма, но не и по смисъл, защото селянинът не плаче за жена

си, а за огъня, който причинявали горещите яйца, скрити в пазвата му.

В едно евангелско училище, един млад момък, като четял Библията, постоянно плачел. Окръжаващите виждали това и си казвали: Добър проповедник ще излезе от този момък. Защо плачел момъкът? Той постоянно поглеждал към прозорците на женското училище, дето се учила неговата възлюбена. Той обичал една ученичка, но тя не отговаряла на чувствата му. Това го карало да скърби и плаче, а окръжаващите мислели, че плаче от умиление към Словото. Този момък заслужава уважение, защото чрез сълзите изразява чувствата си, но хората не разбирали съдържанието на неговата скръб и вадели криво заключение.

Ще приведа още един пример, да видите, какви са религиозните убеждения на някои хора и на каква логика почиват. Един млад господин отишъл при един евангелски проповедник и започнал да плаче и нарежда: Голяма е скръбта ми, ще се пукна от мъка. Помоли се, моля ти се, за мене, да ми помогне Бог да постигна желанието си. Проповедникът помислил, че младият човек е дошъл до някакво разкаяние, съзнал погрешките си и желае да влезе в правия път на живота. Той се обърнал към страдащия с думите: Ела при мене, заедно да се помолим. Започва проповедникът да се моли: Господи, помогни на този каещ се грешник, очисти го от греховете му, просвети ума и сърцето му, приеми го в нашата кошара. След това запитал младежа: Каква е скръбта ти? Голяма е моята

скръб: обичам една мома, искам да се ожена за нея. Ако не я взема, ще се самоубия, не мога да живея без нея. Ако Бог ми помогне да постигна желанието си, ще повярвам в Него; ако не ми помогне, няма да вярвам. След това младият човек си отишъл, с надежда, че молбата му ще бъде чута. Не се минало много време, той пак посетил проповедника и му казал: Благодаря на Бога, че не изпълни желанието ми. Бях на една вечеринка и видях, че моята възлюбена игра през цялата нощ с един млад офицер, без да обърне най-малко внимание на мене. Не искам такава мома. За такива моми и момци, турците имат пословица: „Камък, който се търкаля, темел не хваща.“

Да бъде човек религиозен, това не значи, че трябва да принадлежи към някаква секта, или да влиза в някаква кошара. Ако един господар има десет хиляди овце, той може да ги тури в десет кошари, а не в една. Когато изучава вътрешния смисъл на живота, човек дохожда до убеждението, че, като мислещо същество, той първо принадлежи на Бога, а след това на човечеството, на своя народ, на семейството си и на себе си. Следователно, ако някой ме пита, българин ли съм, отговарям: Аз съм мислещо същество, което първо принадлежи на Бога, после на човечеството, на своя народ, на дома си и най-после на себе си. Този е логическият път на правата мисъл за всеки, който иска правилно да разреши дълбокия смисъл на живота. Азът, личното, егоистично начало в човека има отношение към земния живот. Тъй щото, да живее човек първо за себе си, това значи, да мисли само за стомаха и за дробовете си. Обаче, смисълът и предназначението на човека не е нито само в главата му, нито в дробовете му, нито в стомаха. Значи,

азът е форма, която трябва да бъде в съгласие с всички форми, в които има съдържание и смисъл. С други думи казано: както между всички хора трябва да има съгласие и единство, така и между главата, дробовете и стомаха също трябва да има пълно съгласие. Това наричаме волев човек, в когото разумната и съзнателна воля обединява ума, сърцето и тялото. Под „воля“, в широк смисъл на думата, разбираме вътрешното съдържание на човека, вътрешната сила, която трябва да вземе участие при създаване на формите. Всяка форма се създава, за да се влее в нея известно съдържание. В такъв случай, каквото е отношението между формата и съдържанието, такова е отношението между съдържанието и смисъла на нещата.

„Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби; аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно.“ Христос изнася два противоположни образа: крадец и пастир. Крадецът се отличава с три качества; краде, коли и погубва. Пастирът – с едно: дава живот, и то преизобилно. Думата живот означава движение. Волята дава импулс на човека да се движи и да живее. Когато създал първия човек, Бог вдъхнал в ноздрите му живот, и той станал жива душа, започнал да се движи и да живее. Под думата „изобилен живот“ се разбира съзнателен, възвишен живот, в който разумната воля се изявява в права посока. Като говори за крадеца, който взема, и за пастира, който дава, Христос има предвид не само външната логика на нещата, не само теорията на знанието, но и неговото практическо приложение. Като живее и прилага нещата, човек различава формите и придобива истинско знание. Той знае вече, кой е крадец и кой – пастир на овцете.

Обърнете внимание не само на теорията на Христовото учение, но и на приложението му, за да придобиете положителното знание за живота. Теорията е сгъстено знание, а практиката – разредено. Теорията е сгъстена мъдрост, а практиката – разредена, т.е. приложена в живота. Следователно, всяка теория за живота, колкото и да е права и вярна, колкото и да е добра, щом не се приложи, остава неразбрана. Логичността на нещата се изпитва в живота и чрез живота. Например, някоя мома иска да се ожени и казва: Ще се ожена за този момък, ще родя няколко деца, ще ги възпитам добре, ще се отнасям добре с мъжа си и т.н. Добре мисли момата, теорията ѝ е права, но логиката ѝ е крива – момъкът, за когото тя мисли да се ожени, е развален човек, тя не може да го изправи. Колко бащи и майки казват на синовете и на дъщерите си да вървят в правия път, но те не слушат и неоправени си отиват. Това не е за обезсърчение, но трябва да знаете, че кривият човек не може да се оправи. Крив човек е онзи, който съзнателно се отдалечава от Бога. Това са хора, които живеят само за себе си; те разглеждат живота от гледището на физическата логика, поради което се отдалечават от Бога и не могат да се оправят. За себе си те са прави, защото живеят по своя, себична, ограничена логика, но другите не трябва да се заблуждават, да мислят, че могат да ги оправят. Досега никоя мома не е оправила един крив мъж; нито един момък не е оправил една крива жена. Единственото същество, което може да оправи кривите мъже и жени, момци и моми, това е майката. Изкуството, науката, да оправяш кривия е достойние само на майката. Кога майката може да направи това? – Не след като роди детето си, нито като бременна, а най-малко сто години

преди да стане майка. Ще кажете: Отде ще намери тези деца? Как ще ги възпитава, когато не ги вижда?

Ще изясня мисълта си с следния пример. Когато химикът описва свойствата на някое въздухообразно, безцветно, невидимо вещество, хората не вярват на думите му, защото нищо не виждат. Обаче, това ни най-малко не показва, че веществото не съществува. След като проучи всичките му свойства, химикът го съгъстява, превръща го в течност и после – в твърдо вещество. В това състояние то става видимо за всички хора, и те вярват в думите на химика. Същото се отнася и за децата, които още не са родени, и на които майката предварително може да въздейства. Като невидими, те съществуват във вид на желания и мисли, с които тя е живяла в далечното минало. Достатъчно е да съгъсти желанията и мислите си, да ги превърне в течни и твърди тела, за да станат реални и видими за всички.

„Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби.“ Какво ще открадне? – Най-ценното в човека, а именно, неговите мисли, чувства и желания. Страшно е, когато дойде крадец при вас и открадне сърцето ви. Какво прави крадецът, докато открадне сърцето на човека? Той започва да го обикаля, да му казва, че е добър, умен, красив човек, че като него друг няма и т.н. Ако той се подаде на тези ласки, сърцето му ще отиде. После ще плаче, ще съжалява, че повярвал на думите на този ласкател.

Един петел намерил някъде парче сирене и се качил на едно дърво да го изяде спокойно. Отдалеч го зърнала лисицата и дошла под дървото, отдето започнала да се разговаря с него: Голям красавец си, петльо, не съм виждала друг като тебе! А гласът ти, звучно и кръшно се извива, само да слушаш и да не се наслушаш! Запей ми една песен, да се порадвам и развеселя. Поласкан от думите на лисицата, петелът отворил устата си и започнал да пее. Сиренето паднало на земята и отишло в устата на лисицата, която веднага избягала, не дочакала да чуе кръшната песен на петела.

Приятел ли е лисицата на петела, или крадец? Много такива крадци има и между хората, но днес ловят главно тези крадци, които обират пълните кесии, а не онези, които обират сърцата. Последните крадци са по-опасни, защото никой не вижда, кога и какво крадат. Те са невидими крадци. Дето и да отидете днес – между учените, в училищата, в съдилищата, в църквите, навсякъде ще срещнете крадци, които обират хората, но минават незабелязани. Не търсете крадеца в лицето на своя ближен, но огледайте се сами, да видите, че той се крие във вас някъде и, ако го намерите, работете върху него, да го възпитате. Човек трябва да бъде искрен към себе си и към своите ближни. Изправете първо себе си, а после – своите ближни. За това се иска чист, свят живот, да бъдете запалена свещ, около която всички да се събират. Ако хамбарът ви е пълен с жито, хората ще ви обикалят, ще се трупат около вас. Сърцето на добрия човек трябва да бъде пълно с добри чувства и желания, умът му – със светли и възвишени мисли, а волята – с благородни постъпки. Това значи, да бъде човек

съвършен. Ако умът, сърцето и волята на човека са изопачени, природата е турила знак на специфични места: на носа, на устата и на брадата. Ще кажете, че никой не вижда това. – Цялото небе вижда и ви познава. То знае, какви мисли, чувства и постъпки ви вълнуват. Жителите на небето, на разумния свят ви наблюдават чрез хората. Тази е причината, дето хората се разглеждат от главата до краката. Като срещнете някого, вие го разглеждате внимателно и казвате: Искам да видя, какво е писал Бог на брадата, на устата и на носа на този човек. Главата е книга, на която е написан целия живот на човека. Както по дома познавате, какъв е човекът, който живее в него, така по главата му ще познаете, какви мисли го вълнуват. Домът подразбира тялото на човека.

Христос казва: „Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат преизобилно.“ Кои могат да имат живот? – Които искат да го разберат, да проникнат в неговия вътрешен смисъл. Човек трябва да разбира живота така, както днес се проявява, а не както се е проявявал преди две хиляди години. За нас е важен днешният Христос, а не Този, Който е живял преди две хиляди години. Ще каже някой, че това е богохулство. Питам: от коя ябълка се интересувате повече – от днешната или от тази, която е расла в градината ви преди 10 – 15 години? На времето си тя е давала плодове, от които сте се ползували, но за вас са важни плодовете, които тя днес дава. Сегашният Христос е по-важен за нас, защото живее между много народи, а преди две хиляди години е живял само между евреите. Тогава Той се е оставил да Го разпнат, но днес никой не може да Го разпне. И тогава Христос е бил силен, но съзнателно се пожертвувал.

Той казвал: Готов съм за смисъла на нещата да пожертвувам тяхната форма и съдържание. Понеже сегашните хора търсят вече смисъла на живота и го разбират, Христос казва: Сега изисквам от хората да разберат съдържанието, което е вложено в живота, както и формите, чрез които той се изявява. На времето си Христос искаше да обърне вниманието на хората към логиката, скрита в смисъла на нещата. Днес иска да им обърне вниманието към логиката, скрита в съдържанието на нещата. В бъдеще Той ще създаде логика на формите. Следователно, човек става съвършен, когато съчетае в себе си трите вида логика: логика на смисъла на нещата, логика на съдържанието на нещата и логика на техните форми. Съвършеният човек представя запалена свещ, която гори с бяла светлина, без дим и сажди. Срещна ли човек, който се препоръчва за духовен, питам го: Твоята свещ гори ли? Спасява ли твоите ближни? Оправя ли умовете, сърцата и волята им? Имаш ли тайна стаичка или храм, светилище в себе си? Чуя ли, че някой нарича баща си и майка си изветрели, обезумели, зная вече, че той няма светилище на душата си. Един баща се оплакваше от синовете си, че, след като им дал нужното образование, те го наричали простак, невежа. Той казваше: Наистина, аз съм прост и невежа, но съзнавах, че човек има нужда от духовна просвета и дадох такава на синовете си. Една майка се оплакваше от дъщерите си, че, след като ги изучила, те станали учителки и я наричали простачка. Тя казваше: В бъдеще, ако стана майка, ще туря дъщерите си в стана, да се научат да тъкат, да ценят онова, което нямат. Добре е да дадете на невъзпитаните си синове и дъщери мотика в ръка, да копаят, да научат логиката на съдържанието. Ще каже някой, че не говоря в духа на Евангелието. За кое Евангелие говорите

вие: за писаното или за неписаното? Христос е говорил много и от всичко говорено е напечатано малко нещо. Къде е скрито останалото знание? Донесете онези книги, в които е запазено Словото на Христа, да видим, кой е прав и кой – крив. Христос е говорил много, разглеждал е въпросите в техния широк смисъл. Къде е всичко това? Който държи за Христовото учение, нека пръв даде пример, да покаже, как се работи с ума, със сърцето и с волята. Който може да работи така, той е постигнал нещо велико и, дето влезе, носи Божието благословение. Без да са постигнали нещо, хората само спорят. Като се срещнат, едни-други се запитват: Ти правоверен ли си? Вярваш ли в Бога, в Неговото троеличие? Какво се разбира под думата „троеличие“? Тя е отвличена, неразбрана дума. Които спорят по този въпрос, нито Бога познават, нито троеличието Му. Затова Христос казва: „Никой не познава Отца, освен Син Человечески.“

Религиозните поддържат религията, учените – науката, и всички правят усилия да внесат нещо ново. Новото не е във формата и съдържанието на нещата, но в трите вида логика, която се отнася до формите, до съдържанието и до смисъла на нещата. Важно е човек да пресъздаде живота си според трите вида логика, да влезе в положителния, истински живот. Когато преустрои живота си, човек се е справил с външните условия. За него не съществуват външни неприятели, външни крадци и разбойници. Той престава да воюва със съседите си и със своите ближни. Той знае, че по-опасни неприятели и крадци от тези, които са в него, не съществуват. Те разпнаха Христа. В какво обвиниха Христа? – В желанието му да стане

цар, да прави реформи. На времето си Той минаваше за политически престъпник, като човек, който се противопоставя на реда и порядъка на Римската империя. Христа разпнаха, но где остана Римската империя? Спаси ли се тя? Съвременните хора трябва да мислят правилно, според трите вида логики, да не повтарят погрешките на миналите поколения.

Христос казва: „Аз дойдох, за да имат живот и да го имат преизобилно.“ Който признава и приема Христа в себе си, постоянно говори за доброто, което Той е направил на човечеството, че го изкупил, че дал живота си за хората. Не е достатъчно само да констатирате, какво е направил Христос, но трябва да приложите Неговата любов в живота си, да я опитате. Ако само говори и не прилага, човек нищо не се ползува. В такъв случай, с по-голямо уважение се ползува пияницата, който, за да опита доброто пелиново вино на някой кръчмар, напуща жена си, децата си, дома си и обикаля целия град, но да се убеди в доброто му качество. Колко християни са напуснали спокойствието си, отказали са се от блага и привилегии с единствената цел да опитат любовта на Христа? Колко християни са отишли да опитат доброто вино на Христа? Ще кажете, че не говоря на свещен език. Пак повтарям : Опитайте доброто вино, т.е. Христовото учение, сами да направите разлика между първото и второто. Физическото вино упоява, зашеметява главата на човека, а Христовото – избистря и освежава. Който пие от Христовото вино, той се свързва с любовта и обиква хората, както и всички живи същества. Той обича, и него обичат. Христос казва: „Дойдох, за да им дам живот, и то преизобилно.“ Този живот действа вече навсякъде в света,

между всички живи същества, от висшите до низшите. Които не са свързани с любовта, все още очакват да дойде новият живот отвън, отгоре някъде; много още ще го очакват, но по този начин той няма да дойде.

Къде е Христовият живот? – Навсякъде. Ако Го търсите в житното зърно, в царевичата, и там ще Го намерите. Ако Го търсите в животните, и там ще Го намерите. Обаче, въз основа на закона за подобие, който гласи, че подобното подобно привлича, всеки ще се ползува от този живот, който му отговаря, т.е. който го привлича. Може ли двама млади да се оженят, ако не се обичат? Може ли един писател да напише някаква книга, ако няма идея, която да го въодушевява? Човек може да привлече към себе си само онзи предмет, който обича. Не можете да отглеждате цветя, ако не ги обичате. Цветята имат свой език, който разбират само онези, които ги обичат. Направете опит да проверите истинността на моите думи. Вземете една саксийка, посадете в нея карамфил или друго някое цвете, и започнете да го поливате, разкопавате, да го отглеждате с любов. Ще забележите, че като цъфне, мирише много приятно. Престанете ли да се грижите за него, то не мирише вече толкова приятно. С това, цветето иска да ви каже, че колкото любов му давате вие, толкова ще ви даде и то. Старите българи са знаели този закон и са го прилагали. Те обработвали нивите си с любов, посаждали житото и го отглеждали с любов, затова се радвали на плодородие. Който не знае причината за голямото плодородие, намира, че този човек е магьосник. Никакъв магьосник не е той, но прилага Христовото учение, дава живота си за тази нива; и нивата му

отговаря по същия начин – дава изобилно плод. Направете и вие същото. Вложете своите добри мисли и чувства в ближните си, да се облагородят и повдигнат. Какво виждаме днес в света? Отношенията между хората, изобщо, се основават на някакъв интерес. Рядко ще срещнете човек, който да обича истински. Повечето хора обичат някого или за знанието, или за богатството му, или за положението, което той заема в обществото. Кажете ли някой, че ви обича, питайте го, за какво ви обича. Пък и сами ще разберете, че той ви обича или за знанието, или за богатството, или за външността. Изгубите ли тези качества, и любовта му изчезва. Следователно, обичайте човека заради същинския човек в него, който представя лъч, излязъл от Бога. Намерите ли истинския човек, вие можете да го обичате, без оглед на външните му качества. Той е ваш брат и ваша сестра. Светът ще се оправи, когато хората се обичат по този начин. И тогава стихът, в който се казва: „Аз дойдох, за да имат живот” – се осмисля. Христос дойде да даде живот на бедните, на страдащите, на онеправданите, защото те имат условия да проявят същинския човек.

Бог казва: „Ще им отнема каменното сърце и ще им дам ново, на което ще напиша закона си, и те ще ме познаят.” Новото сърце днес се създава. Бог събира кръвта от бойните полета и с нея пише закона си върху новото сърце. Какво представя днешната война? – Съдба на човечеството. Значи, днес се съдят всички хора, но не на небето, както те очакват, а на земята. Някои религиозни мислят, че човек живее на земята известно време, след което умира и отива на небето, дето го очаква съд Божи. Съдбата на човека е на земята. Няма защо да излиза от

гроба, дето е затворен и да отива при Бога на съд, когато той е затворен, в тялото си. Още на земята човек е в затвор и тук ще бъде съден.

Какво трябва да направи човек, за да подобри живота си? Той трябва да отвори прозорците на своята къща, т.е. да се пробуди съзнанието му; ако прозорците му са тесни, трябва да ги разшири. Човек се нуждае от повече светлина. С други думи казано: Разширете мисълта си, отворете съзнанието си, да влиза повече светлина. Много идеи, вярвания и убеждения имат съвременните хора, но те трябва да ги разширят, да им турят големи, широки прозорци. През големите прозорци може да влиза и малко, и много светлина, но през малките ще влиза малко светлина. В големите идеи влизат и малките, но малките изключват големите, място няма за тях. Време е вече да се отворят широко прозорците на църквите, на училищата, на домовете, на съдилищата. Да се определят истински и правилни отношения между човешката душа и Бога, между свещеници и пасоми, между учители и ученици, между мъже и жени. Да влезе повече светлина в умовете и в сърцата им, както излиза от душите им и ги озарява. Желая ви да отворите Библията и Евангелието на своя ум и на своето сърце и да четете в тях всичко, което Бог е написал преди хиляди векове.

Христос казва: „Крадецът не иде, освен да открадне, да заколи и да погуби.“ Какво иска да открадне крадецът? – Вашата свещ. Щом открадне свещта ви, вие оставате в тъмнина, а в тъмнина не се чете. Мнозина живеят в тъмнина и казват: Така е наредено, няма какво да се прави, ще се примирим. Това е

турско разбиране. Турците казват: „Седем ката нагоре, седем ката надолу, няма какво повече да мислим, Господ е наредил така." Това не е правилна логика. Така не се мисли. Бог не е създал вълците, мечките лисиците и лошите хора. Той е създал добрите и мислещите хора. Не мислете, че всичко, което съществува, е все от Бога създадено. Бог е допуснал злото, но Той не го е създал. Когато срещнете човек, който иска да се сближи с вас, запитайте се първо, от кои хора е той: от онези, които Бог е направил от пръст, или от онези, които е създал по образ и подобие свое. Сегашните хора са направени от пръст, тяхната култура е култура на пръстта, на калта. Бог взе пръст, направи от нея човек и вдъхна в него дихание, и той стана жива душа. Бог вложи в човека живот, да живее, да се учи, да разбере, че животът има по-дълбок смисъл, отколкото той си представя. Като говори за крадеца, Христос иска да предпази човечеството от него. Всеки да се вгледа в себе си, да разбере, че злото е в самия него, в неговите изопачени разбираня.

Следователно, за да възпитавате хората, а себе си да самовъзпитавате, трябва да приложите Христовото учение – учението на любовта. Ако имате някое своенравно, упорито дете, направете опит с него, приложете метода на любовта. Обикнете това дете и никога не мислете за неговите отрицателни черти. Мислете, че то е добро, разумно и ще видите, че след известно време то ще се оправи.

Един ден архангел Гавраил забелязал, че всяка сутрин Бог се усмихва на някого и му говори меко, любовно. Той се заинтересувал от постъпката на Бога, искал да знае, коя е тази

душа, към която Бог излива толкова мекота и любов. Тръгнал по света, да търси тази душа. Влизал между учени, проповедници, свещеници, но никъде не намерил тази душа. Качил се пак горе, да види, коя е тази душа. Най-после, пак слязъл на земята и тръгнал по всички кътове на света. Един ден попаднал в едно капище, дето видял един идолопоклонник, прост, див човек, който се кланял на своя идол и се разговарял с него. Тук той намерил Бога, Който се усмихвал на идолопоклонника и меко се разговарял с него. Едва сега архангелът разбрал, че формата на неговата логика е крива. Той мислел, че Бог може да се усмихва само на някой учен, духовен или възвишен човек, а не и на някой прост, който няма истинско понятие за Бога. Една българска пословица казва: „Бог не гледа на лице, но на сърце.“

Съвременните религиозни, които принадлежат към различни църкви – православна, евангелска, католическа, будистка, считат себе си за правоверни. Те не подозират, че има хора вън от църквите, на които Бог говори меко, любовно. Защо? – Защото мислите и чувствата им са правилни, стремежът на душата им е насочен към Бога. Стремежът на душата определя положението на човека. От стремежа зависи, как Бог ще погледне към човека. Ако Бог гледа благосклонно към хората, те са спасени. Онзи, който има правилен стремеж, Бог ще говори с него меко, любовно.

Желая на всички българи да имат стремежа на идолопоклонника в капището, за да им говори Бог меко и с любов.

Ще кажете, че той имал криви разбирания. Разбиранията му са криви, но стремежът му е прав. Радвайте се, ако имате криви разбирания и заблуждения, защото Бог е решил да бъде мек и благосклонен към всички слаби, куци, неми, страдащи, онеправдани, заблудени и т.н. Той е Бог на сираците, на бедните, на вдовиците, на страдащите, а не на богатите, ситите, високопоставените. Едно време Бог е бил Бог на Аврама, на Исака и на Якова, а сега е Бог на бедните, на страдащите, на вдовиците. Бог казва: „Моите слуги не извършиха работата ми на земята, както трябва. Сега аз сам слизам на земята, да свърша работата си, да оправа света." Светът ще се оправи, защото Бог работи вече в него. Той слиза на земята, да даде живот на всички, да приемат и приложат Неговото учение, не единично, но за цялото човечество. Ще кажат някой, че са бедни, сакати, слепи. – Не се страхувайте, за вас иде Бог. – За богатите не иде ли Бог? – За тях не иде, защото те нямат нужда от Него. Той се обръща към всички сакати, хроми и слепи, като им казва: Работете всички, колкото можете, за да възприемете моето учение, да станете здрави, силни и богати. Моето учение е богата трапеза, на която са сложени вкусни ястия. Яжте от всички Божии блага, радвайте се и веселете се. Желая, ушите на всички да бъдат отворени, да слушат и да прилагат Словото Божие. Който не е изпълнил работата си, както трябва, нека да я изпълни. Като се обърне към Бога, Той ще го научи, как да живее и да разбира думите Му.

Иде съдбата на света. Бог слиза на земята да съди хората и да отдаде на всеки заслуженото. Ако окото на някого е извадено, Той ще заповяда да му турят ново око. Ако кракът му

е отрязан, Той ще заповяда да му турят нов крак. Ако ръката му е отрязана, Той ще заповяда да му турят здрава ръка. Ако обикновеният съдия съди и отдава на всекиго заслуженото, колко по-справедлива и разумна ще бъде съдбата, която Бог отдава на човека. Бог ще задоволи всички и ще им даде условия да се развиват правилно по ум, по сърце и по душа. Стремете се към този Бог.

Мнозина запитват, къде е Бог и, като не могат да Го намерят, искат доказателства за съществуването Му. Каквито доказателства да се дават, вие сами ще изпаднете в смешно положение. То е все едно, някой човек да запали свещта си сред пладне, когато слънцето грее, да я насочи към него и да ви каже: Ето, тук е слънцето. Смешно е да доказвате на човека, че Бог съществува. Ако някой иска да го убеждавам в това, ще го хвана за ръката и ще му кажа: Ела с мене, отвори очите си и гледай; отвори ушите си и слушай. Вашите стремежи, вашите прави разбирания, вашият живот, вашето движение се дължат на Бога. Той говори във вас и ви движи. Търсете Го вътре в себе си, а не отвън. Той казва: „Аз дойдох, за да им дам живот и да го имат преизобилно.“ Следователно, търсете Онзи, Който дава живот, а не онзи, който иде да открадне, да заколи и да погуби.

Желая ви, да се вгълбите в себе си, да се обърнете към Бога, Който е във вас, да Го разберете и познаете. Тогава само ще разберете, какво значи логика По форма, по съдържание и по смисъл. Христос ви посочи логиката по смисъл. Сега ще

изучавате логиката по съдържание, а в бъдеще – логиката на формите. Днес ще четете нещата по тяхното съдържание, а в бъдеще – по техните форми.

Беседа от Учителя, държана на 6 май, 1917 г. София.

ВТОРА ЧАСТ

ЖИВЕЕНЕ НА ЗЕМЯТА

**Тематично съставителство Из Словото на Учителя –
Петър Дънов, В зората на новия живот, библиотека
Светлина в пътя**

Съставителството е само от цитати извадени от Мъдростта из Беседите и лекциите на Учителя – Петър Дънов или Беинса Дуно. Цифрите поставени на края на всеки цитат, показват номера на книгата от библиографията, от която е взет цитата, а втората цифра показва страницата.

ЖИВЕЕНЕ

Човек се е родил за да живее. 49-131

Какво нещо е животът? Движение. Да се движиш, това значи да живееш. В каква посока? И напред и назад. Да се движи напред, това означава радост; да се движи назад – скръб. 91-168

Докато живее в объркания човешки свят, човек непременно ще се лута и един ден ще каже: „Теле дойдох, вол си отивам. Нищо не разбрах от живота. Каквото направих в живота си, все насила го направих. Трябваше да чакам с остен да ме мушкат, за да се проявя.” Това не се отнася само до вашия личен живот. Това е състояние на всички хора. 56-11

Да живееш, това е наука, тава е истински знание. Да живееш добре, това е Божествено знание, Божествена наука. 91-80

Когато човек каже, че може да живее по много начини, това показва, че се е отклонил от правата линия. Можеш да живееш 110 много начини, но ще носиш последствията на тия начини. 86-213

Всеки трябва да се запита, кой е правият начин на живеене. 85-182

Всички хора искат да живеят добре, но не знаят как да постигнат това изкуство. 144-288

Човек е дошъл на земята да се научи правилно да живее. Той е тръгнал от мъчението и постепенно отива към труда и работата. 145-104

За да знае човек как да живее, това е велика наука. 145-489

Като се говори за живота, мнозина мислят, че лесно се придобиват блага и лесно се развиват таланти. За да се придобие едно благо, човек трябва да е работил дълго време. 86-144

Да може човек правилно да живее, това значи, да владее най-великото изкуство в света. 143-223

Когато се казва, че човек трябва да живее добре, това значи, да използва разумно условията, които му са дадени. 86-42

Докато цигулката (тялото) ти е разгласена, лошото е в тебе: не знаеш да живееш, не знаеш да ядеш, не можеш да спиш добре, не знаеш правилно да говориш, не знаеш как да мислиш и чувствуваш и да постъпваш със себе си и със своите ближни. Настрой цигулката си и ще се убедиш, че хората са добри. 145-281

Когато казваме, че някой човек не живее добре, ние имаме пред вид положението, че той не оценява благата, които Бог му е дал. 143-36

Като се натъкват на мъчности и не правят усилия да ги разрешат, мнозина казват: „Каквото Бог даде.” – Това е крива философия. 145-91

Двете срички в думата „живот” показват, че човек започва да живее с импулс, с подтик, но в следствие среща спънки, спирачки, противодействия. 85-165

От усилията, които човек прави, и от съзнателната работа върху себе си, зависи, може ли човек да постигне нещо. 85-328

Човек живее в пространството като дух и на земята като плът. И в двата случая той е потопен в любовта на светлите, разумни същества. 147-16

Човек не живее сам за себе си. Той участвува в общия живот, дете живият много същества, възвишени и нискостоящи. 85-171

Всички хора, като удовете на Великия Божествен организъм, трябва да се грижат един за друг, да не остане някой в лишения. 145-176

Бъдете свободни и искрени в отношенията си. Вие трябва да си помагате взаимно. Вижте как постъпват отделните удовете (части) на вашия организъм. За пример, пръстите на ръцете ви са свободни, но всеки от тях е готов да помага на другите. Имайте и вие тази свобода и готовност. Кажете ли някой, че не може да помага на другите, той е болен. Само болният пръст не може да помага на здравите. Обаче, здравият всякога е готов да помага. Щом помагате, ще се радвате, че сте дали нещо от себе си на своите ближни. И пръстът, който помага, се радва. Защо? Защото е жив. 86-154

Като е дошъл на земята да се учи, човек трябва да живее в любов със себе си, а после и със своите ближни. 145-176

Прилагайте любовта, за да живеете добре. 145-215

Човек има ли за основа любовта и за подкрепа двата стълба мъдростта и истината, той свободно може да пропътува широкия океан на живота от единия до другия бряг. 57-121

Животът на сегашните хора е толкова опорочен, че невидимият свят трябва да се заеме, съвършено да го пречисти, да го филтрира. 49-65

Някой казва: „Голям грешник съм.“ Важно е да живееш. Като живееш, имаш възможност всеки даден момент да се обновиш и очистиш. 70-105

Радвайте се, че живеете в епоха, когато можете да прогледате. 70-279

Да съзнаеш, че живееш за всички, без да загубиш себе си, това значи, да си дошъл до великата философия на живота. 86-56

Живеете ли по новия начин, вие ще усетите в себе си присъствието на Божественото, вследствие на което ще изпитате вътрешна радост. Тази радост показва, че и Бог е доволен от вас. 13-135

В бъдеще ще живеем в чистота и святост. 70-240

Изобщо в каквото положение и да се намираш, важно е, Бог да е с тебе. 145-440

Близо е времето, когато Син Человечески ще дойде на земята да научи хората, как да живеят. Той няма да съди хората но ще ги поучава. 35-394

ПРИЛАГАНЕ

Всички мисли и чувства, които влизат в ума ви и в сърцето ви, са чужди. Щом е така, не ги задържайте, но ги посеете на нивата, да се ползват мнозина от тях, а не само един човек. Между мислите, чувствата и постъпките на човека трябва да има движение. Ако останат на едно място, те ще мухлясат и ще се вгорчат. Движението подразбира прилагане. Без прилагане капиталът остава мъртъв. 108-78

Разумен е животът. Заслужава човек да живее, да учи и да придобива знания, които да прилага. 85-267

Знанието дава възможност за приложение. Щом дойде приложението, ние имаме възможност да влезем в пътя на добродетелта и на любовта, чрез които щастието се постига. 142-255

Каквото възприеме човек трябва да го обработи и приложи. 59-23

Важно е да изпълняваш, а не само да разбираш нещата. 102-20

Едно е нужно за сегашните хора – прилагане. Всяка идея, всяко учение, трябва да се приложи. 70-19

Когато приложите нещата в живота, тогава ще ги научите. 49-50

Днес и вярващите и безверниците се оплакват от мъчнотиите в живота. Защо имате мъчнотии? Защото не прилагате това, което знаете. 145-287

Много неща знаят хората, но не са ги изучили, не са ги усвоили и приложили. 141-78

Важно е приложението. Което можете да приложите, то ви ползва. 70-125

Всяка мисъл, всяко чувство, които се прилагат, донасят някакъв плод. 70-24

Някои мислят, че за да прилагат, са нужни условия. Условията са дадени вече. Нищо друго не остава, освен да прилагате. 145-175

Кой каквото изкуство, знание или добродетел има, трябва да го прилага. Приложението подразбира правене на добро.

Човек прилага своето благо, както за себе си, така и за своя ближен и по този начин закрепва връзката си с Божествения организъм. Кажете ли, че не трябва да дава от своите блага на другите, т. е. откаже ли се да прави добро, той се отделя от цялото и сам подписва своята смъртна присъда. 85-197

Приложение е нужно! 145-272

Когато умът вземе участие, всичко може да се приложи. 91-92

Смисълът на живота не е в многото, но в онова, което сте обработили и приложили. 141-130

Без прилагане, човек не може да се повдигне. 70-288

Не мислете, че всичко знаете. Като прилагате, ще видите, какво знаете и какво не знаете. 145-175

И знанието е полезно, когато се прилага на време и на място. 70-262

В приложението човек трябва да остави себе си на последен план. Това значи: интересът на другите хора, да бъде твой интерес. 145-175

Какво ви липсва още, прилагане на новите идеи. 70-283

Лесно се говори, но мъчно се прилага това, което си говорил. Реално е това, което правиш, а не, което говориш. Казваш нещо, но не го правиш – ти не си в реалността. 70-205

Не е достатъчно само да говориш за любовта, но трябва да я приложиш. Не е достатъчно само да слушате моите беседи, но трябва да ги прилагате. 70-288

Влезе ли духът във вас, вие ще разберете нещата вътрешно и ще ги приложите. 70-328

От който момент започнете да работите с закона на приложението, вие ще се освободите от ограничителните условия на своя живот. 83-58

Кой каквото носи в себе си, ще го приложи. Тогава няма да се страхувате от беднотия и ограничения. 70-248

Научете се да отлагате и прилагате. Злото ще отлагате, доброто ще прилагате. 148-217

Свържете ли се с приложението всякакъв страх, ще изчезне от вас. 83-58

Какво търси приложението? Дарби и трудолюбие. 83-58

Приложението търси дарбите и ги развива. 83-58

Като приложите всичко, което сте чули и придобили ще имате вече условия да поставите здрави основи на вашия живот. 141-130

Приложението е изкачване на високи планински върхове. 83-58

Християните страдат, защото не приложиха Христовото учение. 70-245

Това, което тук придобиете, ще го приложите на оня свят. 70-191

ПРОЯВИ

Хората се раждат учени, добри, но трябва да проявят своята ученост и доброто. От раждането си до последния ден на своя живот, човек развива това, което е вложено в нас. Той

не създава нищо ново, но само се проявява. Човек трябва да разчита на онова, с което е роден, което е вложено в него. Достатъчно е него да развива. 145-129

Ние искаме даровитите хора, да проявят дарбата, която Бог е вложил в тях. 70-161

Всички същества са еднакво надарени, но не са еднакво проявени. Има проявени и не проявени възможности. За да прояви своите възможности, човек се нуждае от любов. 145-167

Защо ние да не допуснем всеки да се прояви в живота, тъй както са неговите подтици. 100-125

Една постъпка може да бъде силна или красива, когато умът и сърцето са на мястото си. 91-188

Дайте на всеки да си вземе това, което му е необходимо. 100-125

Колкото по-разумни са проявите на човека, толкова по-разбрани са те. Не е лесно да разберете проявите на глупавия човек, защото неговия живот е неорганизиран. 87-61

Когато Бог пожелае да се проявим, да не отлагаме. Това са най-добрите условия за проява на човека. Ако при тия условия той не се прояви, погрешката е негова. 70-155

Ще се съедините с Бога с вашите мисли и чувства. Така ще имате желание да се проявите в пълния смисъл на думата. У вас трябва да се зароди дълбоко желание да проявите всичко най-възвишено и благородно. 76.8-165

Всички разумни прояви са съобразно природните закони. 76.21-71

Човек сам себе си не изявява, но съществата, които го обичат, се проявяват. 70-12

Мъжът прави това, което жената в него прави; жената прави това, което мъжът в нея прави. Мъжът мисли, че е господар на себе си, че той се проявява. И жената мисли същото. 70-12

Човек трябва да се освободи от заблужденията, да разбира проявите си, както и тия на своите ближни. 145-396

Всяка външна проява, си има вътрешна причина. 0-29.8.91

Невъзможно е човек да се прояви и да не изпита някаква тежест. Колкото и малка да е тежестта, все ще предизвика известно огъване. Малко или много ще се промените. Без огъване, няма успех. 88-281

Често нещастията в живота се дължат на факта, че човешкото съзнание е направило известно отклонение от времето и мястото на своята проява. 74-160

Колкото по-съвършен е човекът, толкова повече съзнанието му спазва времето и мястото на своята проява, определена от законите на природата. 74-160

Всички прояви на човека трябва да бъдат стройни, хармонични и строго определени. Те трябва да се диктуват от Божественото в него, което предизвиква дълбока вътрешна радост. 45-120

Когато човек стане разумен, в пълния смисъл на думата, всички негови прояви са музикални. 45-79

ПОСТЪПКИ – ДЕЙСТВИЯ

На физическия свят капиталът на човека са неговите постъпки. 145-151

От всеки човек се изисква дълбоко разбиране на нещата, да знае, кога и как трябва да постъпва. 141-35

Който не обръща внимание на постъпките си, всякога се намира в затруднения. 91-189

Постъпките пък се определят от силата на чувствата и мислите. 83-31

Умът и сърцето трябва да взимат участие във всяка постъпка на човека. 70-48

Всеки трябва да се ръководи от своя вътрешен стремеж на душата, който, именно, ще му определи и начин за постъпване. Този начин ще отговаря на неговото развитие. 13-134

Всяка постъпка родена от любов, носи знание. 145-62

Когато любовта посети човека, ще го научи как да постъпва с всички хора. 145-164

Ако една постъпка не може да ти помогне в разрешаване на мъчнотиите – тя е слаба. Стремете се към такива мисли, чувства и постъпки, на които да разчитате при мъчнотиите си. 145-110

Правата постъпка прави човека силен, бодър, смел, а кривата постъпка го обезсърчава. 145-186

Във всяка своя постъпка в света, ние трябва да бъдем абсолютно справедливи. Това е истинския човек. 43.1-16

Най-добрата дреха е добрата постъпка. 70-160

Няма по-хубаво нещо от това, да постъпваш добре. 70-179

Всяка постъпка, която носи мир и спокойствие в душата ти е добра. 64-84

Всяко действие на човека трябва да е продиктувано от мъдростта. 44-45

Красивата постъпка внася подтик в ума и сърцето на човека. Тя му отваря път към светлината. 91-189

Всяка постъпка, в която участва Божественото съзнание, Божествената мисъл, е добра, морална. 32.39-8

Ако постъпката е Божествена, тя привлича всички добри постъпки на хората и ги обединява. 145-202

Една ваша постъпка може да не е важна за вас, но за друго някое същество, тя представя някаква възможност. 142-254

Пазете се от постъпки, за които не можете да си дадете отчет. 70-289

Погледнеш някого на криво, без да знаеш защо. Кажеш на някого една горчива дума, без да знаеш защо. Стиснеш ръката на някого, не знаеш защо си я стиснал. 70-289

Всеки човек, който не знае как да постъпва, осакатява нещо в себе си и в ближните се, а след това плаче и реве като мечка, която умъртвила своето мече. Мечката може да удари мечето си така, че да не го умъртви. 144-83

Каквото предприема човек, той трябва да се запита дълбока в себе си, как трябва да постъпи. 130-38

Да се радваме на своите разум и постъпки. 70-323

Човек не може да знае всичко. Това, което в даден случай знае, е достатъчно, за да постъпва правилно. 45-154

Всяка нечиста постъпка понижава човека. 70-235

Всяка добра или лоша постъпка на човека има начало и край. Първо човек обмисля, какво да направи, как да постъпи – начало на постъпките му. После той извършва доброто или злото, което е намислил – край на постъпката му. Видите ли някой човек в затвор, ще знаете, че той е дошъл вече до откровението на своята постъпка. Откровението на дадено престъпление подразбира откриване на това престъпление. 56-207

За всеки човек природата е начертала кръг на дейност, която отговаря на неговите възможности и дарби. Ако се използват разумно тия възможности, човек ще бъде щастлив. Всеки човек трябва да е доволен от положението, в което природата го е поставила. Той не трябва да излиза от кръга на своята дейност. Ако преждевременно излезе от този кръг, той ще изгуби живота си. 138-38

Бъди буден към постъпките си и, ако съзнателно правиш погрешки, признай си и започни да се изправяш. 147-96

Ако някога постъпва неправилно, човек може да се коригира. 141-35

Ние виждаме, че мислите, чувствата и постъпките на човека още не са организирани. Той трябва да работи съзнателно да организира своя свят. 145-320

Добре щеше да бъде, ако човек не бързаше, но предварително обмисляше нещата и тогава действаше. 15-107

У вас има едно тънко чувство и ако развиете туй тънко чувство, когато извършите една постъпка, която не е права, то всякога ще почувствувате една малка тъга, една вътрешна скръб. 122-172

И когато ние извършим една постъпка, тогава усещаме този вътрешен закон. 129-60

Както постъпва човек към другите, така ще постъпват и към него. 145-76

Разменната монета на физическия мир се крие в постъпките, когато не постъпва добре, човек се лишава от капитал на физическия свят. 145-151

Докато човек не стане цар но себе си, на Своите мисли, чувства и постъпки и те да изпълняват волята му, човек не може да иде на небето. 145-318

Щом постъпите разумно и отправете мисълта си към възвишения свят, веднага ще ви се притекат на помощ. 145-111

Вие трябва да бъдете внимателни към постъпките си, защото всяка постъпка, добра или лоша, има своите последствия. Лошите последствия внасят известно изопачаване на човешкия характер, вследствие на което човек греша. 58-252

Всяка идея, всяко чувство, всяка постъпка остава някакъв отпечатък у човека. Тази отпечатък не е нищо друго, освен резултат, плод. 134-58

Всяка човешка постъпка се отразява върху съзнанието му. Лошите постъпки предизвикват наслояване върху мозъка, вследствие на което става помрачаване на съзнанието, губене на паметта, намаляване на способностите. 45-128

Добрите постъпки имат отношение първо към самия човек, а после към другите. От благото на своите добри постъпки се ползва първо онзи, който ги прави, а после неговите близки и окръжаващи. 145-186

С груби желаниа и постъпки далеч не може да се отиде. 70-165

Направиш ли една лоша постъпка – ограничаваш се; направиш добра постъпка – освобождаваш се. Любовта освобождава, безлюбието ограничава. 70-102

В постъпките на човека не трябва да съществува никаква лъжа, никакво користолюбие. 130-83

Дойдете ли до вашите мисли, чувства и постъпки, гледайте на тях като на проявление на Бога. 145-206

Когато всички същества са били с вас в хармония, усещаме една вътрешна радост, а когато направим някоя глупост, усещаме една тъга. Това показва, че тази наша постъпка не е навременна, може да е права, но не е в съгласие с разумните сили. Всяко наше движение, всяка наша мисъл, всяко наше чувстване трябва да бъде в съгласие с целокупния Божествен закон на всички същества, които са вътре в туй колективно съзнание. 120-60

От всекиго се изисква да държи сметка за своите постъпки и отношения, а не за отношенията и постъпките на другите. 130-38

Всеки трябва да прецени постъпките си и да знае, под чие влияние действа: под влиянието на Божественото в себе си, или под влиянието на низши същества, вън и вътре в него. 38-9

Добрите мисли, чувства и постъпки носят всички блага в живота. 70-164

Наблюдавайте постъпките си за да видите какви последствия имат. 70-149

Добрите постъпки са лъчи, цветовете на светлината, които носят живия хляб за душата, за да познае Този, който я е родил. 136-75

ПРАВЕНЕ

Когато отидеш при Господа, няма да те пита, какво е казал ап. Павел и какво е направил Спенсер, а какво ти си направил. 5-32

Ние не поддържаме онези философии, които казват, че човек може да направи всичко. Не е така. Човек може да направи само онова, което е в областта на неговите възможности. Вън от тях той спира своята дейност. Ако иска да се прояви и зад човешкото, той трябва да се обърне към Божественото начало в себе си, да му даде ход и да се развива. Това значи да излезе човек от ограничените възможности и да влезе в неограничените, дето всички дарби и способности се развиват правилно 64-116

Когато кажете, че всичко можете да направите, вие разчитате на Божественото във вас, в чиито ръце са всички възможности. 45-87

Всичко, което зависи от вас изпълнете го, което не зависи – оставете го на Бога. Невъзможните неща за вас оставете на Бога. Има неща, които Бог ще уреди: има неща, които по-на-

предналите от вас същества ще свършат, и най-после има неща, които вие сами трябва да изпълните. 45-143

Правете само това, което зависи от вас. Не се грижете за неща, които не зависят от вас. Тях Бог ще направи. 145-224

Сегашните хора живеят в един свят, на който не са господари. Те имат един господар, който ги заставя да правят това, което не искат. Никой не прави зло доброволно. Насила го карат. Благодарение на това, всички хора пъшкат под тежестта на злото и очакват да дойде някой да ги спаси. Кой ще дойде? Бог. Как ще ги спаси? Като се всели в тях. Кога познавате, че Бог се е вселил в човека? Един от признаците за вселяване е, че човек става господар на своите мисли, чувства и постъпка. 145-242

Преди да направиш нещо три пъти мисли. Ако правиш добро, прави го. Ако не е добро, мисли за лошите последствия. 0-1.10.90

Не е достатъчно само човек да върши нещо, но да знае защо го върши и как трябва да го върши. 63-154

Всяка мисъл, всеки акт, всяка ваша дума, всяко ваше чувство и всяко деяние, в което съзнанието не взема участие, е един механически процес. 76.1-27

Човек трябва да прави само онова, което излиза отвътре, по свобода на духа, по вътрешно разположение на ума и сърцето. Само по този начин, той ще се чувства душа свободна от всякакви ограничения и външни влияния. Това значи да бъде той малко, Божествено дете. Каквито страдания да има, какъвто товар да носи, той всякога ще бъде като дете, радостен и весел. 42-120

Не бързай. Първо повикай Любовта, Мъдростта и Истината за свидетели на това, което си намислил да правиш и после го направи. Това е хигиената на живота. 36-93

Поставяй срещу отрицателното нещо положително и върви напред. Съзнавай, че работиш с Бога. Щом си свързан с Него, всичко можеш да направиш. 63-180

Важно е какво добро или какво зло може да направи човек. 145-266

Когато върши нещо човек, което е приятно и на другите, това е добро. Доброто има пред вид всички хора т. е. цялото. 112-246

Чрез доброто вършиш това, което е угодно на другите. 112-246

Най-малкото нещо, направено с любов, причинява голяма радост. Всичко, което е направено с любов, подразбира служене на Бога. 145-296

Чрез любовта вършиш това, което е угодно на Бога. 112-246

Злото е действие, което се върши безразборно, без оглед на другите. Когато правиш нещо, което е приятно само на тебе, това е зло. 112-246

Чрез злото вършиш, това, което е угодно на тебе. 112-246

Първо човек мисли какво ще говори, после чувства това, което ще каже и най-после трябва да се изяви. 143-44

Казвам: не прави зло никому. Не насърчавай престъпника. Не освобождавай лошия. Не развързвай вързания вълк. Не връзвай праведния и не развързвай лошия. Кой трябва

да се развързва? – Праведния развързвай. – Кой трябва да се връзва? – Грешния връзвай. Не е достатъчно само да вържеш грешния, но отгоре на това тури му хомот, вземи остен и го впрегни цял ден да оре. 136-102

Човек трябва в себе си искрено да си дава отчет за всичко, което върши. 13-146

Всичко благородно и възвишено, което правите, ще осмисли вашия живот. 13-138

Ако направите нещо и не съжалявате, че сте го направили, това действие има Божествен произход. 0-2.10.90

Няма по-велико нещо в света от това, да върши човек всичко с любов. Всичко, което е направено с любов, подразбира служене на Бога. 145-296

ДЕЛА

Ако едно дело е Божествено, то ще успее. Това дело което ние поддържаме, ако е вярно, земята с главата надолу да се обърне, то ще успее; то е дело на любовта. 12-42

Всяко нещо, което се върши с любов, се увеличава. 147-100

Всяко добро дело, всяко постижение е резултат на колективен труд. 145-202

Започнете с малките дела – с делата на любовта. Големите дела изискват много удряне. Много удряне е придружено с голяма енергия, а за голямата енергия са нужни много средства. В този случай, любовта е най-износна, При нея се изразходват най-малко средства. 70-281

Когато се движи вашия крак в известна посока, за да извърши някое добро дело, т. е. разумно, с вас заедно ще вземат участие всички други разумни същества. 120-59

Ако добрият човек направи хиляди добрини, а една погрешка, тази погрешка ще има силата на хиляди добрини. И обратно, ако лошият човек направи хиляди злини, а едно добро дело, по сила ще се равнява на хилядата злини. Последното дело на човека компенсира всичките му предишни дела. 45-33

ПОСТИЖЕНИЯ

Вие имате няколко възможности за постижения. Имаш възможност да работиш с ума, със сърцето и с волята си. Това са възможностите в триизмерния свят. Имаш възможност да работиш и с душата, и с духа си. Те водят към по-високи постижения. Ще се стремиш да усилиш волята си, за да имаш постижения в физическия свят. Ще работиш върху сърцето си, за да имаш постижения в сърдечния свят. Ще усилваш ума си, за да имаш постижения в умствения свят. 91-81

Всеки трябва да се запита, какво може да постигне в живота си. 85-182

Без доброто и разумността нищо не се постига. И да имаш нещо, скоро ще го загубиш. 91-212

Иска ли човек да постигне онова, което Бог му е определил, той трябва да следва царския път на душата. 142-35

Три неща иска да постигне човек: свобода, любов и знание. Щом ги постигне той е реализирал възжеленията на своята душа. 69-65

Хората не успяват, или малко успяват в живота си, защото, или никак не работят, или малко работят. Те търсят лесния път. 145-471

За да постигнат нещо, човек трябва да работи, да прави усилия, да се моли. Молитвата е път към постижения. 144-196

Ако служи само на сърцето си, без участие на ума, човек нищо не може да постигне. 91-178

Ако сърцето ти е чисто и умът силен, каквото пожелаеш, ще стане. Ако не мислиш, нищо не се постига. 91-164

Хората трябва да излязат от калта, в която са попаднали. Докато са в калта нищо не могат да постигнат. 70-271

Човек успява в работата си, когато не се колебае. 59-248

Искате ли да имате бързи резултати, преди всичко вие трябва да мислите, да чувствате и да постъпвате право. 34-118

Ако човек не прилага доброто, каквито усилия да прави, нищо не може да постигне, никаква промяна не може да стане в живота му. Всеки сам може да подобри условията си; всеки сам може да произведе промяна в своя живот. Доброто е магия, с която, човек превръща отрицателните сили в положителни. 86-26

Светлината, топлината и силата са Божествени условия, чрез които нещата се постигат лесно. 70-246

Започнете с малките постижения и вървете към големите. Големите постижения идат най-последно. 144-198

Дето има мисъл, чувства и действия, само там нещата се реализират. Всяко нещо, което се върши с любов, с мисъл и

с воля, е постижимо. Ако искате да имате резултати, вършете всичко с любов. 142-224

В сегашния живот, любовта е метод за постижения. 142-35

Колкото по-големи са възможностите, толкова по-големи са постиженията. 144-196

Скъпо се плаща едно голямо постижение. 0-16.11.90

Днес всеки иска да има свои, собствени постижения. Това е невъзможно. Няма човек в света, който от начало до края на живота си, да е работил сам. Всяко добро дело, всяко постижение е резултат на колективен труд. Ако мисълта ви е Божествена, тя привлича всички добри чувства на хората и ги обединява. Ако мисълта ви е Божествена, тя привлича всички добри постъпки на хората и ги обединява. Всяка Божествена мисъл, всяко Божествено чувство и всяка Божествена постъпка са общо благо за всички хора. Ето защо, постиженията на цялото са постижения на едного; постиженията на едного са постижения на цялото. 145-202

Докато хората вървят след вас, всичко ще постигнете; ако вие вървите подир хората, нищо няма да постигнете. 70-266

Докато вие следвате Бога, всичко може да направите. Очакват ли Бог да върви след вас, нищо няма да постигнете. 70-266

УСПЕХ

Успехът на човека зависи от усилията, които той прави. 46-25

Често хората се оплакват от неуспех в живота си. Причината за неуспеха на някой хора се дължи на факта, че те очакват повече на чужда помощ, отколкото на себе си. 85-128

Без любов няма успех. 145-159

Ако работиш и вярваш в успеха на своята работа, ще видиш резултат. 145-92

Върху три Божествени неща гради човек живота си: върху светлината на своя ум, върху топлината на своето сърце и върху силата на своята душа. 36-29

Ако искате да успявате, пазете следното правило: Всякога в ума си дръжте само една мисъл, но тя да бъде главна, основна мисъл; в съзнанието си дръжте само един образ, а не много; в сърцето си – само една добродетел, и то най-силната, за да може тя да се храни, да расте и да се развива; във волята си – само един недъг или порок, за да може да се освободите от него. Не търси своя порок в другите хора, за да не го засилваш. Мисли за добрите хора, без да разчиташ на тях.

Ако разчиташ на тях, ще забравиш себе си, ще забравиш, че сам можеш да си помогнеш. Ангелът може да ти помогне дотолкова, доколкото ти си способен да възприемеш знанието, което той преподава. 49-133

Ако искате да успявате, правете добро и то ще се върне при вас. И злото, и доброто, което правите на другите хора, ще се върне при вас. 190-62

Успехът в живота на човека се дължи на това, че други са гласували за него. Дали ще стане богат, учен, силен, дали ще заеме добра служба, всичко това показва, че добри приятели

са гласували за него. Всяко постижение на човека се дължи на гласуването на неговите приятели. Ако никой не е гласувал за него, той няма никакви постижения. 61-305

ПРИДОБИВКИ

Радвате ли се на чуждото благо и вие ще придобиете това. 13-26

Всяко нещо трябва да се придобива чрез закона на Любовта. Не е ли придобито чрез закона на Любовта, то носи смърт и проказа. Всяко нещо трябва да се придобива чрез пот на лицето и чрез труд. Знанието, мъдростта, всичко трябва да се употреби, за да донесе онова вътрешно богатство. 43-30.11.24

БЛАГА

Първичната Причина, Която дълго време е мислила, докато най-после е създала един съвършен свят с велики блага, които всеки очаква да получи. Как ще намерите тези блага? Като мислите и като учите. 171-22

Животът не се заключава в материалните блага. Те са условия, които имат смисъл и цена само тогава, когато могат да се използват за благо на човешката душа. 130-105

В природата съществува закон, който има пред вид нуждите на човека. Няма случай в живота на човека, когато съществените нужди да не са били задоволени. Вярвайте в разумното начало в света. 145-111

На чуждите блага се радвайте, а с вашите блага градете! 45-8

Когато лишавате човека от някакво благо, вие му причинявате страдание и когато давате на човека повече блага, отколкото му трябват, вие пак му причинявате страдания. 47-7

Когато лишавате човека от някакво благо, вие му причинявате страдание и когато давате на човека повече блага, отколкото му трябват, вие пак му причинявате страдания. 47-7

ИЗТОЧНИЦИ

Човек е обсипан с блага и не се замисля, отде идат те. 70-152

Животът е подобен на река, която тече. Както реката полива цветя, дървета и треви, така и животът носи блага за всички живи същества. Това, обаче, е второстепенна задача на живота. Първата му работа е да тече. 86-328

Всички блага в живота са дадени от Бога. 24-167

Освен Бога никой друг не може да ти даде това, което душата ти желае. Да обичаш Бога и Бог да те обича. Това значи да получиш благата на своя живот по незнаен начин. 70-220

Като слязат от невидимия свят, възвишените същества носят Божиите блага на хората, на всички живи същества, за да работят с тях. 70-114

От сутрин до вечер слънцето изгрива и раздава изобилно от Божиите блага. 145-273

Изгревът е благо за самия човек; залезът е благо за всички. Като изгрива, слънцето носи благо за тебе. Като залязва, то носи своето благо за другите хора. 70-268

Чрез светлината ние разбираме Божията мисъл. Чрез светлината ние разбираме Божията мисъл. Чрез въздуха приемаме диханието на Бога. Чрез водата приемаме топлината, която иде от Божествения живот. Чрез хляба придобиваме благата, които Бог изпраща в света. 70-209

Всяка мисъл, всяко желание, всяка постъпка трябва да носи известно благо за човека. 70-128

Добрите мисли, чувства и постъпки носят всички блага в живота. 70-306

Любовта е проводник на великите Божии блага в света. 70-327

Любовта е единствената сила, която носи благата необходими за живота. „По какъв начин ги носи?“ По непринуден, естествен начин. 70-222

Обичате ли някого, вие трябва да внесете поне едно от трите блага в него: или светлина, или топлина, или сила. 70-6

Радвайте се, когато срещнете и добри и лоши хора, и добрият и лошият човек крият някакво благо в себе си. 145-273

В доброто се крие благо на живота. 70-244

Очаквате ли някакво благо, ще го намерите в най-малкото добро и най-малката любов. 7-329

Докато страда, човек не разбира какво благо се крие в страданието. Щом мине през него, той вижда, че страданието му е донесло някакво благо. 145-293

Чакайте спокойно времето, което е определено за вас. То ще донесе съответното за вас благо. 145-396

Природата дава своите блага само на ония, които се упражняват и работят. 80-157

Благата, които се ползват в живота, са ваш капитал, който слугата ви някога е взел и днес го връща с придобивките му. Доброто никога не пропада. Няма случай в историята на човечеството, дето доброто да не се е върнало при оня, който го е направил и то с лихвите. Всичко, което умът, сърцето и душата вършат, се връща към оня, който го е направил. Това е неизменен закон – закон на Божествения порядък. 70-252

УСЛОВИЯ

От всички се изисква да бъдат умни, мъдри, за да създадете по-добра среда за вашето разбиране и напредък. 44-99

За да може разумно да се ползва от Божествените блага, човек трябва да се ръководи не само от ума и сърцето, но и от своята душа. 24-167

Човек привлича добрите или лошите неща към себе си с мисълта и с желанията си. 70-222

Едни от условията, които обуславят благополучието на човека, са неговият ум, неговото сърце и неговата воля, но това са външни условия. Всъщност, нито умът създава благополучието на човека, нито сърцето, нито волята му. Нещастията на човека са, именно, в това, че той не разбира, на какво се дължи неговото благо. 145-246

Всички блага, всички добрини се дължат на послушанието. Започнете да слушате всичко, което Бог, т. е. любовта ви говори. 70-49

Какво по-голямо благо може да очаква човек от това, да разшири сърцето си, да придобие вътрешен мир и спокойствие? 145-242

БЛАГА ЗА ВСИЧКИ

Това, което е благо за мене, е благо за всички. 70-190

Всяка Божествена мисъл, всяко Божествено чувство и всяка Божествена постъпка са общо благо за всички хора. 145-202

Каквито блага е предвидил Бог за човека, същите блага са предвидени и за тревите, и за цветята, и за мушиците, и за рибите, и за птиците, и за млекопитаещите. 145-165

Човек има право да иска от благата на живота, само толкова, колкото е необходимо за неговия ум, за неговото сърце, за неговата воля и за неговото тяло. Човек има право да иска от благата на живота само толкова, колкото може да употреби. 145-503

Ако благо не отиде до другите хора, не може да дойде и до тебе. Благо на ближните ви е и ваше благо и вашето благо е благо на ближния ви. 70-268

Не пожелавай благата на другите хора. Онова, което Бог ти е дал, само то е твое право. 191-99

Ако мисълта на човека е силна, той може да приеме Божествените блага и да ги предава. Той става проводник на Божественото. 60-262

Колкото да е учен, ако човек не може да се ползва от всичките блага на живота, неговата ученост е временна. Може ли

да се ползва от тия блага, той е истински учен, той е мъдрец. 60-262

Колкото да се стремят към разрешаване на социалните въпроси, хората трябва да разберат, че тези въпроси по никой начин не могат да се решат външно. Те се решават в съзнанието, по вътрешен път. Богатият трябва да има високо съзнание, да е готов по любов да разреши икономическия въпрос, да знае, че благата в света са общи и всеки има право да участва в тях. 20-121

Покани брат си да хапне от благомото, което Бог е приготвил. 70-198

Дръжте в ума си мисълта: „всички блага, които хората са придобили в миналото и които днес придобиват, ще бъдат общо достояние на цялото човечество.“ Днес всяко благо се отнася повече за онзи който го е придобил. 145-174

Не пожелавай благата на другите хора. Онова, което Бог ти е дал, само то е твое право. 191-100

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ

Всички блага в живота са дадени от Бога. Добрият човек има право да черпи от тях, докато задоволи своите естествени нужди. След това той дава и на ближните си. За да може разумно да се ползва от Божествените блага, човек трябва да се ръководи не само от ума и от сърцето си, но и от своята душа. 24-167

Бог е дал много блага на хората. Те трябва да бъдат готови да дават от тия блага на своите братя. 145-104

Всеки трябва да се научи да споделя със своите близки богатата, които Бог му е дал. Това споделяне трябва да става разумно, да не се отегчават едни други. 137-67

Добрият човек има право да черпи от тях, докато задоволи своите естествени нужди. След това той дава и на ближните си. 24-167

Дали е учен или музикант, той дава от своето благо и на другите. Цигуларят свири и чрез цигулката си дава от своето благо и на окръжаващите. 145-269

Днес, при царуването на злото, богатата не са еднакво разпределени между хората. В бъдеще, когато доброто царува, богатата ще бъдат еднакво разпределени между хората и те ще имат добри отношения по между си. 145-207

Правилно е човек да не се стреми са използва благо то на другия. 145-207

Никое същество на земята не може да ви отнеме благо то, което сте спечелили с труд и пот. Ако вие сами изгубите това благо, пак не се плашете, кога и да е, то ще се върне при вас. 27-251

ПОЛЗА

За предпочитане е едно малко благо в настоящия момент, отколкото хиляди блага в бъдеще. 64-254

Човек не трябва да бъде разточителен. Всяко благо, което Бог му е дал, трябва да бъде в полза, както на самия човек, така и на неговите близки. 145-187

Никой няма право да злоупотребява с Божиите блага. 70-240

Щом човек не може да използва благата както трябва, те му причиняват болка. 60-262

Ти ще опиташ благата на живота и като малък и като голям. Като малък, ще се ползваш от благата, и никой няма да те вижда. Като голям, пак ще се ползваш от благата, но всички ще те виждат и на всички ще помагаш. 70-199

Когато човек възприема едно благо съзнателно, с благодарност, любовта започва да действа в него и го повдига. 73-134

Докато търсите нещата вън от себе си, вие сте в материалния свят и всеки може да ви вземе благата, които имате. 13-21

От благата на своите добри постъпки се ползва първо онзи, който ги е правил, а после неговите близни и окръжаващи. 145-187

БЛАГОДАРНОСТ

Бъдете готови да приемете Божиите блага по нов начин. 145-526

Ние трябва да дойдем до положение да благодарим и за най-малкото, което ни се дава. 145-143

В голямо противоречие живее човешката душа, но благодарни на Бога за всичките блага, които ѝ се дават. 145-274

Синът и дъщерята трябва да благодарят за благата, които получават от майка си и от баща си. 145-282

БОГАТСТВО И БЕДНОСТ

Сиромашията и богатството също така са условия за посвещение. 143-235

Сиромашията и богатството са сенки на реалността, чрез които се изпитва ума и сърцето на човека. 108-339

Сиромашията и богатството са временни състояния. Те могат да траят момент, а могат да траят и години – от човека зависи. Човек трябва да мине и през двете състояния, да научи нещо от тях. Сиромашията дава едни уроци, богатството – други. 47-199

Каква е разликата между бедния и богатия? Богатият е зрял плод, а бедният – току що посадена семка. 145-28

Който се качва губи много енергия и обеднява; който слиза, печели енергия и забогатява. 90-202

Искате ли да знаете от какво страда съвременното човечество, казвам: две болести уморяват хората – проказа на богатството и проказа на сиромашията. Човек трябва да се стреми към такова богатство, което няма никакви болести. Същевременно, иска ли да опита какво нещо е сиромашията, той трябва да се стреми към такова сиромашия, която е свободна от всякакви болести. Богатство и сиромашия без болести са на място. 85-168

Че си сиромах, това не е волята Божия. 138-31

Изучавайте живота на богатия и на сиромаха, да видите, кой от двамата е по-доволен. По-голям процент доволни хора от живота срещате между сиромасите. 85-167

БОГАТСТВО

Богатството е сила, благо, което може да се използва и за добро, и за лошо. 43.35-11

Под думата „богатство” разбираме богатство изразено в сила, в здраве, в знания, а най-после и в пари. 108-170

Грешно ли е да бъдеш богат? Грешно е, ако си забогатял с кражба. Ако си спечелил богатството си с труд, то е благословение. 102-83

Ако искате да бъдете свободни на земята, непременно трябва да бъдете богати. Друг е въпросът, ако човек е духовно богат. Щом е духовно богат, той не търси материално богатство. В противен случай той непременно трябва да бъде материално богат. На земята не можеш да ходиш бос и гол – климатичните условия не позволяват това. Следователно, докато сте на земята, материалното богатство представлява благоприятно условие. То дава възможност на разумния и съзнателен човек да реализира своите желания, а същевременно да помага и на ближните си. 108-72

Външното богатство, към което човек се стреми, е резултат на неговото вътрешно богатство. 146-259

Всички хора се стремят към богатство. Прави са те. Добре е човек да бъде богат. И Бог има желание да даде богатство на всички хора. Богатството има главно две страни: външна и вътрешна. Тъй щото, важно е какво богатство търси човек. Здравият е богат човек; ученият е богат човек; добрият е богат човек и т. н. Човек трябва да мине през всички страни на

богатството. Който избере материалното богатство изразено в пари, в имоти, той ще се домогне до външната страна на живота. При това богатство той може да бъде учен, може да не бъде учен. Обаче при това богатство той непременно ще бъде неспокоен. Материалното богатство е товар за човека. 137-67

Преди да поиска човек от Бога богатство, сила, той трябва да поиска мъдрост, трябва да поиска любов. 97.4-12

Невъзможно е в един и същ момент човек да бъде богат във всички направления. Ако е бил богат на физическия свят, в духовния ще бъде беден. 87-78

Казвате: „Защо ни е богатство?“ Нужно е богатство на човека. 108-169

Богатството, това са условия, при които човешката душа трябва да се прояви в онзи благороден изблик, да изпраща отвътре своите блага навсякъде, като един извор. 8-457

Ние говорим за онова богатство, което се придобива по естествен път и прави човека трудолюбив, пъргав, подвижен, а не за това богатство, което го прави неподвижен, груб. Този богаташ затлъстява, едва се движи. 108-169

Богатите имат злато, къщи, но тяхното богатство не дава плод. Ти имаш малки, дребни семенца, но те ще дадат изобилно плод. Бъдещето е в твои ръце. Ще се откажеш от несъщественото и ще живееш със същественото. 70-270

Кое богатство е по-ценно: скъпоценните камъни, или житните зрънца? Един голям скъпоценен камък струва милиони, а едно житно зрънце нищо не струва. Днес един килограм жито струва 15-20 лева. В един килограм жито се съдържат

12 хиляди зрънца. Колко струва едно житно зрънце? Въпреки това, житното зърно храни цел свят, а скъпоценният камък едва може да изхрани един човек. Стреми се към богатството на житното зърно, което расте и се увеличава. 70-83

Хората мислят, че като придобиват големи богатства, ще могат да направят много неща. 37-8

Обаче има едно богатство, което му е нужно и на земята и на небето. Това богатство той ще носи със себе си. 57-45

Количеството на външното злато е пропорционално на количеството злато, което е в кръвта. 145-305

Който иска да бъде богат, да живее в охолство, той е роден по плът, живял по плът и умира по плът. 34-126

Всяко несправедно богатство се губи и намалява, а праведното расте, увеличава се, но никога не се губи. 35-94

В широк смисъл на думата, крадено богатство наричаме онова, което не е, придобито по закона на любовта. Това богатство внася съблазън в човешкия живот и става причина за пропадането на стотици и хиляди хора. Имате ли такова богатство, раздавайте го. Задържете ли го за себе си, то ще стане причина да ви оберат даже и живота ви да отнемат. Богатството ви не трябва да изкушава хората. 35-94

Кое богатство е чисто, т. е. получено чрез закона на правдата? Който има такова богатство, ще го тури в касата и ще я затвори добре, но няма да я заключи. Всеки, който се опита да краде от тези пари, нищо няма да спечели. каквото открадне, ще се върне на мястото си. Отдето е взето това богатство, там се връща. Всяка монета, излязла без позволение на своя

господар, сама се връща в касата. Излезе ли с позволение на господаря си, тя не са връща вече назад. Всяко несправедно богатство се губи и намалява, а праведното расте, увеличава се, но никога не се губи. 35-94

Колкото да е богат материално, човек ще остави това богатство на земята, няма да го вземе със себе си на оня свят. 57-45

ДУХОВНО БОГАТСТВО

Всичко, което притежавате, ще остане на земята. 136-137

Истинското богатство на човека е това, което върви с него, което никой не може да му вземе. Това е неговото добро, неговото знание, неговата сила, любов, истина, свобода и т. н. 136-137

Ученикът трябва да се стреми към вътрешно богатство, а не външно. Той трябва да бъде богат по ум, по сърце, да бъде господар на себе си. Същественото, към което ученикът се стреми, е духовното богатство, а не материалното. 57-45

Можеш да станеш милостив, справедлив. Това са все богатства. Милосърдието е богатство на сърцето, а справедливостта – на ума. Доброто е богатство на душата. 70-177

Ние говорим за външното богатство, а не за вътрешното. Когато философът влезе в обществото между учени хора, всички го обикват. Защо? Вътрешно е богат той. Щом има вътрешно богатство, той носи в себе си знание, сила и власт. Има ли тези неща, той е свободен. 145-120

Несметни богатства се крият в човешкия ум. Несметни богатства се крият в човешкото сърце. Несметни богатства се

крият в душата и духа на човека. И след това търси богатството вън от себе си. 70-48

Щом носите любовта в себе си, вие ще бъдете външно и вътрешно богати. 66-136

По челото се познава умственото богатство на човека, както и богатството му в Божествения свят. 145-319

Всички хора имат скрито добро и богатство. 70-125

За да се домогне до вътрешното богатство, човек трябва да се научи да бъде доволен. 70-48

Всеки човек носи в себе си голямо богатство, което трябва да пази, да не го изгуби. 145-309

БОГАТСТВОТО И ДРУГИТЕ ПРИНЦИПИ

Ако обичаш истината, ще бъдеш богат и учен. 70-72

Ако е вярно, че богатите хора ще оправят света, американските милиардери трябваше да го оправят досега. Действително има едно богатство, което може да оправи света, но то не е богатство, на което съвременните хора разчитат. Истинското богатство, което може да оправи света, е Любовта. Когато Любовта влезе в света, ще дойде изобилието. След като оправи света, тогава Любовта ще даде място на Мъдростта и Истината и те да царуват в света. 37-9

И богат да си, без любов, всякога ще бъдеш недоволен. 70-76

Любовта е богатство, което всеки сам трябва да носи. 145-170

Като разменна монета, любовта крие в себе си големи богатства, които човек трябва да знае как да употребява. 145-166

Богатият не се нуждае от материални блага. Той се нуждае от духовно проявление на любовта. 145-70

СТРЕМЕЖ КЪМ ЗАБОГАТЯВАНЕ

Той е бил беден, а сега е забогатял. Няма ли право да забогатее? Това негово желание е естествено и законно, но той трябва да знае как да забогатее. 70-82

Желанието на човека към забогатяване, към слава, към придобиване на големи знания, не е нищо друго, освен плод от забраненото дърво. 145-321

РАЗБОГАТЯВАНЕ

За да бъде богат, човек трябва да мисли за богатството и съзнателно за го търси. 145-302

Богат трябва да бъде само разумният, само силният човек. 97.4-11

Мнозина мислят върху въпросите, как да станат богати, силни, учени. Добре е това, но човек трябва да знае, че богатството, силата и учеността се придобиват чрез прилагане на търпението и трудолюбието. Който не е търпелив и трудолюбив никога не може да бъде богат. 108-169

Който е заслужил богатството, той ще го придобие по честен път. Който не го заслужил, и той може да го придобие по някакъв начин, но ще плати с живота си. И апашът (крадецът)

забогатява, но може да изгуби и свободата си, и живота си. Какво богатство е това, което се изкупва с живот? 143-19

Търсете онези пътища и методи, чрез които да разрешавате противоречията и да забогатявате. Като станете богати, ще може те да помагате на всички ваши братя и сестри, които се намират в нужда. 57-45

Който иска да забогатее, нека отглежда фикус. 145-100

Има смисъл да бъде човек богат, но когато богатството иде в живота му като резултат на разумна деятелност и правилен живот, а не като резултат на някаква амбиция в човека да бъде богат, за бъде знатен. 143-193

Като изучава законите на забогатяването, той става богат. Забогатяването не е произволен процес. Да бъде човек богат, това значи, че е работил в миналото, изучавал е законите, чрез които може да стане богат. Ред поколения преди него са работили в същото направление, в което днес и той работи. Сам човек не може да стане богат, ако зад себе си няма тил, който да го подкрепва. 145-166

Тъй щото, ако вярвате в Бога, ако се трудите и търпите, вие можете да придобиете богатство и то толкова, колкото ви е нужно. 108-169

Вие искате да имате всички богатства на този свят, но затова пък ще се отдалечите от Бога. 5-257

ЗАПАЗВАНЕ НА БОГАТСТВОТО

В живота на човека има две съществени неща: да запази това, което има, и да спечели това, което няма. Сегашният по-

рядък се гради върху първото положение – да запазим това, което имаме. Бъдещият порядък се гради върху второто положение: да придобиваме, т. е. да печелим това, което нямаме. 144-168

Радвайте се, че сте богати, но бъдете будни. Вземете всички грижи, да не дождат вълците около вашите кошари. 70-274

Страшно нещо е да загуби човек онова, което е придобил с усилия и труд. 144-168

Придобие ли известно богатство, трябва да се стремите да го задържите. Затова трябва да бъдете щедри и чисти. 108-169

За придобиване на богатство се изисква търпение и трудолюбие, а за задържането му е нужно щедрост и чистота. 108-169

Богат си бил, богатството ти изчезнало; учен си бил, знанието ти изчезнало; добър си бил, доброто ти изчезнало. Ние не разчитаме на неща, които изчезват. Това показва, че нито богатството, нито знанието, нито добротата ти са били истински. 70-294

Мнозина са загубили богатството си от чрезмерно ядене и пиене. Те са пропилили и изяли всичко, каквото са имали. 145-246

Ако имаш десет милиона и ти вземат десет лева, ще се безпокоиш ли? Когато сте богати, противоречия не се създават. 70-69

Никой не може да отнеме на човека богатството, което е придобил чрез страдание. 144-113

Той има милиони, които едва носи на гърба си. 70-220

Богатият не трябва да мисли само за забогатяване. Ако богатият мисли за по-голямо богатство от това, което има, той ще изгуби и това, което има. 86-44

ПОЛЗА ОТ БОГАТСТВОТО

Богатството е едно условие на живота, но ако с богатството не може да си направите една къща, или да купите хубави дрехи, шапка, или да се нахраните добре, защо ви е то? Ако с богатството, което имате, не можете да си доставите хубави книги за четене или инструмент за свирене, защо ви е това богатство. Ако богатството може да ви донесе някакво благо, разбирам; ако богатството не донася никакво благо, то няма смисъл. Хората се стремят към богатството, защото в него виждат условия за своето развитие. 136-136

Вие разполагате с несметни богатства, дадени даром, но не ги ползвате разумно. 70-46

Богатството не прави ли човека щастлив? И милионер да си, ако стомахът и дробовете ти са болни, богатството ти не те ползва. 70-49

Разбогатял. Какво е придобил от това: и богатият умира, и бедният умира. И богатият отива на онзи свят с празни ръце. 145-118

Богатият няма да влезе в Царството Божие. За кой богат се говори? Ние имаме пред вид онзи богат, на когото хамбарите са пълни с жито и не дава на никого, а мисли само за себе Си. Ние имаме пред вид онзи богат човек, който е складирали в хамбарите си жито, но не го яде. 145-303

Обаче има богати, които могат да влязат в Царството Божие. Такъв пример имаме със Закхея. Когато Христос влезе в дома му, той веднага раздаде половината от богатството си на сиромасите. 145-303

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА БОГАТСТВОТО

Две сестри живеят заедно, но една за друга говорят лошо. Едната е богата, другата – бедна, но не си помагат. 145-233

Той е богат, дава от себе си. 70-161

Работете съзнателно върху себе си, да придобиете материални и духовни богатства, да можете да помагате. 57-46

Желая ви всички да станете богати, щедри, да раздавате на ближните си. Не можете ли да помагате на ближните си, вие нищо не сте придобили в живота си. 57-46

Няма по-лесно нещо от отричане от богатството си, но да знаеш как да се отречеш. Който лесно се отказва от богатството си, лесно заминава за другия свят. Ако не може лесно да раздаде богатството си, мъчно умира. 70-194

БОГАТ ЧОВЕК

Всеки иска да бъде богат, силен и учен, да заема първо място в света. Богатите, които имат всички условия за живота.

Не е богатството, което повдига човека и което може да ни покаже доколко той е благороден. Богатството е само условие, с което може да се провери, доколко човек е благороден.

Богатството на хората се определя от тяхната кръв. Дали човек може да бъде богат, това е точно математически определено. Ако кръвта ви е бедна и заразена и целият свят да ви дадат, пак сиромаш ще си бъдете. 0-11.11.89

Който проявява любовта си, той е богат, всичко има, и хляб, и пари, и знание. 70-245

ОТНОШЕНИЕ КЪМ БОГАТИТЕ

Богатият почитат за богатството му. 70-284

Докато сте в човешкия свят, всички са готови да ви служат, но при условие, че сте богати и можете да плащате. Щом изгубите богатството си, всички ви напущат. 70-319

Някои мислят, че богатият се ползва с уважението и почитта на хората заради богатството си. Това не е вярно. Ако го почитат само за богатството му, това почитание е користолюбиво. Те имат предвид да вземат нещо от него. Ако го почитат и уважават като човек, като душа, независимо от богатството му, това е друг въпрос. 145-276

БЕДНОСТ

Ако си богат не можеш да търпиш бедността. Като обеднееш, какво ще правиш? Ще носиш и ще мълчиш. 70-258

Богат си, но някой те обрал, задигнал порите ти. Кажи си: Благодаря, че осиромашах, защото е казано, че богатият не може да влезе в Царството Божие. 145-178

В сиромашията човек трябва да научи един от най-добрите качества: смирението и трудолюбието. 8-457

Сиромашията иде при хората, за да ги направи търпеливи и трудолюбиви. Като придобие тези качества, човек забогатява. След тава трябва да се учи на щедрост, да живее в чистота, за да запази богатството си. 108-169

Сиромашията ражда добродетелите, а богатството ги отглежда. 86-24

В сегашното човечество най-силните души, най-мощните души са въплътени в бедните хора. Между бедните има герой, те побеждават. 7-198

Когато сте бедни, тогава идат противоречията. 70-69

Бедният има нужда от помощ, той е бос, необлечен, гладен. Бедните, падналите, слабите се нуждаят от помощ, на тях трябва да се помага. 70-259

Бедният обича богатия, защото може да получи нещо от него. 145-207

Бедните, които имат да дават на богатите, не са доволни от тях и постоянно се молят, Бог да ги освободи от това. 70-238

Сиромашът не трябва да се оплаква от сиромашията си. Ако сиромашът роптае против сиромашията си, вместо да подобри положението си, той ще го влоши. 86-44

Човек е беден, когато липсва нещо в ума, в сърцето или във волята му. 146-258

Ние не се нуждаем от бедни хора, богати искаме. 70-161

Какво трябва да прави здравият? Да работи. Какво трябва да прави певецът? Да пее. Какво трябва да прави оня, който има добре развит ум? Да учи. А добрият? Да прави добро. Кой каквото носи в себе си, ще го приложи. Тогава няма да се страхувате от беднотия и ограничения. Когато човек престане да работи и разчита на другите, той изпада в пасивно, в статично състояние. 70-248

ПАРИ

Думата „пари” подразбира труд, усилие, работа. 108-98

Парете не са нито цел, нито смисъл на живота, те са само условия в живота на хората. 37-8

Човешките работи стават с пари, а Божествените – с любов. 145-117

Светските хора намират, че парите е нещо съществено и от първа необходимост за живота. 57-45

Много монети, останали от векове, носят отпечатьци на мислите и чувствата на хората, които са живели по това време. Когато казвам, че много от старите идеи и мисли трябва да се заменят с нови, имам предвид това именно, че формите на тия мисли от астралния и умствения свят, отпечатани върху монетите, т. е. върху съзнанието на човека, като върху клише, са нечисти, т. е. изопачени. Тъй щото, сами парите не са нечисти, но те носят върху себе си отпечатьци на миналото. 72-32

Като емблема парите представляват живота на съзнателния човек, който мисли. Когато казваме, че и без пари може, ние имаме предвид, че ония мисли в миналото на човека, които са

създали парите, днес трябва да се изменят. Засега парите са резултат на онази човешка мисъл, която някога ги е създала. Тези мисли минават през вековете, днес са така опорочени, че указват отрицателно влияние върху човешкия живот. Въпреки всичко това в ума на всеки човек днес са парите. Днес парите играят важна роля в живота на хората. Едва ли те не гледат на парите като на пръв фактор в техния живот. 72-32

Говорите ли на религиозни хора за пари, те започват да се страхуват от тях, под предлог, че парата разваля човека. Те трябва да се калят, да издържат на изкушения. Ако имаш много пари и се страхуваш да не се подаваш на влиянието им, нека ги раздадат на бедни. 57-45

За глупавите, за слабите хора парите са опасни. 47.4-11

Ако имате пари, те не са ваши. Всичко принадлежи на Бога. 145-296

Парите са средство за живеене, но не и необходимост. Докато гледате на парите като средство, а не като цел, вие сте на прав път. Станат ли цел на вашия живот, злото всеки момент ще ви дебне. 57-213

Докато парите не се подчиняват на вашите заповеди, вие не постъпвате разумно. Ако парите ви не работят, вие сте от ленивите господари. Предназначението на парите е да се търкалят, да вършат работа. Едно време парите са били четириръгълни, вследствие на което бавно се движили и малко работа свършили. Сегашните пари са кръгли, лесно се движат и много работа вършат. Каквото им се каже, те веднага изпълняват: къщи правят, дрехи шият, храна доставят, книги пишат и т. н. Мощно нещо е парата в човешкия живот. 145-286

Ако човек държи парите си 10-15 години в каса и постоянно мисли за тях, един ден те ще експлодират. – „Как?“ – Ще привлекат към себе си някой престъпен човек, който ще разбие касата, ще убие господаря на парите и ще избяга. За да не експлодират по този начин, парите трябва да влязат в обръщение. 87-109

Аз обичам парите, но като дойдат при мене, разговарям се с тях, питам ги, отде идат, какво намерение имат и като ги изслушам, казвам им, че трябва да ми се подчиняват. Аз ще бъда господар, а те слуги. От парите искам пълно подчинение. 33-19

Добрият цигулар не мисли за пари, а те дрънкат след него, сами го търсят. Лошият цигулар търси парите, а те го избягват. И на вас казвам: Вървете вие напред, а парите след вас. Така можете да направите всичко, каквото желаете. Ако парите вървят пред вас, а вие след тях, нищо няма да постигнете. 145-266

Парите действуват на човека упоително. 145-260

Днес хората търсят щастието там, дето го няма: в парите. Не е лошо човек да се уповава на парите, но те носят големи нещастия. За пари могат да убият човека. 145-263

Без пари можеш да страдаш вътрешно, но с пари ще страдаш външно. 145-263

Зарази ли се човек от болестта „проказа на парите“, ако е музикант, престава да свири; ако е религиозен, престава да се моли; ако е учен, престава да работи; ако е поет, престава да пише; ако е турист, престава да прави екскурзии. Ден след ден, богатият се отпуща, търси удобства, отказва се от своите

красиви стремежи и става обикновен човек. При това положение животът му се обезсмисля. 85-168

Една от мъчнотиите на сегашното хора е безпаричието. Човек туря в ума си мисълта, че без пари не може да се живее. Парите са условие в живота, което зависи от човека. 145-135

Мнозина търсят защита в парите. Обаче, ако изгубят парите? 145-135

И бедният обича, но очаква нещо да получи: дрехи, хляб. 70-166

Някои хора са смели, когато имат пари. Щом изгубят парите си, те губят и смелостта си. Истински смелият не носи парите в себе си, но те вървят след него. Той им заповяда, къде да отиват и каква работа да свършат. 145-285

Задачата на всеки човек е да се свърже с Бога, да протече Божията Любов през него. Постигне ли това, парите сами ще дойдат при него. 66-134

Хората са дошли до заключение, че без пари не може да се живее. В сегашния порядък на живота без пари не може, но какво правят растенията и животните? И те живеят при сегашните условия, но пари не им трябват, значи, парите са човешко изобретение, а не Божествено. Ще дойде ден, когато ще живеят без пари. Парите са необходимост за относителния порядък на живота, но не и за абсолютния. 145-384

Ако джобът ти е пълен с пари, ще го изпразниш. Няма по-лесна работа от нея, да раздадеш парите си на бедни. „По колко да давам?“ На всички по равно. Ако не даваш по равно и справедливо, ще те критикуват. 70-20

Добро с пари не се прави. 70-56

Хубавите работи с пари не се купуват нито за пари се продават. Докато хората ценят нещата с пари, те са на крив път. 37-7

Мислите ли, че ако ви дадат десет милиона лева, ще бъдете доволни? Няма да бъдете. Някои хора имат повече от десет милиона и пак не са доволни. 70-320

Направете следния опит. Всяка сутрин в продължение на един месец изпращайте по една добра, светла мисъл към един и същ човек и вижте какъв ще бъде резултатът при този опит. Едновременно с това, всяка сутрин, пак в продължение на един месец, давайте по един лев на един беден човек и на края на месеца, сравнете резултатите от двата опита. При първия опит ще имате по-добри резултати, отколкото при втория. Защо? Защото при първия опит вие оправяте към човека вашата добра, чиста мисъл, която е излязла направо от вас. Във втория случай, обаче, левът, който давате на бедния, преди да стигне до ръката му, е минал през много още ръце, през много хора, всеки от които е оставил отпечатъка на своята мисъл върху монетата. Всички тия мисли не са хармонични, вследствие на което създават противоречие, раздвояване на съзнанието на този човек. 72-32

Окултният ученик трябва да се освободи от мисълта, че без пари не може да се живее. Ако някой от вас пожелае да обиколи света, той не трябва да туря в ума си никаква мисъл за пари. Той може да обиколи света без пет пари в джоба си. Това значи окултен ученик. Джобът може да ви бъде пълен със злато, но умът, мисълта ви трябва абсолютно да бъде сво-

бодна от всякакви пари. И обратното е вярно: може да нямате пет пари в джоба си, а умът ви да е пълен с мисълта за пари.
72-33

ГОСПОДАРИ И СЛУГИ

Една от великите истини на живота е, че Бог е изпратил човека на земята, нито да господарува на ближния си, нито да му слугува. Човек трябва да слугува на Бога чрез ближния си, а не на самия човек. 86-362

Уредете света чрез вашето добро. Аз ви пратих на земята да правите добро, да се учите, а не да събирате пари, да се удоволствувате. Аз не съм ви пратил да господарувате на бедни и нещастни в света. 0-1.7.88

Съвременните хора мислят, че могат да заповядват в света. Преди всичко, този свят е създаден от Бога, а не от тях. Те нямат право да заповядват в чуждо царство. Те трябва да се подчиняват на това, което Бог е създал. Злото ще ги научи да се подчиняват и да слугуват, както трябва. Като е дошъл на земята, той трябва да се научи да слугува, нищо повече. Никой не може да бъде господар, преди да е бил слуга. 145-258

На когото е дадена власт, той ще господарува. Днес злото повече ръководи хората. Защото днес само то господарува. Ти ще се подчиняваш на властта. „Ама аз имам право.” Ти можеш да имаш право, но той има власт в ръцете си. Пилат казва на Христа: „Знаеш ли, че имам власт да те разпна?” Христос му отговори: „Зная, че имаш власт, но тя ти е дадена от горе. Ако не беше дадена от горе, ти нямаше да имаш власт.” 145-258

Сегашните хора живеят в един свят, на който не са господари. Те имат един господар, който ги заставя да правят това, което не искат. Никой не прави зло доброволно. Човек е заставен да прави зло, насила го карат. Всички хора пъшкат под тежестта на злото и очакват някой да ги спаси. Кой ще ги спаси? Кой ще дойде? Бог. Как ще ги спаси? Като се всели в тях. Кога познавате, че Бог се е вселил в човека? Един от признаците на вселяването е, че човек става господар на своите мисли, чувства и постъпки. 145-242

Като сте били генерали, само сте заповядвали. Като войници изпълнявате заповеди. От какви хора се нуждае светът: от генерали или от войници? Светът се нуждае от хора, които изпълняват заповеди, т. е., които работят. Всеки може да издаде заповед, но малко могат да я изпълняват. Разликата между генерала и войника е този, че на генерала всички служат, а войникът сам си служи. Съвременният човек още не се научил сам да си служи. Той не е дошъл още до положението на прост войник. Генералът има знания, но иска другите да изпълняват това, което той знае и заповядва. За да успява в работата си, генералът трябва да дойде до положението на войника, сам да изпълнява това, което знае. Вместо генерал и войник, може да вземем други форми: господар и слуга. 145-194

В човешкия свят: първо господаруваш, после слугуваш. В Божествения свят, първо слугуваш, после господаруваш. Там всеки е готов да служи без пари. Там служенето е от любов. 70-319

Ако знаеш как да господаруваш и как да слугуваш, ти ще бъдеш щастлив. 145-196

Детето има нещо чисто, което е проява на любовта. На тази проява именно майката и бащата са готови всякога да се подчиняват. Щом детето изгуби чистотата си, родителите вече не му се подчиняват, не изпълняват неговите заповеди. 145-198

Всеки, който иска да господарува, е дете. Той носи в себе си желанието на детето. 70-12

Човек може да бъде господар само на себе си. Стане ли господар на себе си, на другите може само да влияе и да помага. Стане ли господар на себе си, човек влиза в Божественото право. Искане ли да бъде господар на другите, да ги използва като свои слуги, той влиза в кривото на живота, т. е. в заблуждението. Ако е бил добър господар и добър слуга на себе си, човек може да бъде добър господар и добър слуга на другите. 144-190

Човек минава за господар, всъщност той зависи от това множество душички (клетките). Ако господарят им не ги слуша, те се събират заедно и решават да го детронират. Какво ще правиш? Заповядвал ли си на милиарди души? Като се съберат и гласуват против тебе, щеш-нешеш, ще се подчиниш на решението им. 70-285

Новият човек трябва да бъде господар на своя ум, на своето сърце, на своето тяло. 145-257

Ако можеш да управляваш своите мисли, чувства и постъпки, ти можеш да бъдеш господар. Ако не можеш да контролираш мислите, чувствата и постъпките си, ти можеш да бъдеш само слуга. Щом си слуга, другите хора ще ти заповядват. 145-258

На сегашния човек е дадена малка сила, та като прави зло, да не бъде голямо. Ако има голяма сила, човек ще се почув-

ствува господар на света и ще прави, каквото иска, а с това ще увеличи злото, нещастията и страданията. 145-245

Служенето има отношение към физическия свят. Който не се е научил да служи, да се труди и да работи, той не е разбрал живота. 85-30

В бъдеще, когато на земята се въдвори порядъкът на доброто, които се слугували, ще господаруват; които са господарували, ще слугуват. Всеки, който е господар в царството на злото, ще бъде слуга в царството на доброто и всеки, който е слуга в царството на злото, ще бъде господар в царството на доброто. 145-258

Всеки трябва да се освободи от мисълта, че е голям, че може да бъде господар, да заповядва на другите. Само мъдрецът, любещият, истинолюбивият може да бъде господар. Истинският господар е онзи, който не причинява зло на никого. 147-259

Понеже любовта иде вече в света, тя става господар и на злото, и на доброто. Господарят на злото и господарят на доброто ще турят венец пред нозете на любовта и ще кажат: „Управлявай, както знаеш.” 145-259

Задачата на всеки човек е да използва дадените условия чрез вътрешните си възможности. Само при това положение той може да бъде господар на последствията в своя живот. 86-107

ПРОТИВОРЕЧИЯ

Когато две сили не вървят в една и съща посока, между тях се явява противоречие. 85-238

Понеже в причинния свят не съществуват противоречия, затова казваме, че не са съществени. Съществени неща са тези, които съществуват във всички светове. 108-439

ЗАЩО СЪЩЕСТВУВАТ ПРОТИВОРЕЧИЯ?

Ще знаете, че в света има един определен Божествен път. Следва ли човек този път, косъм няма да падне от главата му. И от там всяко противоречие, всяко страдание и всяка болест в живота на човека е резултата на отклонението от този път. 130-39

Всяко противоречие в живота на човека е една предпазна мярка. Чрез това дадено противоречие, някои по-напреднали ваши братя искат да ви помогнат. 130-38

ВИДОВЕ ПРОТИВОРЕЧИЯ

Ако противоречията на даден човек са външни, те се явяват като външно налягане върху него, за да се уравновесят с вътрешното напрежение. Ако пък противоречията му са вътрешни, те се явяват като вътрешно напрежение, което помага за уравновесяване на външното налягане. Човек се развива правилно, благодарение на външното налягане и на вътрешното напрежение в него, които взаимно се уравновесяват. 85-245

КЪДЕ СЪЩЕСТВУВАТ ПРОТИВОРЕЧИЯ

Докато е на земята, човек неизбежно живее в противоречия и изненади. 64-100

Какво представлява реалността? Съчетание между една възможност и една невъзможност. Щом се яви една възможност, трябва да се яви и една невъзможност. Това е противоречие, но без него не може. Ако се явят две възможности нищо не се постига. 90-132

Сегашните хора живеят в един свят на големи противоречия. 145-235

Ако очакваш да ти отдават почит, ти вървиш по законите на света, отдето идат всички противоречия. 112-215

Противоречия съществуват в целия свят: в минералното и в растителното царство, в растителното и животинското, в животинското и човешкото. Дето и да погледнете, навсякъде ще се натъкнете на противоречия. 85-238

Срещнете ли гладен и сит човека, ще видите, че и между тях се явява някакво противоречие. 85-238

Между горната част на човешкото тяло до пъпа и долната част – от пъпа надолу също има противоречие. Горната част на тялото наричаме „област на мисълта”, а долната – „област на желанията”. В областта на мисълта живее истинският човек, а в областта на желанията – низшият човек, наречен „човек – животно”.

Противоречия се явяват там, дето има неизвестни величини. 85-239

КОГА ИМА ПРОТИВОРЕЧИЕ

„Ама аз виждам противоречия навсякъде” – Те са резултат на твоя изопачен живот. В Бога няма противоречия, няма погрешки. 112-376

В природата има ред, който не го спазва, ще се натъкне на противоречия. 90-250

Често хората се намират в противоречие с външната среда – с твърдите, течните и въздухообразните вещества и със светлината и топлината. 90-207

Някога се намирате в противоречие със самите себе си, със своите мисли, чувства и постъпки. Главната причина се крие във факта, че човек няма правилно отношение към Първата Причина. 90-207

На какво се дължат противоречията в живота? Когато субективните, т. е. вътрешните възгледи на човека се стълкочават с обективните, т. е. с външните възгледи на Бога и на разумната природа, непременно се явяват противоречия. Значи вътрешният свят на човека е външен свят на Бога. Когато се движи по периферията на своя живот, човек минава през центъра на Божествения свят. В това време човек мисли, че е някакво божество, иска да прави само това, което е достойние само на Бога. Така именно той изпада в противоречие със себе си. Много естествено, никой човек не може да направи това което Бог върши. 64-25

Противоречието във вашия живот се дължи на факта, че не сте такива каквито желаете да бъдете. Всеки момент човек има някакъв идеал – явен или таен, който се стреми да постигне. 64-186

Ако не знаете как да складирате в сърцето си енергиите на живота и на любовта, а в мозъка си – енергиите на мъдростта, вие всякога ще живеете в противоречие, ще бъдете бедни и нещастни. 64-301

Разумност се иска, а именно, човешкото желание да си остане в човешкия свят, а рибешкото желание – в рибешкия свят. Следователно, щом се натъкнете на противоречия, ще знаете, че сте объркали местата на вашите желания, на вашите мисли и чувства. Това означава неразбиране законите на живота. 90-10

В един момент ще се проявиш само в известна област, а не във всички области и направления. Искаш ли в един момент да се проявиш във всички области или да постигнеш всичките си желания, ти изпадаш в заблуждения и противоречия. 64-35

При неразбрания живот, човек се колебае, люшка се от една страна на друга. Колебанията създават големи противоречия. 64-61

Не е въпрос да изискваш от хората. Първо изисквай от себе си, после от другите. Иначе ще се натъкнеш на противоречия и смущения в себе си. 90-261

Може ли да бъде свободен от противоречия онзи, който критикува хората? Той седи с часове и разсъждава, кой е крив и кой прав. Критиката не влиза в хармоничния живот. 145-175

Някога вие изпадате в големи противоречия, нещо ви мъчи, тежи ви, нещо ви противодействува. Какво ще правите? Ще отворите крана на живота, ще се отворите с него и ще се натъкне те на тайните на живота. Само така ще се освободите. 90-14

Какво трябва да прави човек? Да съгласува своите субективни мисли и желания с обективните мисли и желания на Бога. Човек трябва да върви по пътя на Бога, а не Бог по неговия път. 64-25

ПОЛЗА ОТ ПРОТИВОРЕЧИЯТА

Противоречията не са нещастие. Те крият в себе си големи блага. Колкото по-големи противоречия има човек, толкова по-големи са условията за неговото развитие. Ако при днешните условия на живота се махнат противоречията, човек би се пукнал като мехур. 85-245

Щастието на човека се определя от противоречията и мъчнотиите пред които минава. Колкото по-големи противоречия имате, толкова по-голяма светлина ще придобиете. Не възможно е да минеш през малки противоречия и да придобиеш голяма светлина. 90-88

СПРАВЯНЕ С ПРОТИВОРЕЧИЯТА

На земята съществуват противоречия поради неразбиране на нещата. Разбере ли човек всичко, противоречията изчезват в неговия живот. 108-439

„Какво да правим с противоречията?“ – Ще ги разрешавате. Няма противоречие на земята, което да е неразрешимо. 112-109

Има противоречия, които с години не могат да се разрешат, защото човек не е намерил начин как да се справи с тях. 112-109

Има начин за примиряване на човека с противоречията, обаче, докато намери тях начини, човек минава през големи борби. В този смисъл вътрешната борба в човека не е нищо друго, освен търсене на начини за примиряване или разрешаване на противоречията. 85-239

Когато дойде любовта, всички противоречия изчезват. 190-82

Когато дойде любовта, всички човешки противоречия изчезват. 190-82

За да се справи със своите противоречия, човек трябва да се обърне към разумността в себе си. Дойде ли до разумността, човек лесно се справя. 57-51

Задачата на съвременния човек е да се примири, т. е. да се справи с противоречията в живота. Те не са нищо друго освен неизвестни величини. Неизвестните величини са недъзи, които спъват човека. Той търси начин да ги намери, да открие причините, които са ги създали, за да ги отстрани. 85-339

Когато се натъкнете на известно противоречие, не търсете причината вън от себе си, но помислете защо се явява това противоречие и какво можете да научите от него. 45-98

Ще работиш върху себе си. Има противоречия, причината на които се крие някъде в далечното минало. Те не могат да се решават лесно. Някой е крайно неразположен към тебе. Причината е в далечното минало. Не се стреми да се примириш с него. 90-232

Не се занимавайте с неща, за които не сте готови, които нямат нищо общо с вашите вътрешни разбирания. 90-232

Изобщо, само онези неща не произвеждат противоречия, които се приемат еднакво поне от двама души. Външно и вътрешно те трябва да бъдат съгласни и в пълно единство. 108-440

ИЗКУШЕНИЯ

В този свят (на погрешки и заблуждения) се явяват всички противоречия, недоразумения, изкушения и т. н. 145-324

Изкушенията са изпити, чрез които човек се чисти и освобождава от своите слабости. Изкушението е отрицателен метод за пречистване на човешката душа. 102-82

Защо идат изкушенията? Те са мощна сила, която съществува в природата. Задачата на тази сила е да се явява като противодействие на всяка добра работа. За онзи, който разбира законите на природата, тази сила служи за подтик. За онзи, който не разбира тези закони, тази сила е противодействие, която го спъва. 63-21

Три вида изкушения съществуват: физически, духовни и умствени. Като живее, човек все ще се натъкне на тия изкушения, но ще научи нещо. 70-79

Съблазните в живота са въдици, които причиняват нещастия. 64-232

Всички изкушения, на които човек се подлага, имат вътрешен, субективен характер. Ако Ева нямаше в себе си вътрешно желание да опита плода на забраненото дърво, от във нищо не би могло да я изкуши. 57-218

Защо идат изкушенията? – Те са мощна сила, която съществува в природата. Задачата на тази сила е да се проявява като противодействие на всяка добра работа. За онзи, който разбира тези закони, тази сила е противодействие, която го спира. 63-85

Казано е: „Съблазънта неизбежно ще дойде.” Всеки човек е изложен на съблазън. Все някакво греховно чувство или греховна мисъл ще мине през вас и ще ви съблазни. Съблазънта се явява в разни форми. Често дяволът се крие под мантията на любовта, под манията на мъдростта и истината. Де ли не е той? Той носи любовта отпред, безлюбие отзад; знанието отпред, невежеството отзад; истината и свободата отпред, а лъжата и ограничението отзад. Той първо ще ти сложи пълна торба с ечемик както господарят на своя кон и като го нахрани, ще му каже: „Ще вървиш дето ти заповядвам.” Като седиш, усещаш, че нещо те притиска, мъчи те; нещо те гризе в стомаха или души в гърлото. Чудиш се кой е влязъл в тебе. Усещаш, че нещо чуждо има в тебе, което ти нашепва: „Пийни си една чашка винце. Хапни си повечко, пийни си, трябва да си поживееш”. 112-348

Пазете се от съблазните на живота. Те са огън, който гори и изгаря. И светията се плаши от този огън, чрез който го изпитват. 64-191

Красивите неща са изкушение за учениците, понеже вниманието им се отвлича, не могат да учат уроците си. Ако туриш една красива ябълка или круша пред някой ученик, той ще престане да учи, ще мисли как да вземе ябълката. Понякога и възрастните се изкушават, защото има красиви плодове не само на физическия свят, но и в духовния, и в умствения. 70-79

Често се запитвате, защо човек не издържа в живота. Защо не издържа на изкушенията? Това се дължи на силно развитата стомашна система в човека. Стомахът представя физическия живот на човека. Ако стомашната система на някой човек е силно развита, той не може да издържа пред големи

изкушения и се проявява като неморален – много яде и пие. Той не е в сила да превърне своите физически енергии в духовни. Когато умствените енергии вземат надмощие в живота на човека в него се явява желание да стане виден човек на земята. За да не изпадне в тщеславие, човек трябва да знае, как да трансформира енергиите на своя мозък. Изобщо, енергиите във всички светове трябва правилно да се трансформират, да не създават наслоявания в човека. 79-39

Човек като млад външните условия го изкушават, а като стар има изкушения, но вътрешни. 145-313

Като гледате с очите си, съзнателно ще се пазите от съблазнителите в света. 142-74

Понякога ви говорят от вътре и вие мислите, че някое възвишено същество ви говори. Чувате да ви говори: „Благодари на мене за богатството, за знанието, за силата, които придоби. Благодарни на мене, че позна любовта.” Чувате ли да ви се говори по този начин, знайте, че това не изхожда от някое възвишено същество. Това е гласът на изкушението. А вие знаете, че дяволът изкушава човека. Всичко, което той ви говори, е лъжа. Възвишените същества говорят по съвсем друг начин от този на дявола. В думите им няма насилие, нито ограничаване, нито ласка, нито хвалба. Те съвети не дават. Който има опитността да е чувал съветите на дявола, той не може да не различава, кой му говори. 142-260

Каквото и да правите, съблазнителите ще дойдат. Вие трябва да допускате в ума си всичко, за да проверите, доколко съзнанието ви е просветено. Ще допуснете и греха в ума си, да видите ще окаляте ли съзнанието си или не. Ако не се окаляте, водата, която тече през съзнанието ви е силна. 141-114

В она свят няма изкушения. 145-291

В рая няма противоречия и изкушения. Там има само условия за изкушения. Който не прилага закона на послушанието, той се натъква на закона на изкушението. Вън от рая пък виждаме плодовете на изкушението. 145-324

Всички изкушения, на които човек се подлага имат вътрешен, субективен характер. 57-218

Ако Ева нямаше в себе си вътрешно желание да опита плода на забраненото дърво, отвън нищо не би могло да я изкуши. Злото има някаква форма, с която живее в човека. Щом изхвърли тази форма вън от себе си, с нея заедно изчезва и злото вън от него. 57-218

Дойде ли някакво изкушение, гледайте да се справите с него разумно, но по никой начин не са подпушвайте. Оставете водата свободно да тече, без да поставяте някакви бентове. 57-45

Вие с години сте се стремили да постигнете нещо. Тъкмо сте пред постижението му, и някой дойде да ви разправя нещо. Това е уловка, с която искат да отклонят вниманието ви. Отклонили ли се вниманието ви, вие губите вече благоприятния момент. Щом изгубите тоя момент, и изкушението се отдръпва. 141-101

Дръжте съзнанието си будно, да не се поддавате на изкушенията, които могат да ви изместят от правия път. 63-210

ИЗПИТИ

Докато човек греши, докато има дейност, все ще има някой да го ревизира. 170-20

Невидимият свят изпитва днес всички хора. 49-39

Той изпитва всеки човек. 49-107

За да познае човек своите добри и лоши страни, невидимият свят го поставя на изпит. 141-186

Дошло е време всички хора да се подложат на изпит, всеки сам да види до къде е стигнал. 141-119

Животът на всеки човек е редица от изпити, които той трябва да издържи. 85-149

Всички хора са поставени на изпит. Божественото в света изпитва любовта на хората. 145-72

Ще ви изпитват по всички предмети: по търпение, по любов, по обхода, по безкористие, по вяра и т. н. 0-17.8.88

Ще ви изпитват каква обхода, какво поведение имате към ближните си. 145-122

Всички хора ще бъдат подложени на изпит. Много естествено. Ученикът всякога се изпитва. Не се страхувайте от изпита. И да грешите, няма нищо страшно. Като направите една погрешка, ще я изправите. 145-297

Изпитват се силните хора, а не слабите; изпитват се знаещите, а не невежите. 137-37

Човек се изпитва в трудни, в усиления времена. При благоприятни условия, всеки е добър, но важно е как ще се прояви при неблагоприятни условия. 82-127

Природата поставя всички хора на големи изпитания, да се научат да мислят. 145-97

Ако не е поставен при условия да прояви своите вътрешни възможности, човек не може да се познае. Някой минава за безстрашен, а всъщност носи голям страх в себе си. 83-14

В пътя на живота се изпитва вярата и надеждата на човека. 136-176

В пътя на знанието се изпитва умът и волята на човека. 136-176

В пътя на свободата се изпитва благородството на душата и милосърдието на сърцето. 136-176

Всяка мисъл, всяко чувство трябва да се подложат на изпит, да се провери тяхната издръжливост. 70-262

Какво представлява дяволът? Той е един от главните членове на изпитната комисия, пред която се явяват всички хора. Помнете, че всеки момент и вие се намирате пред тази изпитна комисия. Следователно не говорете лошо по адрес на дявола. Какви са неговите качества, това не е ваша работа. Негова задача е да ви изпита, да ви прекара през сериозни изпити и тогава да ви пусне готови в живота. 59-169

Плътта е тяло, дето временно живее духът, а духовните тела са тела на вечността. 120-214

Трябва да знаете, че в България има достатъчно братя от черното братство, които са готови да се борят с нас. Навсякъде действува по принципа: „Разделяй и владей!“ Всякога те са много учтиви. Те са въплътени. Тези хора са много добре облечени, с елегантни дрехи, с черни гантени ръкавици, с попски калимявки, с попски дрехи, владишки корони, на професорски катедри. Те са съвършени в техните обходи, много

са умни, знания има в тях. Те могат да ви измамат, те могат да ви спънат във вашия път. Туй не ви казвам да се плашите и да мислите, че когото срещнете, когото видите, е от черното братство. Бъдете спокойни, няма какво да се плашите, те не са страшилища. Те са хора турени в своята еволюция, те изпълняват своята мисия, но ние трябва да знаем тяхното предназначение и нашата задача. Всеки един да стои на мястото си и като срещнем такъв брат, ще му кажем: „Твоето движение е друго, нашето движение е друго, посоката, в която ние отиваме, е права, и посоката, в която вие отивате, е също права.”
120-217

Без изпит никой не може да влезе в Царството Божие.
145-122

ИЗПИТАНИЯ

Като дойдат на земята, хората се виждат пред изпитания, сами да се познаят, да разберат какви добродетели и какви слабости имат. 148-187

Изпитанията в света не са нищо друго освен условия да се провери тяхната издръжливост. 70-262

Изпитанията в живота са условия, чрез които се опитва дали основата, на която сме поставили вече живота си е трайна и устойчива. 15-6

Никой не може да избегне изпитанията в живота. И светията е поставен на изпитания. 148-187

Колкото по-силно е желанието му, толкова по-голямо изпитание ще му дойде. 63-210

За всички хора в света ще дойдат тежки изпитания, морални страдания, та всеки ще покаже своето естество. 126-186

Сегашният живот е живот на злото и на изпитанията; бъдещият живот е на доброто и на любовта. 145-25

Никой не може да се избави от изпитания и страдания. Каквото и да правите, те ще ви следват. Закон е: само смелите хора се поставят на изпитания, само на способните ученици се дават мъчни задачи. 82-111

Това, което преживявате, са изпитания, необходими за вас, за да развиете в себе си известни добродетели като търпение, кротост, смирение, въздържание и др. 49-107

Колкото по-големи са били изпитанията и страданията му, толкова по-голяма сила е придобил. Големите изпитания носят големи придобивки. 141-187

Днес всички хора са поставени на изпитания – любовта и знанието се изпитват. 141-52

Който говори много за любовта, той ще бъде поставен на изпитания, които едва може да издържи. Любовта се изпитва чрез живота, а не на думи. 145-172

Човек се познава при малките изпитания. Ако не може да понася малките изпитания, големите още по-мъчно ще понася. 144-148

Силата на човека се изпитва в страдания и изпитания. 145-294

Какво и да прави, човек неизбежно ще мине през изпитания и мъчности. Те имат за цел да го калят. 116-63

Изпитанията са условия за познаване на себе си, за познаване на своите ближни. 141-113

„Иде часът!“ Така е казал Христос: „Иде часът на изпитанията, когато човек ще остане сам.“ 141-113

Приложете ума, сърцето и силите на тялото си при всички случаи на изпитания и мъчности. 145-98

Йов е добър и праведен, понеже е поставен при добри условия. Опитай се да му отнемеш всичко това и тогава ще го познаеш. Бог предостави тази работа на дявола. Наистина Йов беше поставен на големи изпитания. Той изгуби всичко, което имаше. Когато издържа изпита си, всичко му се върна отново. 59-169

Какво виждаме в характера на Христа? Голяма издръжливост и търпение. Той мина пред три вида изпитания: в умствения в духовния и на физическия свят. Не е лесно да бъде човек изложен на ударите и подигравките на цял полк войници. Цял римски полк се гавреше с Христа, докато най-последно Го подложиха на разпятие – последното страдание. След това Христос възкръсна. Силен характер имаше Христос, заради което издържа на всички изпитания. 145-24

Съвременните религиозни хора се стремят към Христа. Те искат да следват Неговия път. За да следвате Христа, вие трябва да минете през Неговите изпитания. Много изпития предстоят на съвременното човечество, но то трябва да ги издържи. Щом ги издържи, положението му ще се подобри. 145-25

Като прилагате учението на Христос, изучавайте себе си, защото изпитанията идат. 145-297

Бог казва: „Изтрийте ги, да видим кой е истински праведен.” Изпитанията в живота идат за да се провери, кой е позлатен и кой е от чисто злато. 112-171

Поддавате ли се на съмнения, няма да издържите изпитите си. 46-223

Човек трябва да се моли, да не изпада в изпитания, преди да е развил силата си. Щом стане силен, каквито изпитания и да му дойдат, той може да ги преодолее. 145-271

Без изпитания и велики страдания човек не може да се приближи към Бога. Ако не е изпитал сиромашията, безверие, безлюбието, злото, мракът, човек никога не би се приближил при Бога и не би Го познал. 0-14.9.90

И в новия живот да влезете, изпитанията пак ще ви следват. Като влезете в новия живот, ще видите, че и там има области, в които можете да се спънете. 142-144

Изпитанията са дадени за онези, които не мислят. 112-171

При каквито и изпитания да ви подложат, вие трябва да издържите. 46-223

Велико и красиво нещо е човек да има всякога будно съзнание, та каквито изпитания да му дойдат, той да не се подхлъзне, да не се поддаде и чист да си остане. 45-111

ПОГРЕШКИ

Що е погрешка? – Всяко нещо, което отделя човека от същественото, е грешка. 105-92

Погрешките са неестествени неща, които създават аномалиите в живота. 70-94

За разумните същества погрешките на хората са подобни на сенки, които художниците турят на картините си. 5-252

Съвременните хора са дошли до най-опасното място – до границата на човешкия живот, дето се правят големи погрешки. 141-141

Погрешките се предизвикват от ненавременното влизане на човека в една или друга област на живота, за която или не е готов, или отдавна е минало. За пример, човек по невнимание може да попадне в миналото, да се върне назад или в бъдещето, за което още не е готов. Обаче, попадне ли в настоящето, той се хваща с двете ръце за миналото и бъдещето чрез което управлява силите на своя организъм. Дясната ръка представя бъдещето на човека, а лявата неговото минало. Ако не може да управлява миналото и бъдещето чрез настоящето, човек е изложен на големи мъчнотии.

Като не разбират законите на живота, хората правят погрешки. 145-361

Защо грешат хората? – Защото смесват служенето на сърцето, с ученето на ума. Когато сърцето греши, а знаеш, че то греши. Когато умът греши, да знаеш, че вината е в него. Умът учи специфични работи, а не онова което сърцето е научило. Сърцето е завършило своето учение. То сега служи. Умът е далеч от служенето. Невъзможно е умът да служи. 112-367

Който не мисли, той греши. 148-213

Човек ще греши, докато почне да различава доброто от злото. 70-313

Много от погрешките на хората се дължат на това, дето мислят, че техните възгледи и постъпки са най-прави. Ако е така, те трябва да бъдат светии, а всъщност не са.

Хората трябва да знаят, че когато човек греша, Бог не е там. Бог не присъствува в греха. Щом човек греша, той е сам, без Бог. Защо е мъчно на човека, когато греша? Мъчно му е защото Господ не е при него. 136-16

Ти направиш една погрешка, макар и на крайчеца, и така хвърляш петно на любовта. Плюеш в един кладенец и казваш: „Няма нищо, ще се очисти водата.” Водата ще се очисти, но ти не постъпваш добре. 70-136

Грешен е само онзи, който е нарушил съчетанието, което Бог е направил. Обърнете се към Божественото в себе си, с желание да възстановите хармонията, която съществува между ума и сърцето ви, между душата и духа ви и вие ще бъдете добри, ще се радвате на благата, които са ви дадени. 24-158

Някога погрешките на хората са толкова много, че те не се виждат от тях. Трябва да бъде обратно: добродетелите им да бъдат толкова високи, че да ги закриват, никой да не ги вижда. Бъдете невидими в добродетелите си, а не в погрешките. Има случай, когато човек трябва да бъде видим и в погрешките, и в добродетелите си. Кога става това? Когато и погрешките му са малки, и добродетелите му са малки. Ако погрешките и добродетелите пораснат, човек става невидим. 70-103

Човек греша, защото светлината, в която се е движил, не е била достатъчна. Щом започне да изправя погрешката си, светлината му се увеличава. 30-115

Човек трябва да бъде крайно взискателен към себе си, да не позволява никаква погрешка. На умния човек се позволяват да направи само една погрешка в продължение на 120 години. И тъй, според погрешките, които правят хората, аз ги деля на четири категории: едни от тях правят всеки ден по една погрешка – 365 погрешки в годината; втората категория правят по една погрешка в седмицата – 52 погрешки годишно; третата категория правят по една погрешка на месец – 12 погрешки годишно; четвъртата категория правят по една погрешка в годината. Значи, имате отношението 365:52:12:1. Числото 365 представя децата, числото 52 – младите моми и момци, от 19-21-годишна възраст, 12 – възрастните и единиците – старите, т. е. мъдрите хора. Следователно, ако всеки ден правиш по една погрешка ти си дете; ако всяка седмица правиш по една погрешка, ти си млада мома или млад момък; ако всеки месец правиш по една погрешка, ти си възрастен; ако един път в годината правиш по една погрешка, ти си мъдрец. 70-243

След като Йов изгубил всичкото си богатство, като изгубил синовете и дъщерите си, най-после засегнали и здравето му. Тогава Йов проклез деня, в който се е родил. Като минал и пред това изпитание, той се смирил, научил се да пее и казал: „Едно време мислех погрешно, но сега разбрах живота, разбрах, че съм грешил. Няма вече да повтарям същите погрешки.” (Той мислил, че знае всичко, че няма подобен на него). 70-123

Сегашният свят е пълен с погрешки. Човек трябва да бъде буден, да не повтаря погрешките на света. 145-232

Не подражай на погрешките на хората. 145-53

Казвам: Ако мътната вода влиза в бистра вадичка, ще я размъти. Не допускайте мътните течения да се вливат във вас, да ви размътват. 70-104

Щом сте изправили погрешките си, не говорете вече за тях. 56-180

ВИДОВЕ ПОГРЕШКИ

В проявите на човешкия живот има нещо незавършено или в формата, или в съдържанието, или в смисъла. Човек трябва да работи в три посоки, да, усъвършенствува формата, да допълва съдържанието и да прилага смисъла. С други думи казано, той трябва да работи едновременно в физическия, в духовния и в Божествения и като грешни, да знае, къде е погрешката му – в света на чувствата, на мислите или на постъпките. Формата е свързана с движението, съдържанието е свързано с интензивността, а смисълът – с разширението. 69-3

Погрешките на хората се дължат на тяхното невежество. 136-7

Лакомията е причина за греховете на хората. Те искат повече, отколкото им е потребно. 141-128

Има ли най-малкото желание в себе си човек да се прослави, а не името Божие, прегрешенията му лежат вече на неговите плещи. 141-123

Хората страдат за миналите си погрешки. Обещаеш на някого да дадеш пари на заем, но нямаш, а той те държи отговорен. Погрешката ти е в това, че си обещаал. 70-290

Една малка дума, казана не на място, може да измени целия ти живот. 70-207

Малките погрешки винаги раждат големите. 45-108

Големите погрешки стават от малки причини. Големи пожари се произвеждат от една искра. 145-96

ЧУЖДИТЕ ПОГРЕШКИ

Като се срещнете, вие виждате само погрешките и недостатъците си и казвате: Тоя човек има крив нос, дебели устни, малки уши или изкривен гръбнак. Така не се гледа на хората. 70-99

Не искам да бъдете слепи, но да бъдете разумни. Виждайте грешките на хората, но не ги критикувайте. Не мислете, че с критика можете да изправите грешките. Само онзи може да изправя погрешките на хората, който е изправил вече своите грешки. Не можеш да изправиш известна грешка в човека, ако не си изправил същата грешка в себе си. Как ще изправиш грешката на своя ближен, ако ти правиш същата грешка? Видиш ли, че той греша като тебе, кажи Бог да го благослови. Ако се наемеш да изправиш една грешка в брата си, каквато и ти правиш, това значи да вземеш половината от неговия товар. Защо ще се товариш с чужди грехове? Невидимият свят налага големи глоби – на всеки, който се товари излишно. Ако не можеш да обуздаеш езика си, законът ще те хване и даде под съд. 112-351

За всяка грешка се плаща глоба. В това отношение природата е крайно взискателна. Дали си светия или грешник и два-

мата ще плащате. За малката грешка светията ще плати много повече отколкото грешника. 112-351

Ако се занимавате с погрешките на хората, вие ще понесете част от тях. Не се занимавайте с лошите хора. Не мисли, че можете да ги изправите. 144-77

Бъдете слепи за погрешките на хората. Видите ли, че някой греши, благодарете, че по този начин вие се освобождавате от същата погрешка. Някой върви по улицата, замислил се нещо и по невнимание паднал в една дупка и изкълчил крака си. Не питай защо е паднал; не го съжалявай, че бил невнимателен. Всеки може да се замисли и да падне в някоя дупка. Благодарите, че по този начин ти се избави от дупката. 145-34

От погрешките на другите хора се учете; вашите погрешки изправяйте! 45-8

Когато някой човек страда, когато пада и става, или когато греши, много същества от невидимия и видимия свят се поучават от него. 45-10

Всеки човек е поставен в положение да греши. Какво печели човек, ако осъжда тези-онези, че не живеят по Бога? Нищо не печели. По-добре човек да мълчи, да остави всеки сам да се изправи. Всеки сам ще понесе последствията на своите постъпки. Ти гледай как бият човека за неговите грешки и се поучавай – нищо не му говори, но търси причината за страданията му и се учи. 0-8.8.93

Любовта не вижда погрешките на хората. 70-122

Взема уроци при учителя си, а същевременно го критикува, намира погрешките му. Такъв ученик не може да напредва, не може да свири. 70-163

Аз желая, като пеете, да не търсите погрешките си. Аз зная по-добре от вас погрешките на всички, но не се занимавам с това. Погрешките са външно нещо. Доброто трябва да се търси. 70-125

Радвайте се на добродетелите на близките си. Радвайте се и на техните погрешки. Като видите, че някой греши, не го осъждайте. Радвайте се на погрешките му един път, а на добродетелите му два пъти. 70-132

Любовта не търси погрешките на хората. Като обикнеш някого, не търси погрешките му. Бог изправя погрешките на хората. Ако обикнеш човека и мислиш, че ще го изправиш, ти си на крив път. Ако нашата любов не е в сила да понася погрешките на хората, не е истинска. 70-118

Когато виждат погрешките ти, хората лесно те нападат; когато не виждат погрешките ти, мъчно могат да те нападнат. 70-211

ОСЪЗНАВАНЕ НА ПОГРЕШКИТЕ

Хората лесно виждат погрешките на близките си, а своите не виждат. 70-169

Не изнасяй погрешките си пред хората, да не се набодат на тях и да страдат. 181-39

Направиш някаква погрешка – криеш се. Криете се от хората, да не видят погрешката ви и да тръгнат по вашия път. 70-84

ИЗПРАВЯНЕ НА ПОГРЕШКИТЕ

Много християни и до днес още мислят, че могат да живеят както разбират, да правят погрешки, без да си дават отчет

за тях, без да носят последствията им. Те мислят, че като се разкаят и обърнат към Бога, веднага греховете им ще се заличат. Погрешките се заличават само когато се изправят. 24-3

Възможно ли е човек да живее на земята и да не греши. Страшно е, когато човек греши и не може да изправи погрешките си. 70-320

Погрешките са кал, която може да се измие. 70-122

Не съжалявайте за погрешките си, но извадете поне една от тях, или използвайте ги като едно благо. 103-275

Направиш погрешка, ще я изправиш, няма защо да се разкайваш и изповядаш. Ти пръв знаеш погрешката си и сам можеш да я изправиш. 70-119

Като намеря някоя погрешка, аз се радвам, защото имам възможност да я поправа. Ако не я намеря, след време тази погрешка ще ми донесе голямо нещастие. 24-3

Всяка изправена погрешка внася нещо добро в характера на човека. 87-83

Ние сме дошли на земята да се учим и да изправяме погрешките си. 70-322

Погрешката може да е малка, но трябва да се изправи. 70-148

Ако не изправите погрешките си, ще дойдат ангели от небето и ще ви поставят на такива изпитания, че всички лъжи ще излязат навън. 138-20

Всички погрешки са поправими. Няма погрешка в света, която да не е поправима. 145-96

Щом направите една погрешка, не грубите време да я разглеждате, но веднага я изсмучете и изплюйте навън оставите ли я известно време в себе си, тя непременно ще ви отрови. 145-96

Престъплението не седи в това, че сте направили една погрешка, но в неизправянето на погрешката. Щом съзнаете погрешката си, изправете я. Стремежът на вашият ум, на вашето сърце и на вашата воля трябва да бъде насочен към изправяне на погрешките. 71-87

Онзи, на когото съзнанието е будно, сам се изправя. Преди да видят другите хора погрешката му, той вече я е изправил. 60-275

Искате ли да изправите една погрешка, хванете я в началото, докато не се е разгоряла. 145-96

Изостаналите грешки се изправят мъчно. 145-97

Задачата на човека не е в оправянето на света, но в оправяне погрешките на миналите поколения, с които той е свързан. 70-134

Мнозина правят погрешки и за успокоение казват: „Лесна работа, погрешките сами по себе си ще се изправят.“ Не е така. Който е направил погрешка, сам ще я изправи. Дрехарят ушил една дреха, направил някаква погрешка, той сам ще я изправи. Дрехарят сам изправя погрешките си. Светът ще се изправи, когато хората решат да изправят погрешките си веднага. Така е в Божествения порядък на нещата. Докато хората само се извиняват за погрешките си, без да ги изправят, те са още в човешкия порядък. 70-237

Ако следвате досегашния начин на възпитание, ще ви трябва най-малко десет прераждания за да си изправите една малка погрешка. 120-95

По невнимание детето може да драсне клечка кибрит и да запали плевнята, да изгори. Детето не е виновно, че е запалило плевнята съзнателно, но погрешката трябва да се изправи. И вие във вашия живот много клечки сте запалвали, много плевни сте изгорили. 70-135

Нова светлина прониква в съзнанието на хората. Те ще видят погрешките и престъпленията, които са правили, и ще знаят как да ги изправят. 190-156

Като разбира законите на целокупния живот, човек може сам да въздейства, да изправи погрешките си. 85-12

Всички разумни сили и всички добри желания у човек трябва да бъдат впрегнати за изкупуване, за изправяне на неговите погрешки. 76-156

Казвам: Изправете и вие погрешките си. Някой казал една обидна дума на своя близък, трябва да изправи погрешката си. 70-197

Като правите погрешки, не се обезсърчавайте. Изправайте погрешките си, без да се обезсърчавате. 145-54

Като слиза в гъстата материя, човек греши, с което показва, че е свободен. Като излиза от гъстата материя, той изправя погрешките си, с което показва, че има воля. 145-52

Когато добрият човек направи една погрешка, той веднага тегли права линия под нея и я коригира. От такъв човек и Бог и всички живи същества около него са доволни. 136-24

Погрешка, направена без любов, не може да се изправи. Щом погрешката е направена с любов, в края на краищата ще се изправи. 145-57

С изправяне на погрешките си вие помагате на ония, които идат след вас. 145-297

Човек изправя погрешките на животното, ангелите изправят погрешките на човека. 148-213

Много погрешки имате, но не можете да ги изправите. В това отношение аз мога да ви помогна, мога да изправя много неща, но вие няма да се ползвате. Аз ще науча нещо, но вие няма да придобиете нищо. Някога аз съзнателно допускам една грешка, да проверя, доколко вашият ум е буден. 70-142

Не е достатъчно само да кажете, че някой е грешен, но да мислите върху греха. Има нещо лошо в греха, но за онзи, който върши грехове и не може да ги изправи. Обаче за мъдреца грехът е богатство. Казва се, че Христос слезе на земята и понесе греховете на човечеството. Значи през две или три хиляди години Бог слиза на Земята да вземе греховете на хората. Така той внася хармонията в живота. Питате: Къде носи Бог греховете? Къде ги хвърля? Не ги хвърля Той, но ги преработва: от въглени Той ги превръща в диаманти. Греховете и престъпленията на хората Той превръща в добродетели. 64-299

Силният и като сгреси, сам поправя погрешката си, без да се самоосъжда. 145-125

Каквато грешка намерите в себе си, изправете я. Тя крие своя произход в далечното минало, когато сърцето се е учило да служи. 112-387

Правилно е да отговаряш на отрицателното с положително. Не повтаряй неговата погрешка. Какво ще придобиеш, ако на погрешката отговаряш с погрешка? Ние идем на земята, за да изправим погрешките на миналите поколения. Това е една от задачите на новото поколение. Христос казва: „Изправете погрешките си и аз ще бъда с вас до скончанието на века.” 70-227

Единственото важно нещо е да знаете, че във вас се крие мощна сила, чрез която можете да изправите малките погрешки на своето минало. Малките погрешки, ако не се изправят, стават големи, а големите погрешки, ако се изправят, стават малки. Всеки човек е в състояние да изправи малките си погрешки. 64-237

На онзи свят няма условия да изправите погрешките си, затова докато сте на земята, оглеждайте се в хората и се изправяйте. 0-26.6.85

„Дотегна ми да изправам погрешки.” – Ще ги изправам, докато се научиш да живееш добре. 112-375

Изправяйте грешките си, за да не ги правят и другите. Само този начин може да имате прогрес в живота. 112-353

КАК ДА ИЗПРАВИМ ПОГРЕШКИТЕ?

Погрешките се заличават само когато се изправят. 24-3

Как може човек да измие своите грешки и престъпления? Чрез прилагане на закона на любовта. 145-325

Музикант си, свириш в един оркестър. Направиш една погрешка и започваш да се извиняваш. Никакво извинение! Ще изправиш погрешката си и веднага ще продължиш да свириш.

Гостилничарят дава на клиента си сух хляб вместо пресен. После се извинява. Няма защо да се извинява, но да смени хляба с пресен. Кажеш ли една лоша дума на някого, опитай се да я преведеш, да изправиш погрешката си. 70-23

Щом съзнаеш погрешката си, кажи: „Братко, извинявай, искам да изправа погрешката си. Имам хубаво ядене, пригответо за тебе.” Малките погрешки се изправят лесно. Задачата на човека е да изправа погрешките си. Задачата на Адам и Ева е да изправят погрешката, която първоначално са направили. 70-198

Не говорете за погрешките си, но ги изправете – това е вашата задача. Всяка малка погрешка може да се превърне в добродетел – от човека зависи това. Ти изядеш една ябълка. Съдят те, че си направил погрешка. Как ще изправиш погрешката? Ябълката има семчици. Вземи една от тия семки, посади я в земята и мълчи, не се оправдавай за погрешката. След време тая семка ще израсте голямо дърво, което ще даде плодове за много хора. Ти превърна погрешката си в благо за мнозина. Семката на ябълката ще изправи вашата погрешка. Ако изядете ябълката, без да посадите семката, погрешката ви остава непоправена. Значи във всяка погрешка се крие една семка, която ще ви спаси. Посейте семката на погрешката си, за да я изправите. Повечето хора страдат от неизправяне на своите погрешки, т. е. от изядени ябълки, без да посеят техните семки. Посаждайте семките на ябълката, които изядете, за да изправите погрешките си. 70-319

Умният човек изправа погрешките си моментално. 70-237

Чрез появите на съзнанието си, човек може да изправи всички свои погрешки. Защото съзнанието се преражда на всеки

седем години. Следователно, ако в първата проява на съзнанието си, вие сте пропуснали момента, т. е. направили сте някакво опущение при следващото пробуждане, след седем години, вие имате възможност да изправите погрешката си. 74-161

Дясната страна на мозъка е пасивна, потенциална, а лявата активна, в действие. Затова именно дясното полушарие изправя грешките на лявата. Когато работи с лявата половина на мозъка си, човек прави погрешки, които дясната половина изправя. Умният човек изправя погрешките си моментално. Остане ли да го поправя след минути, часове, дни, месеци или години, той не е умен човек. „Късно съзнах погрешката си.” Късно си я съзнал, защото не си умен. Умният веднага съзнава погрешката си и веднага я изправя. Божественият ред на нещата изисква погрешките да се изправят веднага. 70-237

Като разбира законите на целокупния живот, човек може сам да въздействува, да изправи погрешките си. 85-12

По-добре сами да се съдите, сами да изправяте погрешките си, отколкото други да ви съдят и да изправят грешките ви. 74-148

Онзи, който вярва, носи отговорност за погрешките си; който не вярва, пак носи отговорност, но не знае защо страда и как да изправи погрешките си. Всичко зависи от вярата на човека. 70-22

ПОСЛЕДСТВИЯТА ОТ ПОГРЕШКИТЕ

Малките погрешки и престъпления носят големи последствия. 70-226

Да гледате погрешките на другите хора, без да ги използвате, вредите на себе си, създавате си лоши последствия. 39.29-21

Днес ще ти наложат големи наказания за малки погрешки. Има случай, когато за големи погрешки налагат малко наказания. Ако днес продадеш един чифт чорапи по-скъпо, отколкото трябва, веднага ще те съдят. Ако на бойното поле убиеш десет души, ще те възнаградят, ще ти дадат кръст за храброст. 70-294

Когато живеем според Божествените закони и изпълняваме Божията воля, ние сме далеч от отрицателното в живота. В Божествения свят е невъзможно да направиш една погрешка. Защо? Защото всяка погрешка причинява такава болка на човека, че той предпочита да се откаже от нея, отколкото да прави погрешки и да страда. Може ли при това положение да грешаш? Направената погрешка ще ти причини такова страдание, каквото никога не си изпитвал. Вместо да направя една погрешка и да страдам, по-добре е да направя едно добро, чрез което да се благославя. 70-244

Задачата на съвременния човек е да превърне своите погрешки и слабости в добродетели. 145-216

НЕ СЕ СПЪВАЙ – ВЪРВИ НАПРЕД!

Вие искате изведнъж да станете истински религиозни, духовни хора, без никакви погрешки. Това е невъзможно. Докато станете истински религиозен или духовен човек, трябва да срещнете десетки гениални хора, десетки посветени в духовния път, те да ви коригират и вие да получите нещо от тях. 70-25

Колкото повече погрешки е правил шивачът в кроенето и ги е изправял, толкова по-голям майстор е станал. Следователно заслужава понякога човек да греши и да изправя погрешките си, по-майстор да стане. 145-53

Според мене човек има възможност да живее добре, да не греши. Това зависи от усилията, които той прави, както и от будността на неговото съзнание. 58-127

Хората не работят в върху себе си, но се занимават с погрешките си. Вместо да вървят напред, те сами се спъват. 70-74

Някой хора не смеят да се проявят, за да не правят погрешки. И да грешат, трябва да работят. 145-128

Умът прави погрешки, но той трябва да управлява човека. Ако сърцето управлява, погрешките ще бъдат два пъти повече. Ако волята управлява, погрешките ще бъдат три пъти повече. 145-265

Не оставяйте сърцето си само да излиза на разходка. Нека умът и волята винаги да го придружават. Ако пуснете сърцето си само, то ще направи същата погрешка, каквото направи Ева. Всички погрешки излизат от сърцето. 145-310

Човек е свободен да греши, но няма право да греши. 70-226

ГРЯХ

Неволята, сиромашията, грехът, болестите са все учители, от които хората бягат. Колкото и да бягат, тези уроци ще им се наложат. 145-320

Не смесвайте греха с погрешките. 145-54

Грехът произтича от отклоняването на човека от правия път. 145-375

Грехът, това е морето в света дето вълните ще те носят докато се научиш да плуваш. 112-343

Отвратително нещо е грехът. Като падне човек в материята на греха, трябва да мине дълго време докато се очисти. Не е лесно да се освободиш от нечистата мисъл, от нечистото чувство, от нечистата постъпка. 112-343

Човек остава дотогава с греха, докато вибрациите на неговия организъм се повдигнат. Умът и сърцето трябва също да бъдат свободни от низшите вибрации. 112-343

Има случаи, когато погрешките са свързани с греха: Тогава човек може да бъде съден. 145-54

Мнозина смесват злото с греха. Това са две различни сили. 145-21

Грехът е сила в природата, която демагнитизира атомите. 0-26.1.91

Всичко гние и се разваля, когато грешите. Грехът разваля хубавите и красиви неща. 102-65

Той е извън човешкия свят, той е от друго естество. 145-54

Той е страшно нещо. Неговото начало не е в човека, то се крие в напредналите същества. Несъзнателно човек става проводник на тия същества и прави погрешки и престъпления. За тия погрешки държат отговорен човек. В същност, нито доброто, нито злото са качества на човека. Те принадлежат

на ангелите, на ангелския свят. Затова казваме, че има паднали ангели. Човек не е господар на земята. 145-310

Това, което става днес – сегашната война, не се дължи на човека. Духовете воюват, а не хората. 145-311

Оставете настрана грехът, той не е ваш. 145-329

Опасно е да се говори за греха, за злото и за престъплението. Да се говори върху тия въпроси, това значи да се зарази човек. 145-464

Казано е: „Роденият от Бога, грях не прави.” 145-318

Да се радват на любовта на всички хора, на техните мисли и чувства, това значи, да си роден от Бога и да си свободен от греха. 145-333

Роденият от Бога не допуска греха до къщата си. Рече ли грехът или погрешката да го посети, той веднага се справя с нея. 145-332

Хората считат за грях това, което в действителност не е грях, а истинския грях не виждат. 145-375

Често вие се натъквате на светски и на религиозни хора, които се страхуват да се проявят да не направят някакъв грях. 145-374

Силният, високодуховен човек може да борави с материята на греха и на злото, защото знае законите, чрез които да ги трансформира. Които не разбират тия закони и се опитват да спират злото, вместо да го ограничават, то взема все по-широки размери. Тази е причината, поради която злото днес се шири навсякъде, наляво и на дясно. 145-464

МЪЧНОТИИ

КАКВО Е МЪЧНОТИЯ?

Кои работи са мъчни? Неразбраните. 83-172

Мнозина искат да живеят без мъчнотии и страдания. Това е невъзможно. Мъчнотиите и препятствията в живота са условия за развиване на енергиите. 90-115

Всички мъчнотии у вас произтичат от изобилната енергия, която нахлува в организма ви и не знаете как да се справите с нея, вследствие на което тя ви подпушва. 43.35-20

Всички мъчнотии и несгоди, на които човек се натъква, са предметно учение. 144-213

Мъчнотиите, които идат в живота ни, не са нищо друго освен условия да подобрят, да укрепят основата, върху която градим бъдещия си живот. 15-6

Когато говорим за мъчнотии, ние имаме предвид тези, които природата дава на човека, а не ненужните, която сам си създава. 83-177

Мъчнотиите са задачи на хората. 145-316

Какво представляват букаите и дебелите въжета в човешкия живот? Това са мъчнотиите, през които човек минава. Това са задачите за разрешаване. Който може да реши мъчнотиите си правилно, да скъса връзките на ръцете и на краката си, той има знания, той живее в светлина. 86-161

ПРИЧИНИ

Като не знае причината за своите мъчнотии, човек става недоволен и търси причината в баща си, майка си, в брата си или в сестра си. Отвън никой не е причина за неговите мъчнотии. 112-168

Който не носи Истината в себе си, постоянно се натъква на противоречия и мъчнотии. 24-193

Причината за мъчнотиите и страданията на хората е в изпълнение на Божията воля. 112-168

ВИДОВЕ МЪЧНОТИИ

В живота има големи и малки мъчнотии. 70-172

За всяка мъчнотия – голяма и малка, има причина. 70-172

Вървял един цар из града и пред една бедна, срутена колибка, видял как един бедняк, гол и окъсан, играе с децата си. Царят се спрял, погледнал го и си казал: „Весел, безгрижен човек.” Дал му една голяма сума, да подобри положението си. Издигнал се беднякът, започнал да търгува и в скоро време станал виден човек. Един ден топ памук паднал на рамото му и той легнал болен. Царят се заинтересувал за него и пожелал да разбере, от какво е болен. Казали му, че топ памук паднал на рамото му и го ранил. „Чудно нещо! – казал царят. – Каква дребна работа го турила на легло. По-рано той ходеше бос, гол, окъсан и издържаше на големи мъчнотии, а сега една малка мъчнотия го съборила.” 70-172

Питам: Ако ти заболееш от една обидна дума или от един крив поглед, де е твоята сила? 70-172

СПРАВЯНЕ С МЪЧНОТИИТЕ

Всеки има мъчнотии в живота си, които той непременно трябва да преодолее. 45-148

Искате ли да подобрите живота си, непременно трябва да разрешите мъчнотиите на своя живот. 44-187

Човек трябва да носи три запалени свещи за да се справи с мъчнотиите в живота си. Първата запалена свещ е Божествената мисъл. Тази свещ трябва винаги да гори и свети. Втората свещ е на Божествената топлина. Третата свещ е на Божествената сила. И трите свещи трябва постоянно да горят. Първата свещ е свързана с извора на Мъдростта, Втората свещ е свързана с извора на Любовта. Третата свещ е свързана с извора на Истината. Когато и трите свещи в човека горят, той има правилно разбиране. 70-8

Вие ще приложите Любовта, като сила, която ще трансформира вашия характер, за да можете да се справяте с големите мъчнотии, които имате в живота си. 125-158

Днес вярващите и безверниците се оплакват от мъчнотиите в живота. Защо имат мъчнотии? Защото не прилагат това, което знаят. 145-287

Ползвайте се от опитностите, от знанията и от благата на всички същества, ако искате правилно да разрешите мъчнотиите на своя живот. 45-99

Слушате някой да казва: „Искам да се махне този мъчнотия от мене.” По механически начин мъчнотията не може да се премахне. Дълбоката причина за мъчнотията се крие в неправилното отношение на човека към нещата. Следователно, ако външната мъчнотия се премахне по механически начин, няма да се мине много време, друга някоя мъчнотия ще се яви. Докато съществува неразбиране, всякога ще има мъчнотии. Премахне ли се неразбирането и мъчнотиите ще си премахнат. За да живее човек правилно, да няма мъчнотии, човек трябва да бъде разумен. 181-16

Щом се намерите пред някаква мъчнотия, пред известно затруднение, обърнете се към себе си. Отправите ли се към своя ум, към своето сърце, към своята душа и към своя дух, те веднага ще ви дойдат на помощ. 104-285

Който мисли, лесно се оправя с мъчнотиите и страданията. 63-81

Искате ли да разрешите един важен въпрос за себе си, изберете момент когато сте тих и спокоен вътрешно. Ако сте гневен, неразположен, недоволен, или се съмнявате в нещо, не вземайте никакво решение по въпроса. Нека всичко това утихне и тогава отправете мисълта си нагоре към ума или душата си и чакайте отговор. След 15-20 минути ще получите отговор. Ако бързате, ще направите някаква погрешка. 24-198

Натъкнете ли се на някаква мъчнотия, започнете да мислите. Само така вие ще намерите начин за нейното разрешаване 145-98

Във всяка мъчнотия все ще се домогнете до една мисъл, която ще ви даде разрешение. Този мисъл е от Бога. 64-217

Ако имате някой мъчен въпрос за разрешаване, не бързайте да го разрешите изведнъж, но мислете върху него няколко часа, докато дойде светлина в ума ви. Ако до вечерта не можете да го разрешите, това показва, че имате някаква отрицателна мисъл, която ви пречатства. Освободете ума си от отрицателните мисли и сърцето си от нечистите чувства и започнете да мислите върху въпроса, който ви интересува. Ще кажете, че нямате свободно време да посветите на този въпрос часове и дни. Вие ще си работите каквото трябва, а същевременно ще мислите. Ако не можете в един ден да решите въпроса, ще го решите за една седмица. Важно е да се реши правилно. 24-186

Като се намериш в затруднение, извади, според случая, съответното правило и го произнеси няколко пъти наред. Дойде някоя мъчнотия в сърцето ти кажи: Аз трябва да имам сърце чисто като кристал – без никаква нечистотия. Като дойде мъчнотия в ума ти, кажи: Аз трябва да имам ум светъл като слънцето – без никаква тъмнина. Като дойде мъчнотия в душата ти, кажи: Аз трябва да имам душа благородна, обширна като цялата вселена – без никакви дребнавости. И най-после, дойде ли някоя мъчнотия в духа ти, кажи: Аз трябва да имам дух мощен като Бога и едно с Бога! 54-40

Ако една мисъл не може да ти помогне за разрешаване на една мъчнотия, тя е слаба мисъл. Ако едно чувство не може да ти помогне да разрешиш мъчнотията, това чувство е слабо – Ако една постъпка не може да ти помогне в разрешаване на мъчнотиите, тя е слаба. Стремете се към такива мили, чувства и постъпки, на които да разчитате при мъчнотиите си. 145-110

Приложете ума, сърцето и силите на тялото си, при всички случаи на изпитания и мъчнотии. 145-98

Когато животът, мисълта и волята срещнат препятствие на пътя си, те веднага се проявяват. Важно е да знаеш от де иде препятствието. Като знаеш, можеш да го премахнеш. Това значи умен човек. 90-115

Ако човек познава законите, които управляват ума, сърцето и волята, лесно би се справил с мъчнотиите си. 145-200

Ако заболее, не търсете лекар, но първо идете при Бога и Го запитайте: Господи, какво да правя? Ти ми изпрати болест, кажи ми как да се лекувам. Ако останете без пари, не тичайте веднага при някой банкер, но пак се отправете с молба към Бога, Той да ви помогне, или да ви посъветва по какъв начин и от де да намерите пари. Само по този начин човек може да се справи със своите мъчнотии. 44-184

Ако иска да се развива правилно, да разрешава мъчнотиите си добре, човек трябва да приготви мозъка, сърцето и тялото си за Божествената енергия. 145-307

Когато човек иска да разреши мъчнотиите си правилно, той трябва да избере съответни методи за тяхното разрешение. 46-148

Мъчнотиите, на които хората се натъкват, са материални, физически тежести. Ако не можете да се справите лесно с една мъчнотия, ще потърсите лост. 145-48

Достатъчно е да ядеш правилно и да говориш разумно, за да се справиш с много мъчнотии.

Да се справи с мъчнотиите, с негодите и с противоречията в живота си, човек се нуждае от светъл ум, от благородно сърце и от здраво тяло. 145-153

Като се натъкват на мъчнотии и не правят усилия да ги разрешават, мнозина казват: „Както Бог даде.” Това е крива философия. Представете си, че имате голяма нива, но нито я орете, нито сеете. Какво ще даде Бог на тая нива? Тръне и бодили. Обаче, ако я разорете и посееете с жито, жито ще дойде. Каквото посеееш, това ще получиш. Същият закон се отнася и за духовния живот. 145-91

Щом се натъкнете на някаква мъчнотия, която ви счита за страхливец, не ѝ доказвайте, какво сте всъщност, но хванете мъчнотията с ръце, повдигнете я във въздуха и я обърнете с главата надолу. 145-127

Който обича Бога, трябва да се различава от другите хора. Каквато мъчнотия да срещне на пътя си, той лесно се справя с нея. 145-316

Когато се намирате в мъчнотии, спрягайте глагола „мога”. 24-90

ПОМОЩ ПРИ МЪЧНОТИИ

Има един естествен начин за решаване на всички мъчнотии. Той е следният: Това, което един човек не може да направи, двама могат да го направят; това което двама не могат – трима могат и т. н. Това, което цялото човечество не може да направи, Бог може да го направи. Следователно, ако човекът сам не може да направи нещо, нека иска съвет от мъдреците. Ако и те не могат да му помогнат, да поиска съвет от Великото Начало, от Бога. За да използва този съвет, човек трябва да си служи с музиката. Така постъпва разумният човек, който работи със законите на природата. 90-65

Помнете, че при всяка мъчнотия, която срещате в живота си, ще имате помощта на всички, които ви обичат. 143-222

При каквато и мъчнотия да се намерите, разумният свят ще ви помогне да я решите. 145-110

Като се намериш в мъчнотия, не роптай, но се помоли на Бога, да се справиш с мъчнотията. 70-325

Когато човек се свърже с Бога, непременно ще има външно и вътрешно съчетание на нещата. При това положение хората, към които се отправяте за някаква услуга, ще приемат заповедите на Бога и ще ви се притекат на помощ. Ще каже някой, че служи на Бога с дух и истина. Ако действително той служи с дух и истина, неговите приятели – мъже и жени, ще му дойдат на помощ. 24-198

Ако хората бяха проникнати от идеята един друг да си помагат, нямаше да има страдания и мъчнотии. 70-155

Някой преживява голяма мъчнотия, не знае как да се справи с нея. Ще си послужи с музиката. 70-150

ПОЛЗА ОТ МЪЧНОТИИТЕ

Хората със своите разбирания сами правят пътя си несносен. Никой няма право да затруднява живота си, да го прави непоносим. Някой иска да убеди хората, че животът е пълен с мъчнотии и страдания. Че има мъчнотии и страдания в живота, вярно е, но че целия живот е само страдания, това не е право. Да мислиш, че мъчението и страданието са постоянни, това значи, да се заблуждаваш. Те са временни неща. Смятайте ги за привилегия, дадена на човека, за да се изяви Бог. 64-296

Привилегията на ученика се заключава в това, че той ще прекара всички мъчнотии и страдания съзнателно, ще знае, защо и за какво идат. И вън от Школата да сте, вие пак ще прекарате тия изпитания и страдания, но няма да знаете защо ги минавате. 72-37

Съзнателно или несъзнателно, човек трябва да мине през изпитанията и мъчнотиите в живота – те не могат да се избегнат. Ако несъзнателно ги мине ще се натъкне на ред противоречия; ако съзнателно ги мени, ще получи Божественото благословение и ще знае защо е трябвало да мине през тях. Щом така прекара страданията, в душата на човека настъпва радост и мир. 72-37

Който мисли право, той вижда доброто, което са крие в мъчнотиите и изпитанията. 83-175

Мъчнотиите представят път към пробуждане на Божественото съзнание. 83-178

Мъчнотиите, страданията имат за цел да поставят човека в прогресивно състояние, да събудят в него всички скрити сили за живот, за работа. 143-219

Каквото представлява горенето на физическия свят, такова нещо са мъчнотиите в духовния свят. Както горивото изгаря, за да се използва енергията му в топлина, така и при превръщането на мъчнотиите. енергията им трябва да се увеличава. Енергията на мъчнотиите трябва да се превърне от потенциална в кинетична. При мъчението се развива топлина, която сгръва. Ако не знае законите, чрез които да се справя с мъчнотиите си, човек може да изгори. 83-171

Колкото по-големи мъчнотии има, толкова по-големи са възможностите му за превръщане на потенциалната енергия в кинетична. 83-178

Помнете: колкото по-големи мъчнотии има човек, толкова по-добри са условията за неговото развитие. 83-172

Всяка мъчнотия ще разкрие за вас нов хоризонт. 3-23

Мъчнотиите са задачи на човека да ги разрешава. Каквото днес разрешите – ще остане като основа за бъдещето. 0-26.6.74

Съвременните хора искат да се освободят от мъчнотиите си. Не е въпрос да се освободят от мъчнотиите, но да не ги увеличават или намаляват. Ако ги увеличават, те ще пъшкат под тежестта им и не могат да се развиват; ако ги намаляват, те съвсем ще оголеят. Мъчнотиите са необходими за човека дотолкова, доколкото той може да работи с тях. За всеки човек е определено колко мъчнотии може да носи. 145-224

При сегашните условия на живота би било страшно да живее човек без мъчнотии. Защо? Защото щеше да бъде грозен. Красив човек е онзи, който е минал през големи мъчнотии. 83-171

Както семето минава през мъчнотии, така и човек минава през страдания, докато възлюби Бога. 70-150

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ МЪЧНОТИИ

Не насилвай тялото си, не насилвай ума си, сърцето си и душата си. Не се измъчвай. 70-325

Правете опити още днес да се освобождавате от мъчнотиите. 112-350

Защо са мъчнотиите? Могат ли да се премахнат? Могат. Достатъчно е да знае човек как да впрегне енергията им, да създаде нещо ценно и полезно от нея, за да се освободи от тях. За да се постигне това, знание е нужно на човека. 83-172

За да се освободи от мъчнотиите си, човек трябва да анализира своите мисли и чувства. 91-144

Едно желая за всички: да се освободите от мъчнотиите и дребнавостите в живота. 70-190

Като се намерят пред мъчнотии и страдания, хората отричат смисъла на живота. 145-310

Като се натъкнете на една малка мъчнотия, вие искате да се освободите от нея, но вместо освобождение, вие увеличавате товара си. Законът е такъв. За да не попаднете под удара на този закон, бъдете доволни от положението, в което се намирате. Знайте, че малката мъчнотия, малкото страдание е отдушник за вас. Не запушвайте отдушника си, за да не си създадете по-голямо зло. 86-48

Достатъчно е само да помислите за Бога, за да се освободите от заблужденията, болестите и мъчнотиите в живота си. 64-173

СТРАДАНИЕ

КАКВО Е СТРАДАНИЕ?

Животът на съвременните хора е живот на смъртта и страданията. 145-248

Страданията и мъчнотиите, през които минава човек, показват, че в живота му има някаква дисхармония. Разумната природа ви обръща внимание да изправите погрешките си. 24-179

Господ е създал хармоничен свят, а страданията в него са човешко дело. 133-26

Какво е страданието? Отдалечаване от центъра, който подхранва умствения живот. 70-81

Всички страдания в този живот не са нищо друго освен едно постоянно стълкновение с Божествения план. Ние, като се отказваме да служим на Бога, страдаме. Влез в съгласие с плана, който Бог е направил за тебе, и ти ще почувствуващ голяма радост. 97.4-62

Страданието е налягане или депресия. 181-16

Каквото представят ударите на скулптора върху камъка, такова нещо са страданията за човека. Кога човек страда? Провидението удря с чука си върху него, да се откъртят всички непотребни неща. При всяко страдание човек се освобождава от нещо, което го мъчи. 144-12

Страданието не е нищо друго освен пътища, чрез които природата изхвърля нечистотиите от човешкия организъм. Благодарете на страданията, защото без тях щяхте да се отровите. 145-513

Страданието е чук в ръцете на онзи архитект или на онзи скулптор, който, като се вдига и слага постоянно върху камъка, докато най-после извая една съвършена форма. Когато Бог или живата природа, чрез този чук на страдания свърши

своята велика работа върху нас, той ще го сложи настрана и ние ще бъдем поставени като статуи в Божественото Царство. Всички ще бъдете видни хора. 126-207

Страданиято е един метод да се кали материята в тебе, за да се приспособи за Божествените енергии. 0-17.9.86

Страданията са причина за прииждане на нови енергии в живота. Хората не обичат страданията, защото не са дошли до ония методи, чрез които да трансформират придобитите енергии, вследствие на което изпитват неприятни състояния.” 87-64

Какво представляват страданията? Огън. Следователно, колкото по-големи са страданията на човека, толкова по-голям е огънят, през който минава. 85-157

Страданията са Божествен огън, който чисти от нечистотиите. 0-28.1.91

Страданията – това са законите, чрез които Господ действа за нашето развитие. 3-112

Страданиято е Божествен подтик, който повдига човека и го изкарва от неговото инертно състояние. Страданиято прави човека силен. 68-323

Страданията са резултат на неразбрани, мисли, чувства и постъпки. 144-44

Страданията откриват вътрешния смисъл на живота. 79-64

Ако схващате нещата правилно, страдания няма да имате. 47.4-63

Каквото и да правите, вие не можете да се освободите от страданията. Всички живи същества страдат. Колкото на

по-високо стъпало се намират, толкова по-големи са страданията им. 145-151

Всички несгоди, мъчнотии и страдания, които мъжете, жените, децата, учителите и учениците, господарите и слугите, генералите и войниците носят, не са ли все Христовият кръст. Страшен е кръстът, който сегашните хора носят. 145-272

Човек не е дошъл на земята да страда. Той е дошъл да учи, да се развива правилно. 133-88

При сегашните условия на живота страданията представят един от добрите методи за развиване на човека. 79-64

Те не са нищо друго освен условие за изучаване науката на вечния живот. 141-67

ВИДОВЕ СТРАДАНИЯ

Страданията съществуват във всички светове: в физическия, в сърдечния и в умствения. 145-151

Страданията биват два вида: възходящи и низходящи. При първите страдания човек се повдига и облагородява, а при вторите се понижава и ожесточава. Щом е тръгнал надолу, трябва да върви по тази посока, докато стигне до дъното. Същият закон се отнася и за възходящите страдания. Онзи, който не разбира законите, опасност съществува и при слизането, и при качването. 24-121

Външните страдания не ползват човека, ако той не дойде до вътрешното разбиране на живота. 112-116

Едни хора страдат, за да изплатят дълговете си. Други страдат, за да се повдигнат. Има трета категория хора, които не

искат да страдат нито по единия, нито по другия начин. Обаче за тях не е предвиден никакъв бюджет. За първата категория хора държавата е построила затвори и болници; за втората категория е построила училища. За ония пък, които не искат да лежат в затвори и болници, и които не искат да учат, държавата не отпуска никакъв бюджет. 144-265

Поради неразбиране на Божествените закони хората сами се излагат на ненужни страдания. Има ненужни, изкуствено създадени страдания, които не са полезни. 144-257

Страданията, които вие наричате тежки, са от вас създадени. Тези, които Бог ви изпраща, са леки. 45-68

Днес 90% от страданията, които хората преживяват, са чужди; само 10% са техни. Някой страда, без да знае причината за страданието си. Много просто – друг някой страда, а той възприема страданието му. 70-27

Някой път ви нападне едно страдание и ви мъчи. Зад страданието се крие някое същество, някой ваш познат от миналото, който ви се оплаква, че е изгубил нещо ценно, че е нещастен. Ти слушаш как ти се оплаква и казваш, че страдаш. Значи страданието не е твое, но на съществото. Трябва да знаеш как да се освободиш от страданията си, иначе той ще те безпокои постоянно. 64-324

Колкото по-големи и повече са желанията, толкова и по-големи са страданията. 0-28.4.91

Някой казва: „Големи страдания имаме!“ Като гледам лицата ви, нито един от вас не е минал през такива страдания, които да са оставили отпечатък. Мислите, че страдате, но не знаете, какво нещо е страданието. 70-226

Подаръците, които Бог дава на хората, тава са разумните страдания. В тях се крие великата тайна на живота, които хората трябва да разберат и проучат. В тях се крият духовните опитности, които трябва да използват. 132-171

ПРИЧИНИ ЗА СТРАДАНИЯТА

Когато човек иска от Бога да го прати на земята, Бог го пита: „Искаш ли да минеш през закона на страданието? Ако искаш да те пратя?“ 5-30

Някой хора са слезли на земята, преди да им е пригответено място, затова страдат. 70-32

Мнозина страдат, измъчват се, без да знаят причините за това. 70-332

Сегашните хора се питат защо страдат. Отговорът е много прост. Хората страдат от неразбиране на Божия закон. Когато изпълнява Божия закон, човек се радва. Когато не го изпълнява, той страда. 70-109

Измениш ли отношението си към Бога, ти влизаш в област на страдание. – Защо идат страданията? – Защото си се отдалечил от Бога. Наистина, като се отдалечиш от това, което обичаш, ти страдаш. Щом си далеч от светлината, ти изпитваш страдание; щом си далеч от въздуха, ти изпитваш страдание; щом си далеч от водата, от хляба, ти изпитваш страдание. Защо идат страданията? Защото си далеч от красотата на своите мисли, чувства и постъпки. Щом се приближиш до красотата, страданията се прекратяват. Има страдания, които се дължат на факта, че си далеч от себе си. – Какво трябва да

се прави за да не страдаме? – да бъдеш близък до Бога, близък със своите ближни и близък със себе си. 64-294

Всички хора се натъкват на противоречия и се питат, защо страдат. Те не подразбират, че противоречията им произтичат от тяхното съзнание. 145-174

Когато човек не изпълнява Божия закон, той страда. 70-110

Ако не изпълним Божията воля, ние сме изложени на големи страдания, както еврейския народ. 70-326

Евреите страдат, защото не приеха Христа. Християните страдат, защото не приложиха Христовото учение. 70-245

Питате защо идат страданията? Защото искате Бог да измени нещата заради вас. Казвате, че се молите на Бога и мислите, че Бог ще измени своя план. 112-27

Човек дохожда до заключение, че причините за мъчнотите и страданията му се крият в самия него, а не извън него. 64-100

Коя е причината за страданията? Неразбиране законите на живота. Който не разбира тези закони страда, мъчи се и умира. 63-74

Причината за всички страдания се крие в самите нас. 70-332

Човек страда от три неща: от своя ум, от своето сърце и от своята сила. 70-284

Човек страда по три причини: или защото не мисли право, или защото не чувствава право, или защото не постъпва право. 144-406

Мозъкът, чрез който се изявява умът, е динамото в човека. Някога в динамото се събира много енергия, с която човек мъчно се справя. Докато се разпредели тая енергия, той страда. Та причинява пакости, както излишната пара в парния котел. Ако енергията не може да се използва разумно, тя може да пръсне парния котел. Човек страда и от сърцето си. То е огнището на неговия живот. Човек снове цял ден нагоре-надолу, да нареди живота си и така постоянно кладе огъня на огнището. Дойде ден, краката не държат, ръцете не работят, нервите се разстройват. 70-284

Докато не мисли право, човек всякога страда. 57-50

Неразбиране на нещата е начало на страданията. 104-304

Който не пие вода направо от извора, той всякога страда. 70-13

Когато човек пълни съзнанието си с ненужни работи, нарушава Божиите закони и сам се спъва. След това започва да страда и се чуди защо идат страданията. 63-197

Мъчно се чистят човешките мисли и чувства, затова хората страдат. 10-16

Мнозина страдат от любов. Това е неправилно. Любовта не причинява страдания. Ако страдат, това показва, че те не разбират любовта. 145-80

Натъкне ли се човек на страдания, които не може да носи, ще знае, че преждевременно е влязъл в несъответни за него условия. 143-19

Като не постъпва правилно, без да иска, човек привлича страданието към себе си. 181-16

Всички страдания в света се явяват като естествени последиствия от неразумно използване на богатата, които Бог ни е дал. 130-80

Страданията, които съвременните хора преживяват, не са нищо друго освен последиствията от тяхната лакомия. Страданията показват, че всеки човек е взел от богатата повече, отколкото трябва. 144-31

Всеки, който става поръчител на грешните хора, които ядът, пият и не плащат, ще носи техните страдания и грехове. 144-400

Причината за страданията е, че поради непослушанието си хората прекъсват връзката си със своите приятели, които им помагат. 63-197

Кои са причините, за които човечеството страда. Ще кажете: ”Лозунгът – разделяй и владей.” 100-55

Хората страдат от празни обещания. Много обещаваат, малко изпълняват. Всеки изисква от себе си повече, отколкото може да направи, и поради това се измъчва. Така измъчва близките си и роптае против Бога. 70-290

Страданията се дължат на незавършена работа. Всяка незавършена работа причинява страдание. Следователно, като страда човек трябва да знае, че не е свършил работата си на време или се е заел с работа, която не му подхожда. 63-78

Питате защо страдат хората? Хората страдат за миналите си погрешки. 70-289

Ако не изправя погрешките си, човек ще бъде подложен на страдания. Живее ли добре, той няма да има никакви страдания. 57-49

Всяко страдание има освен външни още и вътрешни причини. 57-28

Много от страданията на сегашните хора се дължат на външни внушения. Това не трябва да ви смущава. Човек има воля, с която може да понесе всички мъчнотии и страдания. 24-186

„Коя е причината за страданията, за мъченията, които преживяваме?” – Те се дължат на съществата от астралния свят, изостанали в своята еволюция. Когато влезе едно от тия същества във вас, хване управлението в ръцете си и цял ден ви измъчва. Като не знаете как да се справите с това същество, вие охкате, пъшкате, казвате: Не зная защо днес ми е толкова мъчно. Едно от тия същества е влязло във вас през устата ви, тия стари господари влизат през устата на човека. 138-69

С прозявката се променя състоянието на човека. В Писанието е казано: „Господи, постави страж на устата ми.” 138-69

Докато злото царува, страданията и нещастията са неизбежни. 145-235

Който иска да придобие нещо велико в себе си, той трябва да го заплати със съответна за него цена. Плащането, за което говорях, не е нищо друго освен страданията, които човек преживява на земята. Колкото по-велик е човек, толкова повече страда. Природата определя гениалността и величието на хората според страданията, които те понасят. Степента на страданията определят величието на човека. 79-63

Мнозина мислят, че само глупавите страдат. Не, само добрият, разумният, гениалният, светият човек страда. Глупавият, обикновеният човек само скърби и се мъчи. 79-64

Всички обикновени хора, даже и великите, са дошли на земята да изпият горчивата чаша на страданията и след това да си заминат. 145-230

Великите и гениалните хора минават през големи страдания, поради което са изложени на изпитания. 85-157

Има страдания в света, но не можем да кажем, че всеки човек трябва да страда. На едного животът налага страдания, а другото освобождава от страдания. 70-233

Докато материалните стимули съществуват в света, ние не можем да избегнем сегашното състояние. Сегашните ни радости и скърби се основават на тях. Ние трябва да се повдигнем над тях. Този живот обаче трябва да се свърже с нещо по-висше. 43.17-21

ПОЛЗА ОТ СТРАДАНИЯТА

Нашата цел не е да ви освободим от страдания ни най-малко, но искам да видите ползата от тях. 39.24.4

Защо иде страданието в живота? За да събуди Божествено-то в човека. 64-163

Радостта и скърбите, т. е. положителна и отрицателна енергия, равномерно се сменят и движат колелото на живота. 43.17-11

Страданията движат живота. 43.17-17

Не казвайте, че вашите страдания са големи, но благодарете, защото чрез страданията придобивате живота. 64-58

Страдайте, за да придобиете живот. 64-60

„Да се махнат страданията от нас!“ – Да махне Господ страданията от вас, това значи да отнеме живота ви. Не се молете да се махнат страданията от вас, но се молете за знание и мъдрост. 43.17-12

Страданието е предпазител, който запазва живота на човека. За предпочитане е човек да страда, отколкото да загуби живота си – най-великото благо на света. Чрез страданията природата предупреждава човека да бъде внимателен, да не падне в пропастта, да изгуби живота си. Като страда човек става внимателен, вглежда се в живота си и като намери нещо криво, изправя го. 87-7

Човек страда и придобива знания. Кое е по-хубаво: да имаш страдания и знания, или да нямаш страдания, но да нямаш и знания. 90-21

Страданията учат хората. 70-56

Страданията са във връзка с чувствата. Колкото повече страда човек, толкова повече чувства, а щом чувства, той се учи. 50-39

По-рано не си могъл да видиш грешката си, а като пострадеш, веднага съзнаваш какво си направил. 105-58

Без страдание няма развитие. 144-407

Страданието разкрива истината на човека. Така той познава Бога, познава и себе си. 105-58

Разчитайте на енергиите, които идат чрез страданията, те внасят нещо добро в човека. 87-65

От сърцето на всеки човек излиза една светла струя, която се разнася по цялото тяло. Тази струя показва степента на

развитието на човешките чувства. Ясновидецът забелязва, че от подразделенията на сърцето излизат пламъци. Дойде ли някаква скръб за човека, една стрела пронизва сърцето му, отдето започват да излизат пламъци. Тази скръб предизвиква сълзи в човека, които вътрешно се изливат във вид на кръв. Кръвта пък от своя страна се излива при корените на някое дърво вътре в сърцето на човека. Дървото се съвзема от тази кръв и започва да се развива правилно. Животът на това дърво сега пулсира по-усилено и се изявява във вид на огнени пламъци. Тази скръб събужда благородните желания и чувства в човека, и той започва да се радва. Докато не те мушнат в сърцето, няма да имаш никаква радост. Когато невидимият свят изпраща страдания на хората за тяхното повдигане, той знае де и как да мушка. 44-109

Страданията са първото условие за поумняване на човека. 138-74

Каквото и страдание или противоречие да дойде, намерете неговия смисъл. 170-21

Страданието е подобно на вършенето. Човек трябва да вършее житото, за да се ползува от него. 85-11

Велико нещо са страданията. Те носят такива богатства, които хората още не позират. 145-293

Всяко страдание трябва да се осмисли. Стремете се към разбирането, което Бог има. Страдаш, за да намериш една своя погрешка. 112-116

За предпочитане е човек да мине през страдания, но да придобие любовта, да стане умен и силен, отколкото да бъде свободен от страдания и да няма никакви придобивки. 145-293

Докато страда, човек не разбира, какво злато се крие в страданието. Щом мине през него, той вижда, че страданието му е донесло някакво благо и благодарни за него. Колко деца са прогонвани от домовете си, но като минат през страдания, те се каляват, придобиват големи опитности, за които един ден благодарят. 145-293

Страданията са подобни на сълзите на очите. Страданието трябва да посети човека, за да изхвърли непотребната, чужда материя, която се натрупва върху сърцето и ума му и предизвиква недоволство и неразположение. 63-93

Страданията на хората са изпратени, за да ги спасят от някакво по-голямо зло. 45-99

Страданията са благо за човешката душа, защото са условие за пробуждане на съзнанието. 140-37

Когато невидимият свят иска да спаси човека от някаква глупост, която ще коства живота му, той му изпраща някакво страдание, за да се опомни. 45-100

Който не разбира смисъла на страданието, той иска да се освободи от него. Той не знае, че ако се лиши от страданието, ще се лиши от радост. 144-220

Страданията крият в себе си възможности за човека. Докато не е използвал и разбрал възможностите в себе си, човек страда. Щом ги използва и разбере, страданията му се превръщат в радост. 144-341

Когато страда и разумно използва страданията си, човек придобива капитал, с който гради своето бъдеще. 145-151

Колкото повече знания има човек, толкова повече издържа на изпитания, мъчнотии и страдания. 85-157

Няма в света по-велико знание от тава, да знаете да страдате. 5-29

Ние ще се опретнем на работа и при страдания и при радости ще работим еднакво. Това са две сили, които носят Божието благословение. 43.17-17

Докато си на земята, ще страдаш. Ако не страдаш, не можеш да се радваш. 112-149

Страданието облагородява човека, но то не може да изработи от него истински човек. За да растеш и да се развиваш правилно, нужно е знание и любов. 64-220-268

СПРАВЯНЕ СЪС СТРАДАНИЯТА

Много хора са недоволни от живота на земята. Те съжаляват, че са дошли тук да страдат. Какво ще кажете тогава за съществата, които живеят под земята? Ако могат да избягат на повърхността на земята, те ще считат това за привилегия, за велико щастие. За тях вашият живот е велик идеал. Вие считате вашия живот за мъчение. Защо? – Защото го сравнявате с живота на по-напредналите от вас същества. 74-282

Само чрез страданията той може да изправи своя живот. 45-87

Иначе, смисълът на живота не е в страданията. 45-87

Като се натъкнат на страдания, хората се запитват какво да правят, за да се освободят от тях. 63-100

Само онзи може да се освободи от страданията, който знае причините, които ги произвеждат, и може да се справи с тях. 63-100

Трябва да знаете защо е дошло и как е дошло. 43.35-21

Три причини съществуват за страданията на човека: Една от причините се крие в самия човек. Втората – в окръжаващите, и третата – в живата, разумна природа. Следователно човек може да се освободи от страданията си, когато се справи със себе си, с окръжаващите и с природата. И тъй, за да се справи човек със страданията си, трябва да постави всяка свещена мисъл в ума си, всяко свещено чувство в сърцето си и всяка свещена постъпка във волята си и да чака времето за тяхното реализиране. 63-100

Колкото повече знания има човек, толкова повече издържа на изпитания, мъчнотии и страдания. 85-157

Ако иска са се справи със страданията, които придружават живота му, човек трябва да има в себе си вечния огън и вечната светлина, изявление на Божественото в него. 181-37

Докато човек не изправи погрешките на своето минало, страданията са неизбежни за него. 45-87

Ние ще ви дадем методи, начини за издържане на страданията, за тяхното правилно използване. 45-87

Страданията и радостите зависят от самия човек. Ако живее разумно, той се освобождава от мъчнотиите и страданията. 37-163

Любовта не причинява страдания. Тя изключва всяко страдание. 145-154

Който не може да търпи, страда, мъчи се и се оплаква. Ще търпиш, докато се научиш да страдаш. Търпението е тран-

сформатор. То превръща неразположението в положителни сили. 90-116

Дойде ли някое страдание, казвам: „Господи, научи ме да издържам! Научи ме да разбере това страдание!” 126-208

Всяко страдание, добре издържано, всякога се възнаграждава. 144-407

Изкуство е, като страдаш, да отделиш твоите чувства и мисли от страданието. Мислите и чувствата не са самия човек. 43.31-117

Като не може да понася страданията, човек иска да замине за другия свят. Другият свят е свят на страдание. Като страда, човек не подозира, че е влязъл вече в другия свят. Ето защо, като страда, човек не трябва да желае да замине за другия свят, но да желае да влезе в света на радостите, дето ангелите живеят. Скърбите и страданията са човешкият свят, а радостите – ангелският. Когато страда, човек е в ада – в човешкия свят. 144-9

Като се натъквате на страдания, казвате: „Не знае ли Бог, че страдаме?” Не е било време, когато Бог да не е знаел, какво прави човек и какви страдания има. 70-267

БЕЗ СТРАДАНИЯ

Колкото и да се говори за страданието, колкото и да се изнася добрата страна на страданието, хората пак не искат да страдат. 90-21

„Не може ли без страдания?” – Може без страдания, но без неразумни страдания. Разумните страдания са неизбежни Те носят блага на човека. Без тях няма растеж и развитие. 63-109

Който страда, има възможност да се радва, който никога не страда, никога не се радва. След всяко страдание иде радост и след всяка радост иде страдание. Ако се свършат страданията и радостите ще се свършат. 63-106

За да избегнат страданията, хората търсят причините, които ги създават. Те знаят, че като махнат причините, и страданията ще изчезнат. 144-340

Докога страда човек? Докато е в училището и се учи. Щом свърши училището, страданията изчезват. 90-21

Ангелът страда ли като човека? Не страда, защото е завършил своето развитие. 90-21

Ако страдаш, ще знаеш, че много работи не разбираш и много има да учиш. Страданието е строгото лице на учителя, който пита ученика: – Защо не знаеш? Защо не можеш? Защо си беден и болен? 90-21

Не питай защо страдаш, но учи се да не страдаш. 90-21

За предпочитане е живот с радост и страдания, отколкото без радости и без страдания. Това значи да изпадне човек в пълно безразличие. Друг е въпросът, ако човек е зает с някаква висока идея, вследствие на което не обръща внимание на радостите и скърбите. Той стои високо над тях и те не го заличават. Това не е състояние на безразличие, но надрастване на нещата. Той не се смущава и вълнува от това, на което се поддават обикновените хора. 87-14

Докога ще идват страданията в живота ни? – Докато се усъвършенствувате. 170-20

БОЛЕСТИ

Всяко заболяване на човека има свои дълбоки причини. То не е произволно. 143-80

Причината на някои болести се крие в ума, на други в сърцето, а на трети в душата. Когато умът, сърцето и душата са в хармония, никаква болест не може да ви нападне. 70-174

Всеки човек, който дава място на своите нечисти мисли чувства и постъпки, сам се осъжда на смърт. 143-79

Болестите представят паразити в аурата на човека, от които той непременно трябва да се освободи. Паразитите пък са отрицателните мисли, които смучат човека. Затова той трябва да се освободи от тях. 133-141

И тъй, първо човек се нуждае от чиста мисъл, която освобождава мозъка от всички утайки и внася повече светлина. Който има чиста мисъл, той никога не страда от главоболие. Второ нещо, необходимо за човека е да има чисти чувства и желаня. Чувствата и желанята се отразяват върху дробовете. 143-79

Всяко стълкновение на човека с духовния свят се отразява болезнено върху дробовете му. Ако човек е в стълкновение с физическия свят, ще има болки в корема си. Ако е в стълкновение с Божествения свят, ще страда от главоболие. 143-80

Какво представя болестта? Неорганизирана материя, неорганизирана сила, неорганизирана мисъл. 143-192

Който отправи мисълта си към Бога, той ще бъде свободен от всички болести. 133-141

Всички удове в човешкия организъм зависят от волята. Ако волята не е възпитана, удове те извършват правилно своите функции. 85-314

Искате ли да се лекувате, да си въздействувате за нещо добро, приложете волята си. Като държите положителни мисли в себе си, вие ще видите, че със силата на волята вие ще имате подобри резултати от тия, които указват различни медицински лекарства и специалитети. Силната воля може да замести действието на рициновото масло, на хинина и на всички медикаменти. 85-333

Когато човек боледува, трябва да знае, че любовта му е слаба. 145-269

Защо идат болестите в живота? Като възпитателно средство за хората. При сегашните условия на живота, ако нямаше болести, хората щяха да бъдат по-нещастни. Болестите смекчават човешкия характер. 70-77

Докато човек не изправи живота си, той не може да подобри здравето си. 134-85

Махни всички условия в себе си, които хранят болестта, и ти ще бъдеш свободен. 69-227

Болестите са свят вън от Бога. Влезе ли Бог в дома ти, всички болести излизат вън. Значи, докато си с Бог, ти не можеш да боледуваш. Радвайте се на Неговото присъствие. 70-174

Когато хората заживеят добре, болестите ще изчезнат. Намаляването на болестите показва, че животът се подобрява. 70-77

СМУЩЕНИЕ

От какво произтичат смущенията? От безлюбие. 145-134

Съществуват три вида смущения: материални, сърдечни и умствени. 145-134

Казано е в Евангелието: „Да се не смущава сърцето ти.” Вярно е, че човек не трябва да се смущава, но как да не се смущава? Какъв е церът да не се смущава сърцето ви? Христос дава цер против смущението, като казва: „Вярвайте в Бога и в мене вярвайте!” 145-134

Защо трябва човек да се цери от смущението? Смущението парализира човешкия организъм. Много органически болести се дължат на вътрешното смущение в човека. 145-134

Някои смущения стават причина за подпушване на известни енергии, които текат в човешкия организъм, в неговото сърце, в неговия ум и в цялата му нервна система. 145-136

Смущенията внасят особен род киселини в човешкия организъм, които го разрушават. 145-137

Често лекарите говорят за кръвно налягане. В зависимост от смущението в човека съществува сърдечно, умствено и влево налягане. 145-135

Кръвното налягане се предизвиква от нечиста, венозна кръв, вследствие на което кръвообращението не става правилно. 145-135

За да мисли човек право, той трябва да бъде много спокоен. Щом се безпокои за нещо, в мозъка му стават особени

физиологически промени, вследствие на което идеите му са объркани. Често това се случва с хора, у които се заражда някаква велика идея за услуга на човечеството, а в същото време в тях се явява и желание да блеснат, да се прославят пред хората. При тези две различни идеи в мозъка им става известно стълкновение, което предизвиква забъркване, преплитане на техните мисли. 45-55

Как се церят сърдечното и умственото смущение? Те засягат сърцето, дихателната система и кръвоносните съдове. Много хора умират преждевременно благодарение на кръвното налягане. Затова именно Христос казва да се избягват всички видове смущения. 145-135

Щом имате любов, смущенията бягат от вас. 145-135

Вие трябва да мислите само за любовта. По този начин вие ще дойдете до положението да не се смущавате от нищо. Кой какво прави, кой какво преживява, не се смущавайте: болният ще носи болестта си, сиромашът – сиромашията, страдащият – страданията и т. н. Каквото става във вашия живот или в живота на ближните ви, всичко е за добро. Знайте, че Бог присъствува навсякъде и във всичко: и в страданията, и в радостите. 144-16

Като се смущава за маловажни работи, човек губи най-хубавите си чувства. 145-137

С един брат разговаряме. Той казва: „Не зная защо съм вътрешно смутен?“ Не се мина много, бомбардираха София. Той веднага слезе в града. Безпокойството му се оправда. Близо до тях паднала бомби и разтърсила и тяхната къща. 70-269

За да не се натъквате на излишни смущения, не давайте повод да ви защитава някой слаб човек. 145-135

Само мъдрецът не се смущава. 141-10

Хората изпадат в смущения, мъчнотии и тревоги и казват: „Не мога да направя това или онова. Те не се познават. Те могат да направят всичко. Кога? Когато се намерят в безизходно положение. 145-136

Трябва ли да се смущавате, щом живеете в свят, създаден от Бога? 143-241

СКРЪБ

Скръб е това, което не се разбира. 136-40

Скръбта е резултат на неразбирането на живота. 64-63

Видите ли, че някой скърби, ще знаете, че причината за неговата скръб се дължи на отклонението му от правия, Божествен път. 110-18

Щом сте скърбни, това показва, че любовта отсъства. 137-19

Всяко човешко желание носи скръб. 133-26

Всички скърби произтичат от чрезмерни желания. 43.35-20

Скръбта и радостта представят разумни същества, които искат нещо от човека: скръбта иска да вземе нещо, а радостта – да даде. 57-57

Щом скръбта ви посети, благодарете за нея и не казвайте, че е много голяма. Напротив, благодарете, че не е по-голяма,

отколкото може да бъде. Молете се да я понесете разумно. Не приемете ли дадената скръб с благодарност, ще ви изпратят по-голяма. 104-265

Нали Господ раздава скърбите, и то толкова, колкото могат да се понасят? Не, ние от лакомия избираме големите страдания. Някой от вас ходят по 10 пъти да хлопат за страдания, без да знаят това. 126-225

Когато някой пита защо е необходима голямата скръб в живота, казвам: Голямата скръб е границата, през която душата трябва да влезе в областта на великото, незнанията – във Вечния живот, в живота на Любовта. 138-5

Чрез скръбта се пречиства кръвта на човека, но докато се пречисти той е недоволен, гневен, иска да се кара с хората. 144-29

Венозното течение прави човека скръбен, песимист, неразположен. 144-29

Има закон, според който, като наскърбиш някого, тази скръб ще се върне към тебе. 11-42

Музиката е единственото изкуство, което разпръсква тъгите и скърбите. 70-127

Докато пее, човек намира изходен път в скръбта. 64-64

Дойде ли скръбта, използвайте я така, че тя да произведе бяла светлина в сърцето ви. Тази светлина ние наричаме свещен пламък. 44-110

Да превърнеш неразбраната скръб в разбрана и да се радваш, това значи да си придобил великата наука на живота. 64-64

Как може неразбраната скръб да се превърне в разбрана? Ако разбираш разумните закони на природата и ги прилагаш на място, ти можеш да правиш това превръщане. 64-67

Турете радостта и любовта за основа на живота си и неразбраната скръб ще се превърне в разбрана. 64-79

Единственото нещо, което просвещава хората, е скръбта. Като дойде радостта при тебе, занимава те, люлее те, пее ти приспивна песен. Скръбта е строга, не позволява такива неща. Тя кара човека да учи, да работи, да се моли. 64-269

Единственото място дето можете да чувате тихия глас на Бога, това е областта на скръбта и страданието. 64-64

УЧЕНИЕ

Като е дошъл на земята, човек трябва да работи, да учи, да придобива знания. 85-39

Вие сте дошли на земята не като гости, но като ученици на великото, училище, с желание да учите. 27-189

Земята е велико училище, в което човек развива своя ум, своето сърце и своята душа. 36-31

Велико училище, в което се преподават уроци, които трябва да изучаваме с любов. 145-219

По-велико училище от живота не съществува. Всички хора минават за ученици на живота. 85-43

За да расте и да се развива правилно, ученикът трябва да учи, да придобива знания, като задържа от него същественото. За всеки човек същественото е различно. 83-5

Като е дошъл на земята, човек трябва да учи. Като учи, той придобива различни енергии, които са необходими за изграждане на онази форма, която може да се нарече човек. 145-314

Човек трябва да се учи от онези, които стоят по-високо от него. 145-272

Човек носи в себе си способности, които трябва да развива. Развитието на тия способности подразбира работа и учение. 145-302

Дошли сме на земята да учим и да изправяме погрешките си. 70-322

Бъдете смели и решителни в живота си и знайте, че светът е създаден за вас, да се учите, без да поддържате лошите мисли и чувства в себе си. 27-262

Като е дошъл на земята да учи, човек трябва първо да изучава проявите на живота във всички негови форми. 85-153

Природата, както и животът, не са нищо друго освен предметно учение. 145-68

Учете се от всичко. 70-163

Всичко в живота е създадено за човека. Пред него стои вечността. Той трябва да учи, да дойде до познаване на Бога. 143-223

Животът е голям кръг, съставен от много концентрични кръгове, в които влизат всички живи същества: растения, животни и хора. Задачата на всеки човек е да изучи първо онази част от великия живот, в която той се движи. Като изучи своя живот, човек постепенно ще изучава живота на другите кръгове, докато дойде до познаване на целокупния живот. 86-41

Докато е в сегашната си форма, човек има още много да учи. Всяка нова форма представя нови условия за учене и работа. 35-170

На каквато и възраст да сте, започнете да учите. За учене никога не е късно. Всеки човек трябва да започни още днес да учи и ако не може да довърши, ще продължи в следващия живот. 57-42

Онзи, Който учи всички хора, това е Бог. Той учи човека отвътре чрез самия живот. Той го учи чрез злото и доброто. Той го учи чрез всички блага и чрез всички несгоди. 144-352

За да учиш, трябва да имаш най-доброто разположение на духа, само при добро разположение може да се учим; само при едно духовно настроение може да мислиш за най-великите въпроси, да възприемаш най-великите мисли, желаня, които съществуват в природата, да разглеждаш великия Космос, който Господ е създал. Изгубиш ли това разположение, тогава Божествените лъчи не могат да проникнат в съзнанието, всичко се затваря. 122-256

Човек почне ли да учи, в душата му се заражда радост и веселие и той става щедър и богат. 13-145

Човек трябва така да учи, че всяко придобито от него знание да даде плод. 141-45

Заслужава човек да следва университета на земята, макар и да минава през страдания. Тук той ще придобие големи знания. 145-190

Както учи човек, такива ще бъдат и резултатите. 86-223

Когато трябва да учите, за вас е важно да придобиете такова знание, което да носите със себе си в вечността. 85-31

Човек трябва да знае отде е дошъл и къде отива. Ако той знае, че е слязъл на земята да се учи, това слизане има смисъл. Каквото научи, той ще го занесе със себе си. Никой не може да му го отнеме. 142-294

Всеки човек носи в себе си знания и опитности, придобити от миналото. 86-130

Откак е дошъл на земята, човек е завършил 450 факултета. Всеки факултет представя епоха от милиони години. Сегашният човек напуща знанието на животните, постепенно се облагородява, влиза в университета, който дели хората от ангелите. 36-48

На земята има много университети, създадени по подобие на Божествения. Вън от Божествения университет, всички останали са само подготвителни за истинския, вечен университет. 82-116

Работете съзнателно, за да влезете в Божествения университет. 82-117

Радвайте се, че сте ученици на това училище и се молете, работете, да свършите науките добре. 86-380

Ще дойде изпитна комисия, да види какво сте научили. 145-219

РАЗБИРАНЕ

Наша е само оная мисъл, онова чувство и оная постъпка, които разбираме и с които в даден момент можем да се ползуваме. 70-318

Сегашните хора са установени в своите възгледи, затова мъчно разбират. 112-168

За да няма изненади, вие трябва да се стремите към вътрешното, към Божественото разбиране на живота. 138-12

Ако съзнанието ви не е будно, каквото и да ви кажа, няма да го разберете, но и след десет години няма да го разберете. 0-1.8.93

Ние искаме да направим всички неща, разбираеми за хората. 7-199

Човек трябва да има дълбоко разбиране, да схваща вътрешния смисъл, по дух, а не по буква. 145-319

Ученикът не може да разбере трудните въпроси, докато между сърцето и душата му няма връзка. 46-156

Ако Духът не влезе във вас и не ви изясни това, което говоря, нищо не може да разберете. Влезе ли Духът във вас, вие ще разберете нещата вътрешно и ще ги приложите. 70-328

Да разбереш това, което виждаш или чуваш, значи да стане преврат в тебе. 108-118

Ние можем да заместим думата „разбиране” с познаване. 145-204

Както и да обяснявате на човека нещо, той няма да го разбере, докато не го опита. 137-10

Разбирането седи в приложението. 141-60

Ева разбра какво нещо е доброто и злото след като яде от забранения плод. 70-316

Като стане съвършен, човек лесно разбира нещата, не се нуждае от много обяснения. 145-466

Докато се придържат в старите разбирания, хората не могат да постигнат нищо. 145-313

Ние трябва да имаме правилни разбирания. Под думите „правилни разбирания” считам ония състояния на нашето съзнание, които Бог ни е дал. 43.26-4

Сегашният свят се нуждае от нови разбирания. 145-71

Ново разбиране е нужно за хората. Ако живеете по старото разбиране, всичките ви задачи ще останат неразрешени. 51-254

Вие не може да разберете това Писание, ако не сте свързани с Онзи, от Когото то е произлязло. Ако пиете вода далеч от извора, в разбиранията ви за нея ще има много утайки; ако пиете при самия извор; разбиранията ви ще бъдат съвършено чисти. По този начин ще знаете защо някога не разбирате нещата добре, в тяхната първична чистота. 137-4

Лесно може да се намери Истината, но мъчно може да се разбере. 141-126

Докато не застане между два полюса, човек не може да разбере реалността на нещата. 63-117

Всички хора се нуждаят от ново разбиране. Старото разбиране е на егоизма, а новото разбиране – на чистотата. 103-6

Разбирането произвежда хармония. 141-135

Всички трябва да се радваме на онова, което Бог е създал. Само по този начин може да се разбере вътрешният смисъл на нещата. Всичко, каквото сте чели и разбрали от Словото Божие, трябва да възприемете и приложите, защото то отго-

варя на вашия ум, на вашето сърце, на вашата воля, на вашата душа и на вашия дух. 137-36

Всички светове, за да бъдат разбрани, имат сенки. Божественият свят няма сенки, затова остава неразбран. На физическия свят сенките представят противоречията. Чрез тях светът става разбран. 70-14

Реалността се разбира, а нереалността не може да се разбере. Всеки разбира същественото. „Не мога да разбера този човек!“ А как ще го разбереш? Той е празно шише, а празното шише има само въздух, нищо друго. 70-212

Само оня разбира, който изпълнява. 70-138

Правилното разбиране е естествено увеличаване знанието на живота и свободата. 70-101

Не се влияй от разбиранията на хората! 137-35

Стремете се към разбирането, което Бог има. 112-116

Достатъчно е днес да реализираш това, което си разбрал. То води към великия живот, който носи благата на радостта. 91-204

Човек не трябва да налага своето разбиране на другите хора. 137-34

ЗНАНИЕ

НЕОБХОДИМОСТ ОТ ЗНАНИЕ

Не сте дошли на земята да бъдете богати, а да придобиете знания. 5-257

Знание е нужно на човека! 70-10

Знанието е толкова необходимо, колкото и светлината. 70-320

Човек е пратен на земята да научи онова истинско знание на вечността, което ще му служи за съграждане на неговия бъдещ живот. 126-157

Какво представят букаите и дебелите възета в човешкия живот? Това са мъчнотиите, през които човек минава. Това са задачи за разрешаване. Който може да разреши мъчнотиите си правилно, да скъса връзките на ръцете и на краката си, той има знания, той живее в светлина. Ако няма знания, човек живее в тъмнина. Не е въпрос в много знания. Малко знания, но добри обработени и приложени, улесняват пътя на човека. Любовта е подтик, сила, а знанието – светлина, която направлява движението на тази сила. Ако няма сила и светлина, човек е подобен на слепец. Любовта и знанието са мощни сили, които направляват човешкия живот. Без тях няма живот, няма никакви постижения. 86-161

Смисълът на този живот е придобиване на знания. 34-137

Щом сте дошли на земята, вие трябва да учите, да придобивате знания, които са ценни и за този и за онзи свят. 142-295

Знанието осветява пътя на човека. 177-9

За да не прави погрешки, човек трябва да ходи постоянно в светлина. Затова именно той се нуждае от знание. 146-5

Знанието трябва да направи човека по-силен от окръжаващата среда. 85-153

Знание без чистота е в състояние повече да ви спъне в живота, отколкото да ви повдигне. 130-45

Знание е нужно на човека, за да изправи своите мисли и чувства, да тръгне по възходящ път. 35-354

ВИДОВЕ ЗНАНИЕ

Ние трябва да се стремим към онова знание, към онези науки, които могат да служат за опитно поле на нашия дух, понеже само те са в сила да улеснят и осмислят живота ни. 13-90

В духовно отношение човек се нуждае от такива знания, които да го ползват в живота му. 142-373

Човек трябва да придобива такова знание, с което да разрешава най-трудните задачи на своя живот. 48-15

Той трябва да се стреми към ония знания, които могат да го повдигнат. 142-374

Всеки човек има желание да расте и да се развива. Затова именно човек се стреми към придобиване на по-високи знания, на нещо положително, с което да ускори еволюцията си. 35-273

Знанието, което ние придобиваме на земята, представлява увод, приготвление към по-високо знание, което в последствие ще получим. 46-49

Знание с любов – осмисля и украсява живота. 137-82

Знание без любов възгордява, а знание с любов прави човека, целомъдрен. Знание без любов произвежда зло, знание с любов произвежда добро. 13-36

Време е вече човек да се откаже от старото знание, за да възприеме новото и да го приложи в живота си. За да облече нови дрехи, човек непременно трябва да съблече старите. Ако не иска да съблече старите си дрехи, той може да облече

новите върху тях, но с това само ще увеличи товара си, без да придобие нещо съществено. Старото турете настрана, да не ви спъва, а новото облечете. Облечете се с новия живот, с новата любов – с всичко ново. 141-105

Аз не разбирам такова знание, което си придобил само от четене на тази или онази книга, но знание, което излиза от вътре. Казвам: има една вътрешна връзка, има един вътрешен процес, има едно вътрешно знание у човека и то се дава само на разумните, само на онези високоповдигнати души. 97.4-18

Истинско знание е онова, което почива на опит, на преживяване. 145-71

При истинското знание целият ти живот ще просветне. 0-26.7.93

То едновременно обхваща разбиране и прилагане. 141-105

То е това, което произтича от човешката душа. 141-4

Ако знанието не повдига човешкия живот, то не е истинско. То е товар, с който човек сам не може да се справи, ако знанието не се превърне в светлина, на която човек може да чете, то не е истински знание. 102-4

Ако нашето знание не ни приближава до Бога, не е истинско. 70-118

Когато дойде до истинското знание, човек е свободен вече. 141-106

Който разполага с истински знания, той предвижда нещата от далеч; на всяко предприятие той знае края. 49-81

Истински знание има само този, който може да хване смъртта и да я обуздае. 5-141

Ние наричаме истинското знание Божествено. От него про-излизат всички науки. Това знание прави човека силен, спосо-бен и добър. Божественото знание може да се приложи на зе-мята. Който носи това знание в себе си, за всеки даден момент той знае, как да постъпва, какво да говори. Той знае какво е предназначението на човека. 85-43

Истинската придобивка се заключава в Божественото зна-ние, което, веднъж придобито, никога не може да се изгуби. То-ва знание се складира в подсъзнанието на човека, и той го носи вечно със себе си. В това знание седи силата на човека. 141-11

Когато трябва да учите, за вас е важно да придобивате та-кова знание, което да носите със себе си във вечността. 85-317

Откажете се от непотребното знание в живота. Срещнал си десетина души, които са те лъгали. Казваш: „Зная какво нещо е лъжата. Имам опитност.” Защо ти е това знание? Откажи се от него. Това не е знание, но изпитание. 70-298

В който момент придобиете истинското знание, вие ще преживеете такава дълбока вътрешна радост, каквата никога не сте изпитвали. 138-73

Какво знание носи човек, ще разберете от неговия живот. 146-100

МИНАЛО ЗНАНИЕ

Всеки човек носи в себе си знания и опитности, придобити от миналото. 86-130

Човек носи големи опитности и знания, които е складира-л в душата си и в духа си за вечни времена. 35-6

Не мислете, че младият е невежа, че нищо не знае. Той носи знанието в себе си, но като слиза на земята, всичко забравя. 70-85

Както водата се събира с хиляди години в земните пластове, без да излиза навън, така и човешкото знание се е складирало с години в съзнанието му, без да излиза навън. Разумният човек може да прокопае тия пластове и събралата се вода в тях ще бликне навън, ще излезе на повърхността. Де ще се яви този живот, това знание? В съзнанието на човека. 127-264

КАЧЕСТВА НА ЗНАНИЕТО

Силата на човека се определя от качеството на неговото знание. 137-49

Най важният въпрос, който трябва да занимава ученика, е знанието. Това знание трябва да съдържа в себе си качество на вътрешно смирение. 127-264

Човек се стреми към такова знание, което е необходимо за развитието на неговия ум. При това не е достатъчно само да придобива знания, но трябва да ги асимилира. Като се всмуква от мозъка, то прониква навътре и дава условия за растене. 83-5

Преповтарянето на едно и също нещо не е знание. 125-226

След като добиете знание, туй знание трябва да даде светлина. 127-12

Вие трябва да изучавате вътрешната, т. е. окултната страна на нещата, за да се ползвате от богатството, което се крие в тях. 90-148

Смисълът не в знанието на нещата, но в разбирането им.
48-46

Да виждаме нещата, това значи да ги разбираме, да ги познаваме. Думата „виделина” означава знание. 136-6

ИЗТОЧНИЦИ НА ЗНАНИЕ

Велико и красива неща е да придобива човек знания, които да го ползват в живота. Тези знания идат от истината и мъдростта. Който е придобил знанията на истината и мъдростта, той се е облякъл в красивата дреха на живота, която го прави силен, смел и разумен. Който има знание и разполага с него, той е силен и здрав човек. 83-4

Разумният се учи от опитностите на другите, неразумният се учи от своите опитности. 58-246

Колко светлина е внесло слънцето в човешките умове!
Всичко трябва да се превърне в знание. 70-98

Знанието иде от мъдростта, от Боговете в света. 70-219

ПРИДОБИВАНЕ НА ЗНАНИЕ

Знанието е общо за всички същества. Всяко живо същество има стремеж към любовта, към знанието и към свободата. Поощрявайте в себе си стремежа към знанието. 70-108

Пазете се от заблудението да мислите, че всичко знаете.
35-247

Докато човек не е страдал, докато не е опитал нещо, човек не може да говори за знания. Щом преживее, опита и по-

страда за нещо, в тази област човек придобива знания. Всяко нещо, което е опитано, преживяно и дало резултат, това е знание. 138-28

Знанието, дарбите, способностите постепенно се придобиват. В това именно седи красотата на живота. 137-52

Знанието е достъпно за всички хора, за всички разумни същества и се придобива през цялата вечност. Докато е жив, човек трябва непрекъснато да учи. 141-4

Знанието може да се разработи и увеличи. 45-155

Към придобитото знание ще прибавяте всеки ден по нещо ново. Този е пътят, който води към постижения. 35-376

Гледайте всеки миг, всеки час, всеки ден да придобивате по нещо ново, колкото и малко да е то. 48-124

Колкото се увеличава животът, толкова и знанието; колкото се увеличава знанието, толкова и свободата. Това показва, че между живота, знанието и свободата съществува известно съотношение. Ако животът и знанието се увеличават, а свободата не се увеличава, в тоя процес има нещо аномално; ако животът и свободата се увеличават, а знанието не се увеличава, пак има нещо аномално; ако знанието и свободата се увеличават, а животът се намалява, пак има нещо аномално. Помнете: правилното разбиране е естествено увеличение на знанието, на живота и свободата. 70-100

Знанието, което придобивате, ще ви повдига и постепенно ще ви приближава към Бога. 141-167

Ако ние сме придобили истинско знание, трябва да имаме вътрешен мир. 45-150

Мнозина казват, че имат много знания. Щом е така, нека кажат да спре войната, да се прекратят бомбардировките. Ако войната спре и бомбардировките се прекратят, имат знание. Не спре ли войната, никакво знание нямат. 70-231

Хората мислят, че знаят много неща. Много знаят, но ако ги запитат защо страдат и защо се радват, не могат да отговорят. 70-109

Някой духовен мисли, че всичко знае, всичко може да направи. Той се лъже. Само оня знае и може всичко, който никога не греша. Ако е музикант, свири безпогрешно. Ако е художник, рисува безпогрешно. Щом прави погрешки, той не знае всичко. 70-159

Какво представлява вашето знание в сравнение с това, което слънчевите жители имат? 70-207

КОЛИЧЕСТВО НА ЗНАНИЯТА

Някой ще каже, че един от важните въпроси е този как да придобие човек много знания. Преди да разреши този въпрос, човек трябва да се запита готов ли е да носи много знания. Българската поговорка казва: „Който знае много, той много страда.“ Това не значи, че човек не трябва да се стреми към знанието. Всеки трябва да е стреми към придобиване на знания, но трябва да е готов да страда. Страданието произтича от отговорността, която човек поема. Колкото повече знае човек, толкова по-голяма отговорност поема. 80-164

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЗНАНИЕТО

Знание е само онова, което има приложение. 49-147

Силата на човека не седи в многото знание, но в приложението на това, което знае. 45-154

Докато не мине от невежество към знание, човек никога не може да стигне до изпълнение. Знанието е възможност за изпълнение. Когато знае, човек има възможност да направи нещо. 142-238

Да знаеш нещо, без да можеш да го направиш и приложиш, това не е знание. Знание без приложение представя фалшива основа, върху която нищо не може да се гради. 141-4

Не е достатъчно човек да знае, но той трябва да използва това знание. 81-201

Знанието е полезно, когато се прилага на време и на място. 70-262

Всички са ни учили, давали са ни знания, но от много знания остаряхме. Едно ви недостига: да приложите знанието. 70-328

Не е важно кой колко знае. Важно е човек да прилага знанието си. 146-4

Малко да знаеш, но каквото знаеш, да го приложиш. Ако е за знание, много неща зная, но многото знание е забава, увеселение, закуска, сладкиш, каквото приготвят за празниците. Със сладкиши и със забави светът не се оправя. Ако светът може да се оправи само с знание, досега щеше да бъде оправен. Светът е пълен с университети. Истинското знание е онова, което може да се приложи. То не подразбира само тълкува-

ния. И знаещият, и незнаещият изпитват страх. Знаеш нещо, разбираш го, но пак се страхуваш. 70-254

Знание без вяра не може да се реализира. 141-4

Вие трябва да употребите сегашния живот като условие за туряне на здрави основи на бъдещия живот. 75.1-49

ИЗПИТ

Вие имате много знания, но те трябва да се проверят. Проверката става чрез изпит. Всички хора ще бъдат подложени на изпит, да проверят знанията си. 35-75

ПРЕДАВАНЕ НА ЗНАНИЯТА

Трябва да се научим да се празним и да се пълним. 7-38

Ако човек само приема Божественото знание, без да го предава навън, той сам прави условия за своята смърт.

Каквото знание придобият хората, те трябва да го обработят в себе си и част от него да го дадат на другите. 47-166

Каквото знаете, него изнасяйте навън. Нека хората не знаят какво мислите и какво предприемате. Като видят делата ви, от тях нека съдят. Покажете силата, знанието си, дето трябва. 46-126

ПОЛЗА ОТ ЗНАНИЯТА

Това е знание, което ще ви ползува не само през този живот, но и през бъдещите векове на вашите съществувания.

Ако придобиете знание, което ще ви ползува само през този живот, вие ще бъдете една посредствена личност в живота. 75.1-88

Знанието като дойде, ще осмисли живота. 127-340

Знанието дава стабилност и радост на човека. 48-127

То дава възможност на човека да върви в правия път на живота. 0-23.7.91

Щом имаш знание и мъдрост, ти ще знаеш как да постъпваш. 34-210

Знаещ, учен човек е този, който има не само теоретически знания, но който владее изкуството да живее. 99-81

Който има знания, той работи, упражнява се, прилага и постепенно се усъвършенствува. 88-11

Първо човек трябва да възприема знанието, после да го разбере и след това да го приложи. Само това знание става негова плът и кръв, само това знание може да занесе човек със себе си на онзи свят. Знание, което не е станало плът и кръв на човека, не е истинско. 146-229

Човек се ползува само от онова, което прониква едновременно в ума, в сърцето и във волята му и става за него плът и кръв. Това е истинското знание, чрез което човек изпълнява волята Божия. 88-29

Желая ви чрез знанието да махнете всички пречки. 141-210

Разумен е животът. Заслужава човек да живее, да учи и да придобива знания, които да прилага. 85-267

ЗАПАЗВАНЕ НА ЗНАНИЯТА

Истинско знание е това, което никога не се заличава от съзнанието на човека. Според теорията на прераждането, вие сте дохождали много пъти на земята и в някое от своите прераждания може да сте били адепт в Индия, да сте имали последователи, да сте учили хората на великото знание, а днес нищо да не помните. Защо? – Отклонили сте се от правия път, вследствие на което всичко сте изгубили. Сега трябва отново да работите, да придобиете старото. знание. 47-165

Ако човек не иска да регресира, а желае да запази знанието си, той трябва да живее абсолютно чист живот. Само при такъв живот човек може да запази знанието си, да даде простор на духа си да работи в съгласие със законите на живата природа. 47-166

Съвременните хора мислят, че много знаят. Те не трябва да забравят, че са проводници на Божественото знание. Докато държат връзка с Бога, те могат да бъдат носители на Неговите мисли. Щом прекъснат връзката си с Него, и знанието им ще се прекрати. 47-166

ДОВОЛСТВО

Гледайте радостно на живота. 36-70

Вие трябва да носите в ума си светлата идея – да бъдете доволни от сегашния живот. 127-420

Знайте, че по-добър свят от този, който Бог е създал, не може да съществува. Приемете го такъв, какъвто е създаден, и бъдете доволни. 144-60

Бъдете доволни от живота. Когато сте доволни, ще знаете, че Бог присъствува между вас. 70173

За да види Бога и да Го познае, човек трябва да бъде доволен от всички условия в живота си, да не роптае. Недоволен ли е, той няма са се ползува от различните условия, в които се намира, и ще търси само радости. Обаче радостите са едната страна на живота, в която човек расте и се развива едностранно. 144-16

Само разумният може да бъде доволен при всички условия на живота си. 85-168

Ако пееш хубаво и си доволен, ще знаеш, че Бог е с тебе. 70-173

Имаш ли любов, доволството иде. 70-176

Като работи с любов, човек всякога е доволен. 145-296

Имаш ли Божията мъдрост и Божията истина, всякога ще бъдеш доволен. 70-176

Какво представят любовта, мъдростта и истината? Пълно доволство. 70-177

Ние всякога сме доволни от това, което Божията любов и Божията мъдрост носят. 70-172

Задачата на човека е да бъде доволен от това, което му се дава. 145-184 Бъди доволен от малкото. 70-15

Кога може да бъде доволен човек? Когато дойде до положение да различава сенките от реалността. 145-285

Който е доволен от своите мисли и близките му ще бъдат доволни. 145-285

Като ставате и лягате, молете се за вашите органи, да бъдат в изправност, да изпълняват навреме своите функции. Само при това положение можете да бъдете доволни от живота. 86-148

За да си доволен, трябва да работиш за Бога, да слугуваш Нему. 5-47

Ние ставаме недоволни, когато изгубим светлината на живота. 43.26-13

Щом подпуши копнежа на своята душа, човек става недоволен от себе си. 85-168

При най-малката мъчнотия в живота си хората стават недоволни. 13-26

Докато е в теорията на науката и на живота, човек е доволен, той мисли, че се намира в рая. Щом влезе в опитната страна на нещата, той вижда, че теорията не се съгласява с практиката, и започва да става недоволен. 145-225

Недоволството е ръжда. 144-77

Недоволството е, което спъва човешкото развитие. 70-231

Като не е доволен от себе си, цял свят да го убеждава, че е гениален, той няма да се съгласи с тях. 145-285

Изкуство е човек да бъде доволен от положението си и като богат, и като сиромах. 85-168

Господ му рекъл: „Кажи на богатия да стане недоволен и да започне да роптае против мене – аз ще му отнема всичкото богатство, а на онзи, бедния, кажи да бъде доволен от живота и всичко ще му се даде.” 115-14

Как ще превърнеш недоволството в доволство? Радвайте се на богатството на другите като на ваше! Радвайте се на учеността на другите като на ваша ученост! Радвайте се на способностите на другите като на ваши способности! Радвайте се на чуждото благо, и вие ще придобиете това. 13-25

Доволният и работлив човек сам по себе си се излъсква и започва да свети. 144-77

ЩАСТИЕ

Ще започна да говоря за вътрешния смисъл на живота – за щастието. 45-100

Във всички положения на живота ние търсим щастието. 7-262

Истинската наука седи в постигане на щастието. 45-100

Крайният идеал на земния живот е придобиване на щастие. 142-255

Смисълът на живота се заключава в постигане на вечното щастие. 45-100

Животът в сегашните условия е робство, голям затвор. Като ви гледам, съжалявам ви. И ако можех да плача, бих ви оплакал. Бих плакал не за вашите страдания, а за вашите заблуждения, че не знаете как да бъдете щастливи на земята и не искате да разберете къде ви е щастието. Разберете положението и излезте от него. Издигнете вашия ум и вашето сърце и апелирайте към Бога, повикайте Го да ви освободи от затвора. 5-263

КАКВО Е ЩАСТИЕ?

Какво представлява щастието? От гледна точка щастието не е нищо друго освен повдигне на съзнанието на по-високо стъпало, при което човек излиза от старите традиции и разбирания за живота. 86-31

Щастието на човека се заключава в това, което днес се преживява. Щастието не е само в това, което сте разбрали, нито в това, което ще разберете, но в това, което сега разбирате. Важно е новото, което сега разбирате и което може да обработите и приложите в сегашния си живот. Това, което сега разбирате, то носи благо за вас. 34-169

Истинското щастие се заключава в разумността, в мъдрото разбиране на живота, да знаем, как трябва да живеем. 34-171

Щастието ни е скрито в туй, което носим в себе си, а не отвън. 122-41

Щастието не е физическо, то е Божествено. 7-262

Ние наричаме истинско щастие само онова, което остава с човека при всички условия на живота му. 80-96

СТРЕМЕЖ КЪМ ЩАСТИЕ

Към щастието именно се стремят всички хора. 85-190

Изобщо човек се стреми към всичко онова, което може да му донесе щастие. Убеди ли се, че това нещо не може да го направи щастлив, той престава да се стреми към него. 143-22

Съвременните хора искат да живеят добре, да бъдат щастливи, но не правят никакви усилия, за да придобият щастие. 56-5

Всички хора искат да бъдат щастливи, но не могат. Защо? Защото търсят щастието вън от себе си. Човек не взима във внимание, че всяко същество вън от него също така търси своето щастие. Всеки иска да бъде щастлив. 145-88

Днес всички хора търсят щастие там, дето го няма: в парите, в силата, в знанието. 145-263

Вие трябва да влезете в фазата на истинското щастие. Откажете се от това щастие, което се къса като паяжина. 45-100

Когато Духът на Истината дойде у вас, Той ще ви донесе щастието. 45-100

Всеки човек има право да се стреми към щастлив живот, понеже взел участие в работата на цялото Битие. Обаче, колкото по-съзнателно е работил, толкова по-лесно ще придобие щастие. 145-189

Стремете се към щастието и бъдете доволни от живота си. Кога и да е, вие ще придобиете щастието. 145-190

ИМА ЛИ ЩАСТИЕ?

Сега вие искате да бъдете щастливи. Това е все едно да желаете цял ден поточето да полива градината ви. Това е невъзможно – ще развалите живота си. Едва три минути може да издържиш щастието. Покажете ми един човек на земята, който цял живот да е бил щастлив. Ако сега си щастлив, след няколко минути щастието ще те напусне. Имаш син, млад,

красив момък – щастлив си, радваш му се. Утре той среща млада мома, влюбва се, забравя майка си и баща си. Напуща дома си, отива при красивата мома. 70-86

Вие искате да живеете щастливо. Покажете ми един щастлив човек на земята. Има ли поне един щастлив пророк, щастлив поет, философ или учен? Има ли някой Учител, който да е живял щастливо на земята? Няма щастливи хора в света. Всеки е опитал драмата и трагедията на живота. Сега трябва да опитате симфонията на живота. Ката минете през драмата и трагедията – курс от мъчни работи, ще дойде разумният живот. 70-47

Дотогава, докато имаш слабост към парите, към славата, към гордостта, към жените, към удоволствията на живота, към вещите, никога не можеш да бъдеш щастлив. 0-2.3.87

Някой поглежда към живота на близките си и казва: „Тия хора са по-щастливи от мене.” Това е заблуждение. Проникнал ли е той в техния живот да знае колко са щастливи? 70-250

Щастието на човека е в неговото настояще. Дойдете ли до настоящето, ще ви се покаже начин как да бъдете щастливи и да запазите това щастие. Тъй щото, говорим ли за миналото на човека, ние разбираме неговите нещастия и страдания. Говорим ли за настоящето, разбираме неговите радости и неговото щастие. Човек може да бъде щастлив сега, в настоящия момент, а Бог живее в настоящето. Значи в Бог, в Когото вярваме, се крие всичкото благо, всичкото блаженство за нашите души. 45-87

КАК ДА СМЕ ЩАСТЛИВИ?

Много начини има за постигане на щастието. 45-100

Никой не може да ви отнеме истинското щастие. 45-101

Стремете се към онова, което може да ви направи щастливи. 145-504

Да бъдете щастлив, значи да придобиете ония блага, към които душата ви се стреми. 142-255

Щастието се постига при пълно и дълбоко разбиране на живота. 136-152

Може да бъде човек щастлив, когато спи сладко, когато лесно се справя с противоречията на ума и на сърцето си. 70-250

Пътят за придобиване на щастие е добродетелта, а любовта дава възможност за постигане на това щастие. 142-254

Докато не се научи да обича, човек не може да бъде щастлив. Любовта е път за придобиване на щастие. 142-247

Ако дадеш място на любовта в себе си, ще бъдеш щастлив. 145-179

За да придобие щастие, човек трябва да приложи любовта в живота си. 143-191

Ще ви дам една рецепта, да знаете как да придобиете щастие. Първо условие за щастието е любовта. Когато придобиете любовта, и щастието ще дойде. Ако някой казва: няма щастие в света, подразбирам, че между хората няма любов. Вие можете да имате знание, богатство, сила, но ако нямате

любов, не можете да бъдете щастливи. Мъдростта не прави човека щастлив. Мъдрият може да бъде доволен от знанията, от мъдростта си, но това не е щастие, ако няма любов. 47-200

Когато сърцето на човека е добро, той е щастлив. 142-299

Как може човек да бъде щастлив, да се насърчи? Като почувствува, че отнякъде иде помощ. Добре е сам да си помага, добре е и другите да му помагат. Аз съм правил опити да се свързвам със съзнанието на хората, да влизам в положението им и да им помагам. По този начин чувам някой да казва, че не му се живее, защото работите му са объркани. Аз му изпращам мисълта, че работите му се оправят. Като възприеме тая мисъл, той се насърчава, успокоява и животът му се осмисля. 70-33

Не може човек да бъде щастлив, докато не желае щастието на всички хора. 147-43

Щастието и нещастията зависят от господаруването и слугуването. Ако знаеш как да господаруваш и как да слугуваш, ти ще бъдеш щастлив. 145-178

Разбраните неща причиняват щастие. 70-57

Да разбира, да възприема и да прилага нещата, в това седи щастието на човека. 141-33

Ако си използвал енергиите разумно, ти ще бъдеш щастлив. 145-178 Богатството не прави човека щастлив. 70-49

Ако носиш на гърба си товар, който ти подхожда, ще бъдеш щастлив. 145-178

Някои хора са изгубили щастието си от разточителност. 45-246

Пътят за придобиване на щастието е много прост и естествен – да бъдеш чист по ум, по сърце и по дела. 24-112

Щастието се придобива при изпълнение на волята Божия. 142-230

Някога хората на земята са щастливи, а някога – нещастни. Ние сме дотолкова щастливи, доколкото изпълняваме волята Божия. Затова всеки трябва да бъде готов да служи. Това не е нещо, което можеш да научиш отвън, то е вътрешно проявление присъщо на всекиго. 112-166

НА КАКВО СЕ ДЪЛЖИ ЩАСТИЕТО?

Не материалните блага не правят човека щастлив. 130-105

Никой никого не може да направи щастлив. Щастието е в ръцете на Бога, а не в човешки ръце. Човек себе си не може да направи щастлив, че другите ще ощастливи. 0-3.4.91

Дето е Божественото, там е щастието. 70-33

Щастието е нещо невидимо. То се дължи на благоприятните духовни съчетания, а не на материалните блага. 51-174

По кой начин ще дойде щастието? То иде от красотата, от здравето, от доброто, от разумността, от силата. Красивият човек е щастлив; здравият е щастлив; добрият е щастлив; разумният е щастлив. 70-5

Щастието на човека се крие в светлината, в топлината и в силата. Щастието на човека се крие във въздуха, във водата, в хляба. 70-18

Щастието на човека се обуславя от разположението на душата, да е доволен от това, което е приел в даден момент. 120-49

Щастието на човека се заключава в това, когато умът и душата му са пробудени и са в пълно съгласие по между си. 83-264

Ние сме щастливи, докато имаме светлина в ума си. 70-38

Мнозина мислят изключително за себе си и въпреки това искат да бъдат щастливи. Това е невъзможно. При това положение не само че не могат да бъдат щастливи, но ще минат през големи страдания. Защо? Защото щастието се обуславя от Божествения принцип в света, т. е. от закона на Цялото. Невъзможно е човек да прилага закона на Цялото към една малка част и да бъде щастлив. 145-3

Колкото по-малко хора обичате, толкова по-малко щастие ще имате. Ако обичате много хора, голямо щастие ще имате. 141-188

Свържете ли се с Любовта, ще дойде радостта, която ще донесе щастието. 45-101

Ако някой човек е щастлив на земята, то е, защото той има близки приятели повече в невидимия мир, отколкото на земята. 13-37

На какво се дължи щастието? На послушанието. Да слушате всичко, което Бог, т. е. Любовта, ви говори. 70-49

Само в един живот, пълнен с любов и ръководен от висшия разум, може да съществува истинско щастие и благоденствие. 1-167

ЗАКОНИ НА ЩАСТИЕТО

Още в най-древни времена са казвали, че щастлив човек може да бъде този, който седи пред дверите на Мъдростта. 45-100

Щастието на човека се дължи изключително на разумни закони, а не са сляпа случайност. 0-3.3.87

Има една философия, една религия, една наука, които са причина за нещастията в живота. Обаче има една философия, една религия, една наука, на които се дължи щастието. Неразбраните неща причиняват нещастие, а разбраните – щастие. 70-57

Щастието се дължи на особен закон. Докато човек живее в тия закони, никаква сила не може да му отнеме щастието. 85-42

ЩАСТЛИВИ ХОРА

Някога всичко лесно се нарежда, но някога минава през големи мъчнотии. Това зависи от щастието на човека. 70-33

Щастлив е само онзи, който има вътрешно ръководство и по него върви. Щастливият човек се движи по строго определена линия. 86-44

Щастлив човек е онзи, в когото съчетанието на вътрешните сили е по-голямо от външните. 85-147

От работата, която сте свършили, зависи вашата свобода или ограничение. Това е природен закон, в който няма изклю-

чение. Щастието върви след прилежните, след онези, които мислят, чувствуват и постъпват добре. 64-230

Щастлив може да бъде само онзи, който е изправил погрешките си. 56-5

Щастлив е човек, когато обича всичко в света: въздуха, водата, светлината, изворите, растенията, животните, хората. Дето мине всички го поздравяват, посрещат го като цар. 35-390

Щастлив е онзи човек, чиито мисли, чувства и желания вървят всякога след него. Когато пожелае, човек ги извиква при себе си и почва да работи с тях. 80-96

И на земята да слезеш, пак трябва да имаш място. Ония, които са дошли навреме, когато баща им и майка им са приготвили място, имат условия да учат, да се развиват правилно. Те са щастливите хора на земята. 70-32

Казахме, че щастието се разбира без обяснения, но придобиването на щастието се определя от известни условия. Следователно, искате ли да бъдете щастливи, трябва да знаете условията, при които се постига щастието. 63-161

Щастливият човек има хубаво чело. Оня, който казва, че няма щастие, е твърд по характер, упорит и неотстъпчив. 70-33

ЗАПАЗВАНЕ НА ЩАСТИЕТО

Всеки може да бъде щастлив, но трябва да придобиете изкуството да задържате това щастие, а не само да го придобиете. 5-4

Когато хората са най-щастливи, тогава идат и мечки, и вълци. Дето има кошари с хубави и добре изхранени овце, там идат вълците. 70-247

За да запази щастието си, преди всичко човек трябва да знае как да възпитава тялото си, а също така и мислите и чувствата си. 86-3

Човек сам създава щастието си. Не очаквайте щастието си отвън. Който ви донесе щастие отвън, пръв ще ви го вземе. Това, което сте получили в наследство от деди и баби, ще ви се вземе; ще ви оставят това, което вие сами сте придобили. Божествените неща остават завинаги с вас, а човешките, които вие сте наследили, ще ви се вземат. Божествените неща не се наследяват. 69-63

ЩАСТИЕ ЗА ВСИЧКИ

Днес всички хора искат да бъдат щастливи, но не знаят как. И в стремежа си да придобият щастието по неестествен път, те стават нещастни. 24-112

Щастие иде за цялото човечество. 145-112

Човек не може да бъде щастлив, докато всички хора не станат щастливи. Когато се стреми към щастие, едновременно с това човек трябва да се моли за щастието на своите ближни. Докато не обичате хората, вие не може да бъдете щастливи. 141-188

Да живеем всички в светлина, да бъдем всички щастливи и да не разваляме нито своето щастие, нито щастието на другите. 5-81

ПРОМЕНИ В ЖИВОТА

Промените са неизбежни. 145-208

Целият съвременен свят се преустройва. Правят се опити за нещо добро и велико. 145-128

Идете сега в Русия, в Германия, в Англия, в Франция, навсякъде правят преобразувания. Старото се заменя с ново. 145-128

Ако гъсеницата може да се превърне в пеперуда, с нова дрешка, колко повече мъжът и жената могат да се преобразят. Те могат да постигнат това лесно, понеже носят в себе си Божествени заложби. 145-268

Вие искате да се измени животът ви. Как се постига това? Като повдигнете погледа си нагоре към небето, към изгряващото слънце, а вечер – към светлите звезди. Слънцето носи велика хармония в живота. Всеки може да бъде в тая хармония – от вас зависи. 70-43

Единствената сила, която променя хората и техния живот, това е любовта. 70-119

Науката и религията са условия, които благоприятствуват за създаване на бъдещия мъж, на бъдещата жена, на бъдещите деца, на бъдещия слуга и господар. 145-268

Щом стават промени вън и вътре в човека, това показва, че стават промени и в света. 145-208

Бъдещето изисква нов начин на живот. 70-185

БИБЛИОГРАФИЯ

0. Мисли за всеки ден

ПЪРВИ СЛОВА

1. Наука и възпитание – изд. 1896 г. – п. „Велчев“
2. Възвание към народа ми – препис.

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

3. Сила и живот – I серия – изд. 1924 г. п. „Гутемберг” – Казанлък
4. Сила и живот – II серия – изд. 1927 г. п. „Малджиев“ – Русе
5. Сила и живот – III серия – изд. 1920 г. п. „Гугалов и Котев“ – София
6. Сила и живот – IV серия – изд. 1922 г. – кооп. п. „Едисон” – София
7. Сила и живот – V серия – изд. 1922 г. – кооп. п. „Съгласие” – София
8. Двамата природни метода изд. кооп. п. „Фотинов” – София
9. Настанало е Царството Божие
10. Сила и живот – VIII серия – изд. 1926 г. – п. „Малджиев” – Русе
11. Затова се родих – изд. 1929 г. – София
12. Влизане – изд. 1930 г. – София
13. Праведният – изд. 1930 г. – София
14. Вехтото премина – изд. 1932 г. – София
15. Мнозина казваха – изд. 1933 г. – София

16. Ни мъж, ни жена – изд. 1933 г. – п. „Гутенберг” – Казанлък
17. Синове на възкресението – изд. 1934 г. – п. „Гутенберг” – Казанлък
18. За съдба доход – изд. 1929 г. – София
19. Учителю благи – изд. 1934 г. – п. „Бр. Миладинови” – София
20. Който има невеста – изд. 1935 г. – София
21. Голямото благо – изд. 1936 г. – п. „Гутенберг” – Казанлък
22. Крадецът и пастирът – изд. 1937 г. – п. „Гутенберг” – Казанлък
23. Да възлюбиш Господа – изд. 1946 г. – п. „Житно зърно” – София
24. Все, що е писано – изд. 1942 г. – „Литопечат” – София
25. Дали може – изд. 1942 г. – п. „Литопечат” – София
26. Великите условия на живот – изд. 1944 г. – София
27. Новият човек – изд. 1947 г. – п. „Житно зърно” София
28. Ще управлява всички народи – изд. 1948 г. – п. „Житно зърно” – София
29. Живият Господ – изд. 1948 г. – п. „Житно зърно” – София
30. Поучаваше ги – изд. 1949 г. – п. „Житно зърно” – София
31. Петимата братя – изд. 1949 г. – София
32. Който дойде при мене – изд. 1950 г. – п. „Житно зърно” – София
33. Да ви даде – изд. 1938 г. – п. „Гутенберг” – Казанлък
34. Условия за растене – изд. 1949 г. – п. „Житно зърно” – София
35. Делата Божии – изд. 1942 г. – п. „Гутенберг” – Казан-

лък

36. Вечно подмладяване – изд. 1944 г. – София

37. Учителю, да прогледам изд. 1931 г. – София

ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС

38. Трите живота изд. 1922 г. – п. „Малджиев“ – Русе

39. Правила на окултната школа

40. Правилният растеж на ученика – изд. 1923 г. – п. „Малджиев“ – Русе

41. Положителни и отрицателни сили в природата
изд. 1922 г. – п. „Малджиев“ – Русе

42. Високият идеал – изд. 1923 г. – п. „Малджиев“

Разумност в природата – изд. 1948 г. – София

43. Абсолютна справедливост – изд. 1924 г. – п. „Д. Златев“ – Русе

44. Козативни сили – изд. 1930 г. – София

45. Светлина на мисълта – изд. 1930 г. – п. „Венера“ – София

46. Условия за разумния човек – изд. 1930 г. – София

47. Простите истини – изд. 1933 г. – София

48. Неразрешеното – изд. 1933 г. – София

49. Възможни постижения – изд. 1934 г. – София

50. Четирите кръга – изд. 1934 г. – София

51. Великото и красивото – изд. 1935 г. – п. „Задруга“ – София

52. Малки и големи придобивки – изд. 1936 г. – п. „Задруга“ – София

53. Добри и лоши условия – изд. 1937 г. – п. „Задруга“ – София

54. Ключът на живота – изд. 1937 г. – п. „Задруга“ – София

55. Смени в природата – изд. 1938 г. – София

56. Форми в природата – изд. 1938 г. – София
57. Определени движения – изд. 1938 г. – София
58. Естествен ред на нещата – изд. 1939 г. – София
59. Степени на съзнанието – изд. 1939 г. – София
60. Доброто оръжие – изд. 1939 г. – София
61. Божият глас – изд. 1940 г. – София
62. Просветено съзнание – изд. 1940 г. – София
63. Реалност и сенки – изд. 1941 г. – София
64. Събуждане – изд. 1944 г. – София
65. Законът на любовта – изд. 1936 г. – София
66. Начало на мъдростта – изд. 1947 г. – София
67. Новата мисъл – изд. 1947 г. – София
68. Работа на природата – изд. 1948 г. – п. „Житно зърно” – София
69. Трите посоки – изд. 1948 г. – п. „Житно зърно” – София
70. Новият светилник – изд. 1946 г. – п. „Житно зърно” – София

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

71. Двамата пътя – изд. 1934 г. – София
72. Противоречия в живота – изд. 1934 г. – София
73. Допирни точки в природата – изд. 1935 г. – София
74. Добри навици – изд. 1936 г. – София
75. Разумният живот – изд. 1926 г. – Просветният комитет – София
76. Лекции на младежкия окултен клас – 1924-25 г. – изд. 1927 г. – София
77. Лекции на младежкия окултен клас – 1925 г. – изд. 1929 г. – София
78. Влияние на светлината и тъмнината – изд. 1937 г. – п. „Задруга” – София

79. Жива реч – изд. 1937 г. – София
80. Посока на растене – изд. 1938 г. – София
81. Святото място – изд. 1939 г. – София
82. Божествената мисъл – изд. 1942 г. – п. „Литопечат” – София
83. Божествените условия – изд. 1942 г. – п. „Литопечат” – София
84. Отворени форми – изд. 1943 г. – п. „Литопечат” – София
85. Служене, почит и обич – изд. 1940 г. – София
86. Закони на доброто – изд. 1940 г. – п. „Литопечат” – София
87. Път към живота – изд. 1941 г. – п. „Литопечат” – София
88. Методи за самовъзпитание – изд. 1942 г. – п. „Литопечат” – София
89. Живот и отношения – изд. 1947 г. – п. „Житно зърно” – София
90. Фактори в природата – изд. 1947 г. – п. „Житно зърно” – София
91. Великата разумност – изд. 1949 г.
92. Съразмерност в природата – изд. 1949 г. – п. „Житно зърно” – София
93. Силите на природата – изд. 1947 г. – п. „Житно зърно” – София

МЛАДЕЖКИ СЪБОРИ

94. Разцъфтяване на човешката душа – 1 събор изд. 1923 г. – Русе
95. Да възлюбиш – 2 събор – изд. 1940 г. – Просветният комитет – София
96. И обхождаше Исус всичката Галилея – 3 събор изд. 1940 г. – Просветният комитет – София

97. Вътрешни и външни връзки – 4 събор
изд. Просветният комитет – София
98. Мислещият човек – 5 събор – изд. Просветният комитет – София
99. Закон за единство и общност – 6 събор – изд. 1928 г.
100. Първите стъпки – 7 събор – изд. 1929 г. – София
101. Право си осъдил – 8 събор – изд. 1930 г. – София

УТРИННИ СЛОВА

102. Абсолютна истина – изд. 1949 г. – п. „Житно зърно” – София
103. Ново разбиране – изд. 1949 г. – п. „Житно зърно” – София
104. Сеятелят – изд. 1950 г. – София
105. Дрехата на живота – изд. 1950 г.
106. Учение и работа – изд. 1939 г.
107. Трите родословия – изд. 1943 г. – София
108. Ценната дума – изд. 1941 г. – п. „Литопечат” – София
109. Устойчиви величини – изд. 1943 г. – п. „Литопечат” – София
110. Той създава – изд. 1947 г. – п. „Житно зърно” – София
111. Старото отмина – изд. 1947 г. – п. „Житно зърно” – София
112. Ликвидация на века – изд. 1948 г. – п. „Житно зърно” – София
113. Красотата на душата – изд. 1948 г. – п. „Житно зърно” – София
114. Новото начало – изд. – София

СЪБОРНИ И ПЛАНИНСКИ БЕСЕДИ

115. Мировата любов и космичната обич – изд. 1919 г. – Просветният комитет – София

116. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя – 1919 г.
117. Беседи и напътвания на събора – 1920 г.
118. Новото човечество – изд. 1947 г. – п. „Житно зърно” – София
119. Пробуждане на колективното съзнание – изд. 1921 г. – п. „Слово” – София
120. Беседи и упътвания от Учителя – 1921 г.
121. Новият живот – изд. 1922 г. – п. „Т. Николов“ – София
122. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя – 1922 г.
123. Разумният живот – изд. „Малджиев” – Русе
124. Наряд и упътвания – 1925 г. – Просветният комитет – София
125. Две свещени положения – изд. Просветният комитет – София
126. Свещеният огън – изд. Просветният комитет – София
127. Пътят на ученика – изд. Просветният комитет – София
128. Обич към знанието
129. Абсолютна чистота – изд. 1929 г. – София
130. По Бога направени – изд. 1929 г. – София
131. Благословена между жените – изд. 1930 г.
132. Любов към Бога – изд. 1931 г. – София
133. Нашето място – изд. 1932 г. – София
134. Отиване и връщане – изд. 1932 г. – София
135. Светът на великите души
136. Ценното из книгата на великия живот – изд. 1932 г. – София
137. Бъдещето верую на човечеството – изд. 1934 г. – София
138. Часът на любовта – изд. 1934 г. – София
139. Великото на живота
140. Царският път на живота – изд. 1935 г. – п. „Задруга” – София

141. Да им дам живот – изд. 1936 г. – София
142. Лъчите на живота – изд. 1937 г. – София
143. Двигатели на живота – изд. 1938 г.
144. Езикът на любовта – изд. 1939 г. – п. „Литопечат” – София
145. Божествен и човешки свят – изд. 1940 г. – п. „Литопечат” – София
146. Възможности за щастие – изд. 1941 г. – София
147. Опорни точки на живота – изд. 1942 г. – София
148. Вечното Благо

СБОРНИЦИ ОТ БЕСЕДИ

149. Път на мисълта – изд. 1940 г. – п. „Житно зърно” – София
150. Кротостта и смирението
151. В царството на живата природа – изд. 1923 г. – п. „Гутемберг“ – Казанлък
152. Трите основи на живота изд. 1921 г. – п. „Слово” – София
153. Успоредните пътища. Проявление на ума – изд. 1928 г.
154. Чист и светъл изд. – изд. 1926 г. – Пловдив
155. Човешкият дух – изд. 1933 г. – София
156. До скончанието на века – изд. 1930 г. – Пловдив
157. Отличителни черти на човека – изд. 1927 г. – Просветният комитет – София
158. Отворените очи – изд. 1928 г.
159. Положителни и отрицателни черти на човека – изд. 1928 г.
160. Сфинксът – начало и край на нещата
161. Изгревът на слънцето – изд. 1928 г. – София
162. Духовното у човека
163. Линиите на природата

164. Пътят на добрите постижения
165. Учителят – изд. 1931 г. – п. „Венера“ – София
166. Новата Ева – изд. 1932 г.
167. Жал ми е за народа
168. Майката на времето – изд. 1932 г.
169. Разумно разбиране – изд. 1934 г.
170. Великото в живота – изд. 1934 г. – п. „Гутенберг“ – Казанлък
171. Да мисли – изд. 1935 г. – София
172. Отец ме люби
173. Баща и син – изд. 1937 г. – София
174. Да живеем за Господа – изд. 1937 г. – София
175. Дигни одъра си – изд. 1938 г. – София
176. Свещени думи на Учителя
177. Големият брат – изд. 1939 г. – София
178. Учителят говори
179. Живот за цялото
180. Заветът на цветните лъчи – изд. 1940 г.
181. Новият ден – изд. 1941 г. – София
182. Линиите на природата
183. Общение с Бога – изд. 1943 г. – София
184. Към новата култура – изд. 1946 г.
185. Истината – изд. 1948 г.
186. Новото човечество – изд. 1948 г.
187. Възходящият път – изд. 1921 г.
188. Тихият глас
189. Повече светлина

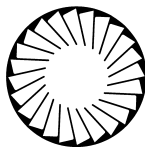
ПОСЛЕДНО СЛОВО

190. Заветът на любовта – I том – изд. 1944 г.
191. Заветът на любовта – II том – изд. 1944 г.
192. Заветът на любовта – III том – изд. 1944 г.

МУЗИКАЛНИ ТВОРБИ

- 193. Песни на Всемирното Бяло Братство
- 194. Песни от Учителя – I част
- 195. Паневритмия – голяма
- 196. Братски песни
- 197. Паневритмия – малка – изд. 1941 г. – п. „Литопечат“ –
София
- 198. Песни от Учителя – II част
- 199. Слънчеви лъчи – изд. 1948 г.
- 200. Песни от Учителя – текст – изд. 1948 г.
- 201. Песни от Учителя – братски песни

ИЗДАТЕЛСТВО ХЕЛИОПОЛ
„СЛЕДВАЙ СЪРЦЕТО СИ!“

За контакти: тел. 0887 025 404
e-mail: heliopol@abv.bg
www.allatra-bolgaria.info

Интернет сайтове на Хелиопол:

www.book-heliopol.com
www.rosovazora.com
www.imadrugpat.org
www.heliopol.com
www.beinsa.net
www.7rilskiezera.com

София

Книжарница –

Просветителски консултационен център Хелиопол

ул. Обиколна блок 286^B

(Цариградски комплекс – жк Дружба 2)

Книжарница Даро Веда

(бивша книжарница Новото Битие) ул. Хан Крум 7А

Варна

Просветителски консултационен център Хелиопол

ул. Опълченска 13

Книжна борса Болид, етаж 2, щанд на Хелиопол

Верига книжарници Хеликон

Верига книжарници Сиела